حق موجود سدا موجود

رسالو توکل فقير جو

کاتب: سيد کوڙل شاه

توڪل فقير جي زندگيءَ جو مختصر احوال

افغانستان جي صوبي قندار ۾ عيسو زئي قبيلي جي سردار سمندرخان پنهنجي ٻن ننڍڙن پٽن گل محمد خان ۽ حيدرخان سميت ذاتي دشمني جي ڪري پنهنجي ملڪ افغانستان کي خيرآباد چئي هندستان جو رخ ڪيو. هندستان ۾ هنن جي پهرين منزل حيدرآباد دکن هئي. حيدرآباد جي نظام، سمندرخان جي ڏاهپ کان متاثر ٿي ڪري کيس وڏي عهدي تي فائض ڪيو. هڪ رات جو سمندرخان خواب ۾ ڏٺو ته شهنشاه قلندر لال شهباز کيس حڪم ڪيو ته هنن دنيا وارن جي غلاميءَ کان اسان جي در جي گداگري ڪر ۽ اها تو لاءِ وڌيڪ سٺي آهي. صبح ٿيڻ سان ئي سمندرخان پنهنجي ٻنهي فرزندن گل محمد خان ۽ حيدرخان کي ساڻ ڪري

حيدرآباد دکن کي هميشه لاءِ خير آباد چئي. سيوستان جو رخ ڪيو، جتي ٽئي ڄڻا شهنشاه جي درگاه ۾ حاضر ٿيا.

سيوهڻ ۾ ان وقت ڪنهن ڪافيءَ جي سرگري يا گادي نشين جي هٿ تي بيعت ڪرڻ کانپوءِ سمندر خان جو نالو مٽائي تيغ علي شاه رکيو ويو. ڪجهه سال سيوهڻ ۾ رهڻ کانپوءِ تيغ علي شاه (سمندر خان) پنهنجي پٽن کي حڪم ڪيو ته اچو ته الله جي زمين جو سير ڪيون، سير ڪندي ٽئي ڄڻا هاڻوڪي ضلعي سکر تعلقي روهڙي جي هڪ ننڍڙي ڳوٺ راناڏين ۾ قيام پذير ٿيا. جيڪو شهر سنگرار جي ويجهو آهي.

ڳوٺ راناڏين ۾ اتي جي درويش سيد ڪبڙ شاه وٽ حسن جي رهائش هئي، ڪجهه وقت گذرڻ کانپوءِ تيغ علي شاه اتي ئي وصال ڪري ويو.

سندس مزار پڻ اتي ئي آهي. ٻئي نينگر گل محمد خان ۽ حيدر خان ڪجھ وقت اتي رهڻ کانپوءِ وري سيوهڻ طرف روانا ٿيا ۽ اتي اچي رهڻ ۽ رياضت ڪرڻ لڳا.

هي ٻئي درويش سيوهڻ جي درگاهه ۾ هڪ ئي سوال رکي ويهي رهيا ته اسان کي پنهنجو ظاهري ديدار ڪراءِ. تنهن تي حڪم مليُن ته جيڪڏهن اوهان کي اسان جو ظاهري ديدار ڪرڻو آهي ته لٿهان حضرت حسنباه روانا ٿيو. لٿهان جو مطلب اتي پورو ٿيندو ۽ پوءِ ٻئي ڄڻا پڇائون ڪندا ڳوليندا حضرت هنباه اچي پهتا. جتي داتا فيض درياهه جي روپ ۾ سندن مراد پوري ٿي ۽ چوڻ لڳا ته هي ته اهوئي پاڻ آهي. جنهن اسان کي حڪم ڏنو هو ۽ پوءِ پاڻ ٻئي ڄڻا ان وقت ئي داتا جي هٿ تي بيعت ڪري سندن طالب ٿيا. داتا سندن نالا پيار وچان ڦيرائي ڇڏيا.

گل محمد خان جو نالو مَٽائي توڪل علي ۽ حيدر خان جو نالو مٽائي شربت علي رکيو. جيڪي باقي سڄي زندگي انهن ئي نالن سان سڏجڻ لڳا.

حضرت هنباه کان اٽڪل ۲ ميل مفاصلي تي ڪڇي جي علائقي ۾ سائين ڏنل شاه جي درگاه آهي. جتي هر سال ميلو لڳندو آهي. سيد ڏنل شاه داتا فيض درياه جو ظاهر ۾ استاد هو. سائين ڏنل شاه جي ميلي تي اسان جي علائقي جا ماڻهو (ضلع نوشهرو فيروز) پڻ ويندڙ هئا. انهن پانڌيئڙن ۾ هتان جا ڪجھ جلباڻي قوم جي ماڻهن جي واقفيت توڪل علي ۽ شربت علي سان سائين ڏنل شاه جي ميلي تي ٿي ۽ هنن ماڻهن کين پنهنجي ڳوٺ اچڻ جي پڻ دعوت ڏني. جيڪا توڪل علي ۽ شربت علي دل سان قبول ڪئي ۽ سندن جي وڃڻ جو واعدو ڪيو.

ڪجهه وقت ڪانپوءِ هيءُ ٻئي ڀائر ڳوٺ هوت خان جلباڻي تعلقو ڪنڊيارو ضلع نوشهرو فيروز ۾ پهتا. هتي پهچڻ ڪانپوءِ ٻئي ڀائر خان محمد فقير جي مُضاني ۾ اچي رهيا. اتي پهرين ئي رات فقير شربت علي وصال ڪري ويو، انهيءَ ئي ڏينهن اتان جو هڪ جلباڻي نالي محمد رمضان فقير توڪل عليءَ جو طالب ٿيو. جنهن کي پاڻ پيار مان رمز علي فقير سڏيندا هئا.

شربت عليءَ جي وصال وقت توڪل علي اتان جي ڳوٺ جي چڱي مڙس کي چيو ته مان پنهنجي ڀاءُ کي قبرستان ۾ نه رکندس. ان لاءِ ڪا الڳ جاءِ کپي. تنهن تي ڳوٺ جي چڱي مڙس ڳوٺ جي ڏکڻ طرف هڪ جڳهه ڏيکاري چيو ته توهان هن جاءِ تي پنهنجي ڀاءُ کي دفنايو.

فقير توڪل عليءَ زندگيءَ جا باقي ڏينهن پنهنجي

پاءِ جي قبر تي ئي گذاريا. اتي پنهنجو آستانو ناهي
ءِ فقير باقي زندگي ان آستاني کان ٻاهر نه نڪتو ءِ اتي
ئي باقي ڄمار گذاريائين. سندن وصال پڻ اتي ئي ٿيو
سندن وصال جي تاريخ جي خبر پوي ٿي باقي سال بابت
ڪا معلومات نه آهي.

سندن وصال 6 ذوالقعد تي ٿيو. جيتي هر سال
6،7،8،9 ذوالقعد تي ميلو لڳندو آهي.

هي ميلو درگاهه فيض درياهه جا سجاده
نشين داتا ڀڳن سائينءَ جن ڪرائيندا آهن.

نوٽ: هي بيان زباني فقير رفيق احمد جلباڻي وٽان مليو.
تاريخ: ۹- ذوالقعد ۱۴۲۰ھ
مطابق: 15 فيبروري 2000ع تي لکيو ويو.

بقلم: سيد ڪوڙل شاهه بخاري.
ڳوٺ ڍوڍا تعلقو ڪنڊيارو ضلع نوشهرو فيروز

ڪافي ع١ روپ گجري

ذات ساري حق جاڻين
جو تون جاڻين پاڻ سڃاڻين.

١- موتو واري موج ۾ - همت ڪر ڪاهاڻي.
٢- ذات مقدس تون آهين - طرف ٻئي ڇو تاڻين.
٣- بيرنگ بحر عميق ۾ - پنهنجو خيال اماڻين.
٤- سر سڃاڻين توڪل سائين - بحر بقاء ماڻين.

ڪافي ع٢ روپ گجري

ڏس هر جاءِ ظهورو ذات ميان،
عاشق سمجهه اها تون صفات ميان.

١- فذڪروني اذڪرڪم - تن ۾ اها تات ميان.
٢- موتو واريءَ موج ۾ - ڪوٽ ڀڳو ڪسرات ميان.
٣- علم عقل جي ڪانه هلي ٿي - عشق آهي آفات ميان.
٤- لامڪان کان نازل ٿيڙو - نورانو تجلات ميان.

۵- فيض رسائي هاديءَ ڪيتي - عشق ٿيو ارشاد ميان.
۶- انا احمد بِلا ميمي - عين ٿيو اثبات ميان.
۷- من خدايم من خدا - وائي اها اثموات ميان.
۸- بنا احد الله جي - ٻي نه ٻولج بات ميان.
۹- سر سبحاني توڪل سائين - لا حد پائج جهات ميان.

ڪافي ع۳ روپ گجري

غير گمان نه آڻين،
جي تون چاڻين سر سچاڻين.

۱- ونحن اقرب نيڙي رهندا - تِل ٻيري نه جاڻين.
۲- امر نهي طالب عقبىٰ - سڀ فنا ڪر جاڻين.
۳- انا الحق دا مارين نغرا - خوف رُجا نون اڪاڻين.
۴- پي پيالا بيخود ٿيوين - بحر بقا دا ماڻين.
۵- ذات مقدس تون برابر ڏسين لم يزلي - ٻئي ڪنهن طرف نه تاڻين.
۶- لامڪان ۾ توڪل سائين - عاشق ٿي گذرائين.

ڪافي ع۴ روپ پيروي

ديد هن کي ڏسڻ واري ناهي
بازي عشق ٿو بڻائي.

١- ميڙي محمدؐ چام جيي - مرسل ٿو دوزخي دٻائي.
٢- عشق عقل جي پاڙ پٽي ٿو - داناءَ دُرَ ٿو مسائي.
٣- اُنبو عشق جو غالب ٿيڙو - تنهن کي ٻيو ڪير هٽائي.
۴- عشق شوق شاهي شهباز آهي - سارو سِر ٿو سمائي.
۵- هي جلوو شاه فياض ڪيو - نوبت سينهن ٿو وڄائي.
٦- توڪل هن يتيم جو قادر - پيرِ مُغان ئي آهي.

ڪافي ع۵ روپ پيروي.

سوري سڏ ٿيو ڪاڏي ڪونه ويو اصل عاشقن کي.

١- سوري سرساز، سُڻي اناالحق آواز - پرت ڪيو پرواز، نوري نور ٿيو.
٢- سوري مٿي ڪاهي سانگو سر جو لاهي - ڪوڪل عشق کُڏائي سوري سر نيو.
٣- سوري سرساهي وچڙ اتي آهي - لاڳاپا سڀ لاهي لاحد پاءِ ليٽو.

۴- سوري سر سلهائي، پنهنجو پاڻ وڃائي - آءُ، ٻنان ٻيو ناهي آهي ساڳيو سِر اُهيو.
۵- سوري سر چڙهي لائي دم دڙي - پنا پرت پڙهي ساري سات ڪيو.
۶- سوري سر سينگاري، چڙهي پيهن نظاري - انا تند تنواري ساڳي آهي سو،
۷- سوري سند و سير، صوفي ڪر مٿير - توڪل پاڪ فقير موٽو مري جيو،

ڪافي ع۶م

روپ پوربي

درسن پايا هادي ني الڪ لکايا التاپيد بتايا.
۱- سرڪ صراحي شرابًا طهورا - جوشان جوش جڳايا.
۲- اوچي اوچي مايۃ منڌ سون - قدح ڪلال پلايا.
۳- احد ڪي بيچ ميم رلايا - احمد بن جلوه پايا.
۴- العشق نارٌ يحرڪ ماسویٰ الله - خاڪي جسم جلايا.
۵- عدم اوپر هم ني قدم پايا - تب لب حڪم هلايا.
۶- آپ ڪون آپ پڇانا توڪل سائينءَ - سب سر هم توُ سمايا.

كافي عكم روپ آسا

سودا سر دا كرڑا هئي ،
ول پِچون تي نہ ولڻا هئي .

۱- چوڑ خيال خودي دا سارا- حرف پڑھين همه اوست والا ،
پچي ول مارين نينهں نغارا- جوشاندي وچ جلڻا هئي.

۲- وچ انفسكم سمجھ اشارا- ظاهر ويک ايڻا نظارا ،
انا الحق دا مارين نعرا- سولي اوپر چڑھڻا هئي.

۳- وحدت اندر كرتون گذارا- اصل هيئں تون نور نيارا ،
لاحد اپنا كرتون اوتارا- مئخاني وچ ملڻا هئي.

۴- فيض محمد گر همارا- توكل داون دست تمهارا ،
بخشين اسان نون برہ بقارا- هَوس نَوس نون پلڻا هئي .

ڪافي ع ٨

روپ آسا

هادي رهبر رمزان لايان
خوف خطر سڀ ڇوڙ سڌاٹا.

۱- باھ بره دي پڙڪا لايا - موج عشق دي جسم جلايا،
موتو قبل مار جوايا - خيال عرش تي ترت اڏ اٹا.

۲- حال حلاجي سر تي آيا - انحد باجي شور مچايا،
فثم وجه الله دم ڏن لايا - سولي ساڏي سيج وچاٹا.

۳- فيض محمد پيد بتايا - ساجن سيني صاف سمايا،
وحدت ڪا هادي رُڪا لايا - پُر پلايس جام پراٹا.

۴- توڪل اپنا آپ پچانا - شربت ساقي وچ مئخانه،
ديس اُهين دي هويا يگانا - امر نہ ڪوئي نهي پچاٹا.

ڪافي ع۹ روپ ڏناسري

آهين مرغ هوائي تون،
وطن ورڻ جي ڪرڪاوائي تون.

۱- پيهي وچ تون پنهنجي پاڻ ۾ - پسي نور صفاتي تون.
۲- اڳي عرش عظيم ڪون وچ تون - رمي ٿيءُ ته راهي تون.
۳- احديت جو طبل وڄائج - لاهه گمان گدائي تون.
۴- الفقر ذات مع الله - ڏسين ٿو پاڻ اوگاهي تون.
۵- سر سچائي توڪل سارءُ - بيرنگ وڻ بقائي تون.

ڪافي ع۱۰ روپ ڏناسري

آهي بره تنهنجو بقائي
سري سر آهين نور الاهي.

۱- پيين چنڊ تون اوٽ عدم جي - لائي لا سندي سرواهي.
۲- قُم باذني جو سمجهه اشارو - پير مغان فرمائي.
۳- موتو واري موج ۾ - ڪر سر جي ادائي.

٤- لاڳ لا حد جي توڪل سائين- عشق اچي مون سان لائي.

ڪافي عـ ١١ روپ بلاولي

ساڌو بازيگر بازي پانا ،
مرني سون آگـي مرجانا.

١- بازي پانا هوڪي ديوانه - ڦِر نه ايڌر آنا.
٢- ڇوڙين ڪايا ڇوڙين مايا- ڇوڙين اي بُت خانه.
٣- ايسي نوبت پريم ڪي لاڳي - انحد ناد بجانا.
٤- گوبند تجھ ڪو گر بتايا- اس پر نون سيس لگانا.
٥- آپ م ديکا آپ م پايا- آپ ڪون آپ پڇانا.
٦- آپ هي آتما آپ هي پرڀو- آپي توڪل رام سمانا.

ڪافي عـ ١٢ روپ بروو

مضمور هويا مخمور هويا
وچ ذات ظهورا نُور هويا.

۱- سولي چڙهاوي ڪوئي هم نون - اوئي تو هم منصور هويا.
۲- رب ارني هم ني بلا يا - موسیٰ هم ڪوه طور جلا يا.
۳- ساقي مين تو مُئخاني پر هون - مئي ڪلال پرپور هويا.
۴- سر سمايا توڪل سائين - هم تو آپ حضور هويا.

ڪافي ع ۱۳ روپ بروو

ديوانه هوا ديوانه هوا
هم تو پيالا پريم ڪا پيا.

۱- پيني سي مدهوشي هوئي - تن سون جان جدا ڪيا.
۲- دست پر صراحي هوئي - ميري هادي حب ديا.
۳- انحد باجي ٻن ٻن سن - آوازي نينهن نشي ني حنيا.
۴- جام جمعيت شيشائي شربت - لالي ڪا رنگ ليا.
۵- پير مغان ني توڪل سائين - شاهه بيخودي ني عطا ڪيا.

کافي ع۱۴ روپ جوڳ

هير رانجهي دي آهي

لوکان نون خبر جا ناهي ۔

۱۔ ماڻهيان دي ليکي چاڪ منجهيان دا ۔ ماهي سارا هي سر الاهي ۔

۲۔ اساڏي روز الست کنون ۔ ميان رانجهي دعا هي پڙهائي ۔

۳۔ ظاهر باطن ماهي ڄاڻان ۔ اور نه ڄاڻان کائي ۔

۴۔ تخت هزاري دا صاحبزاده ۔ آوندا هي جهنگ پڇائي ۔

۵۔ کن وچ ڪنڊل مک وچ مرلي ۔ رانجهو دردر کردا گدائي ۔

۶۔ گل وچ کفني دست پهوڙا ۔ ماهي آوندا روپ مٽائي ۔

۷۔ الانسان سري وانا سره ۔ ماهي ڏيندا هي عشق اوگاهي ۔

۸۔ انا احمد بلا ميمي ۔ ماهي چوٽ نغاري لائي ۔

۹۔ ترڪ سيالاندا کرتوکل سائين ۔ گهن تون برهه بقائي ۔

کافي ع۱۵ روپ پورب

مين نون عبد نه پانوين ۔ قادر قهارا نه مين هون ۔

١- خوف رجا دا خيال اڪايڻ - ٻيا ڪوئي غير نه چايڻ
نور نيارا به مين هون،

٢- احديت ديان موجان مايڻ - خيال عرش تي امايڻ،
برهه بقارا به مين هون.

٣- الانساني دا برقعه پايم - سارا سرسبحاني،
آخر اظهارا به مين هون.

۴- من خدايم وي من خدايم - وي ميان سولي سهجون مايڻ،
شاه هسوار به مين هون.

۵- احد احمد وي هڪو چايڻ - وي ٻئي ڪنهن طرف نه تايڻ،
بيرنگ سارا به مين هون.

٦- سر سماوين توڪل سائڻ - وي اگيي قدم پاوين،
حق حقارا به مين هون.

ڪافي ؀١٦ روپ جوڳ

محو ٿي الله ۾ تون مار نعرو سڪندري
هٿ ڪر دم خزانو ناهي ٻي ڪا تونگري.

١. ڪر بند ڪل ڪفران کي- هڻ ٿپي تون پاڻ ۾،
پاڻ ۾ تون پنهنجي وٺ- ملڪ جي ساري سروري.

٢. سر کي ثابت ڪري تون- رهه يگانو يار سان،
تان جسم سارو پاڪ ٿئي- سينو تنهنجو ٿئي انوري.

٣. پيچ اوٽ ازلات جي- تان وصل ٿيئي در لامڪان
حق سان نيئي هڪ ٿي- وٺ عشق سندي رهبري.

٤. رهه امن جي ديس ۾- توڪل علي محڪم مدام
هست کي تون نيست ڪر- رک خيال سان پنهنجي دلبري.

ڪافي ١٢٤

روپ جوڳ

غرق ٿي الله ۾ وٺ عشق کان ارشاد ميان،
پيچ اوٽ ازلات جو ٿي قيد کان آزاد ميان.

١. ڪر بند ڪل فطرات کي - ڏانهن سيني جي وري ،
دم قدم رهه خيال ۾ - ڪر حق کي اثبات ميان .

٢. هڻ ٿبي تون پاڻ ۾ - قيد کان لاقيد ٿي،
منجهه وحدت جي ولايت - دور ڪر درجات ميان.

٣. اناالحق جو مار نعرو - حال ۾ حلاج جي ،
سوريءَ اٿي معراج ڪر - ٿي ترڪ ڏانهن جسمات ميان.

٤. وڃ پيهي پاتار ۾ - اونهي نگهوسار ۾ ،
جذب رئيءَ جبار جي - ٻولي نه ٻولج بات ميان .

٥- پير مغان توکي ڏنو - توڪل علي پي جام پُر
بيخوديءَ جي باب جو - فياض ڪيو امداد ميان.

ڪافي ع ١٨ روپ پهاڙي

مرد مان منظور مان
سوليءَ اتي منصور مان.

١- الانسان مان اعظم شان - ثابت آهيان مان سرسبحان،
منجهه وحدت جي ولايت - سج صفا ۾ وهلور مان.

٢- رب ارني آواز منهنجو - لن تراني ناز منهنجو
موسى نبي مان نور تجلا - نازل مٿي ڪوهه طور مان.

٣- معنوي معراج منهنجو - قُمْ بِاِذْنِي پرواز منهنجو
مان اصل اسرار آهيان - نُور حضور مان.

۴۔ من خدايم من خدا ۔ ناهي الله مونکان جدا،
مست مان بيهوش آهيان ۔ بيخود آهيان چکچور مان.

۵۔ احد مان احمد مان ۔ توکل علي آدم به مان
رنگ مان بيرنگ آهيان ۔ مئخاني ۾ مخمور آهيان.

کافي ع ۱۹ روپ پهاڙي

مان اصل خيال آهيان
عشق جو احوال مان.

۱۔ غازي مان ميدان مان ۔ قتل مان قربان مان،
درد مان درمان مان ۔ وصل مان وصال مان.

۲۔ عاشق مان معشوق مان ۔ خالق مان مخلوق مان،
رمز مان غمز مان ۔ بي سر آهيان قتال مان.

۳- طالب مان مطلوب مان- رهبر آهيان وجود مان،
بحرمان بيرنگ آهيان- بي مثل بي مثال مان.

۴- مکان مان لامکان مان- توکل علي خود نام مان،
نور مان نشان آهيان- کامل آهيان کمال مان.

کافي عـ۲۰ روپ ڀهاڙي

عشق جي مکتب ۾ ويهي گيت انا الحق چيو

۱- سوريءَ سر معراج هو- عرش تي پرواز هو،
سبق سورن جا پڙهي- سو ته چاڙهه عشق جي چڙهيو.

۲- خلق لاءِ حلاج هو- کل انبياءَ جو سرتاج هو
راز ربي رهبر مڙني جو- پاڻهي وڃي ڦاهي چڙهيو.

۳۔ هي معجزو عاشق سندو۔ ٿيو عرش قرش اٿي زلزلو
بيخوديءَ ۾ خود سمايو۔ سوريءَ سان عاشق ڪڙيو.

۴۔ توڪل علي سر عاشق جو احوال آيو۔ رهبر پرت جو پيالو پياريو،
وصل ٿيو در لامڪان ۾۔ خيال بيرنگ ۾ جڙيو.

ڪافي ع۲۱ روپ مانجه

پيچ پنهل مون سان پاتو۔ نينهن لگو ناتو.
۱۔ ڪاٺ ڪيچين جي روح منهنجي ڪي۔ راتيان ڏينهن اوراتو.
۲۔ اندر منهنجو سورن ساڙيو۔ جوش ۾ جلان ٿو.
۳۔ مٿو ڪري مرلي نبضان تاران۔ واڄٽ ٿيو سرائٿو.
۴۔ جيرا بڪيون هِيئون ٽئي۔ سيخن ۾ پڪا ٿو.
۵۔ سرسمايو توڪل سائين۔ موتو مري جيان ٿو.

كافي ع ٢٢ روپ مانجھ

ديد نال شهيد كتوئي
آپ ته عيد كتوئي.

١- ماردونالي كيفي قهري - راه مسافر مار ڳڏوئي.
٢- ابرو خنجر سيف الاڙن - اها ول كٿون ريت سكيوئي.
٣- مژگان برڇيان تير چلاون - نيزا مار مسكين چٿيوئي.
٤- ويک ڏوليا تيڏي بيپرواهي - غمزا مار يتيم كُنوئي.
٥- كالي وال سجڻ دي بسيهر - زلفان دا ول كوئي دام گهتيوئي.
٦- فيض رسائي هادي كيتي - مئي دا پيالا ڀر ڏتوئي.
٧- حسن ماهي دي من كون موهيا - توكل كون نيڻيان نال سيتوئي.

كافي ع ٢٣ روپ مانجھ

دم الله سان اور - راتيان ڏينهان ڏور.

١- فذكروني اذكركم - سك جو سڳو سور.
٢- موتو واري موج ۾ - سر كر عاشق گهور.

۳- لائي ثقيلو لاجو - ڀيت هجرءُ واري ڀور .

۴- بيخوديءَ جي بحر ۾ - لاڳاپا سڀ ٽوڙ .

۵- جهاتي پايءِ ڏس تون پاڻ ۾ - پيارل جلوه حسن زور .

۶- پاڻ سڃاڻ پاڻ کي - پڇين چنڊ سڀ ڀول .

۷- سر سڃاڻج توڪل سائينءَ - نينهن نباهج ٽوڙ .

ڪافي ۲۴

روپ مانجهه

دين مذهب عشق نه ڄاڻي

عشق ڇڪي ٿو ڪفر ۾ آڻي.

۱- علم جي بات نه ڪائي - عشق آهي آفات الاهي

ڄاڻ اصل ٿو پنهنجو ڄاڻي .

۲- اُلنبي عشق جي تابش لائي - جنهن علم عقل جي مَتِ منجهائي ،

لاحد ۾ ٿو تاڻي.

۳- عشق ڪري ٿو اُتي آشيانو - جتي جن ملائڪ ناهي انسانو

ديس امن جو ٿو ماڻي.

۴- ساقي عشق ڪلال وصال وصلي- مئه جو جام شراب پياريو اصلي،
عرش عظيم ڪون اڳي لٿو خيال اماڻي.

۵- عشق توڪل سرسمايو- شاهي نوبت نينهن وڄايو،
خوف رجا جو ويو خواب اڪاڻي.

ڪافي عـ۲۵ روپ مانجھ

پرو عشق پيو- جوئي هيو سوئي ٿيو.

۱- جوئي ٿي ڳوليم سوئي هياسي سوئي سر اهيو.
۲- پاڻ ڏنو سي پاڻ ڪيي- پاڻهين پاڻئي پاڻ ليو.
۳- اناالحق جو تون مار نعرو- سوريءَ سر سهو.
۴- ظاهر ذات ٿي روشن ساري- ٻري شم پيو.
۵- سر سمايو توڪل سائين- موتو مري جيو.

ڪافي عـ۲۶ روپ مانجھ

ڪيتم ڪاف ڪشال ڪنون- قلزم آپ مين آيم.

۱۔ وچ احد دي میم رلایم ۔ احد وچون بن احمد آیم،
سر سبحاني ما اعظم شاني ۔ احدیت دا حکم هلایم۔

۲۔ بحر عمیق دا مرغ یگانا ۔ پهن کي آیس پوش انسانا،
صورت دا کر کي بَهانا ۔ بشر دي وچ راز چپایم۔

۳۔ کُن دي نال اي جگت بنایم ۔ هر هک دي حق هلایم
جوڑیم درد والا سامان ۔ آدم اپنا نام ڈرایم۔

۴۔ موسیٰ هو کي طور جلایم ۔ نوح وچ طوفان آٹایم،
ابراهیم نون وچ آتڑاه ۔ باغ بهشت دا خوب بنایم۔

۵۔ ذکریا سر کرت وهایم ۔ یونس پیٹ مچي دي پایم،
یوسف کون لي کر کنیان ۔ وچ مصر دي مله چکایم۔

٦۔ اسماعيل نون ذبح ڪرايم۔ يحيٰ نون ول آپ مرايم
پاڪ پيارهان نون پيالا پلاڪي۔ وچ ڪربلا دي ڪند ڪپايم.

٧۔ سولي اتي منصور چڙهايم۔ شمس الحق دا پوش لهوايم،
سرمد دا سيس ڪٽاڪي۔ صوفي دا سر نيزي چڙهايم.

٨۔ شيخ بلاول گهاڻي پيڙايم۔ شيخ عطار نون قتل ڪرايم،
شيخ صنعان نون جٽيا پاڪي۔ بسطامي ڪون سر سمجهايم.

٩۔ بحر اواگهه ميرا مئخانه۔ توڪل علي سارا سرسمانا،
غيب السان ڪي بات۔ من خدا رباب وڄايم.

ڪافي ع٢٧

روپ مانجهه

درد ڪيا آهن ديرا ديرا
جانب جاسائين جيءَ اندر ۾.

۱- تخت هزارون ٿي جوڳي آيس- ناٿي نيڻن جي چاڪ سنڌايس،
هير رانجهي ڪيا ميڙا ميڙا.

۲- يوسف ٿي ڪنيانون آيس- مصر بازار ۾ ملهه وڪايس،
ذوق ڏيارِيا ڦيرا ڦيرا.

۳- ليلي وانگي ناتو لايم- ٿي ڪري مجنون ڪٽنگ سڪايم،
پرت پرايا پيرا پيرا.

۴- سور ٿيا اٿم ساهه جا سونهان- سرس ڏين ٿا اندر لوهان،
جوش جلايا جيرا جيرا.

۵- جوش پنهنجي ڪون مون طور جلايو- آه منجهارون مون ڏونگر ڏاريو،
سوز ڪيا هن گهيرا گهيرا.

۶- عشق اڏيو وڃي عرش اوتارو- توڪل سائين هڻ نينهن جو نعرو
وره وسايا ويرا ويرا.

ڪافي ع ۲۸

روپ مانجھ

حسن ڪري آيو حملو حملو- شاهي شان رکي سر شملو.

١- فوج نيڻن جي آرنگ برگي- مرد ميدان ۾ آيا جنگي،
جوڙي جنگ ٻڌي آيو جملو جملو.

٢- ديدان ديدن ۾ اتڪائي- ترڪش تيرانداز چلائي
ماري ورتائون ملڪ دلين جو دلين جو.

٣- رمزان رمزن ۾ ويون رلجي- ڪنديون اکيون بي ريچ ڪجل جي
تڪو تاب ڏئي آيو جلوو جلوو.

٤- توڪل گهور نيڻن جي گهايو- الٽو پيچ پرينءَ مون سان پايو،
آلا روز الست اول جو اول جو.

ڪافي ع ٢٩ روپ مانجه

ڪر نفي اثبات لون لون
لاهي هو جي لات.

١- فذڪروني تند وڃائج- اذڪرڪم ڪرتن ۾ تات،
٢- موتو واري موج ۾- انت موتو ۾ حيات.
٣- انا الحق جو توڻ مار نعرو- ترڪ ڪري جسمات.

۴۔ ڪر برخيز تون مرد ميانو۔ ذاتي ٻٿي مروهي ذات.
۵۔ بيرنگ بحر بقا جو۔ توتي آيو ڏات.
۶۔ سرسمائي توڪل سائين۔ لاحد پائج جهات.

ڪافي ع ۳۰ روپ مانجهه

راتيان ڏينهان دم نون ڏور
عشق آيا زوران زور.

۱۔ فذڪروني اذڪرڪم – پرت والا تون سڳڙا سور.
۲۔ موتو قبلل انت موتو – پٽ پٽ سٽ انحد گهور.
۳۔ پڙهه تون فرض فنائي والا۔ سيني اوٿ عدم جي ٽوڙ.
۴۔ الست بربڪم قالو بلى – اپنا ڪيتئي آپي قول.
۵۔ آوٽ دي نال عشق دي يارو۔ دُوئي دا لٿڙا گوڙ.
۶۔ انا الحق دا تون مار نعرا۔ سولي ڏانهن منهن نه موڙ.
۷۔ سرسمايو توڪل سائين۔ ساجن هويا ميري ڪول.

ڪافي ع٣١ روپ مانجھ

مرسل ديد نماءِ ۔ هادي رهبر رهنماءِ

١۔ پيٿي پاڙون اسان جون ۔ مٿي عرش اڏاءِ .

٢۔ فيض رساني ڪر اسان تي ۔ روحي راز رَلاءِ .

٣۔ بيرنگ بحر عميق ۾ ۔ منهنجو خيال پڇاءِ .

٤۔ عشق ازلي آڻ اسان تي ۔ سارو سر سماءِ .

٥۔ قرب ڪري آءُ قادري ۔ مونکي ماڳ مِلاءِ .

٦۔ توڪل هن يتيم سان ۔ پنهنجو پال پَلاءِ .

ڪافي ع٣٢ روپ مانجھ

سارا سرسماتي هون ،
آپي آيتي جاتي هون .

١۔ موتو قبلل انت موتو ۔ ارني نال جواتي هون .

٢۔ عبديت نون چوڙڪرهڻ ۔ اوريت چلاتي هون .

٣۔ اناالحق دا مارکي نعرا ۔ سولي سر چڙهاتي هون .

٤۔ سر سبحاني ما اعظم شاني ۔ دائما قدم اناتي هون .
۵۔ انا احمد بلا ميمي ۔ شاهي چوٽ چلاتي هون .
۶۔ من خدايم موج اساڏي ۔ حال همه اوست ۾ ڳاتي هون .
۷۔ هر هڪ دي صورت اندر ۔ صاحب سير مچاتي هون .
۸۔ وچ بيرنگي بحراتي ۔ اپنا روح رلاتي هون .
۹۔ هر هڪ صورت آ توڪل سائين ۔ سهسين کيل کلاتي هون .

ڪافي ۳۳

روپ ڪاريهر

ذِڪر منجهان ناسوت
تڏهن رسين نيئي بُود ڪيي .

۱۔ جهاتي پائي تڏس پاڻ ۾ ۔ تَنهن جو صِد قوڻ ڪر سجود .
۲۔ عبديت جو پول پيچي ڪري ۔ آهين سو پاڻ معبود .
۳۔ گهڙي گهاڙ جبروت ۾ ۔ ملڪ تنهنجو ملڪوت .
۴۔ لاڪري وچ عرش اڏامي ۔ حاصل ٿئين هاهوت .
۵۔ محوتي توُن توڪل سائين ۔ لا حد ماڻ لاهوت .

ڪافي ع ٣٤ روپ ڪاريهر

ٿيءُ نَفِي نا بود
تڏهن رسين ٻيئي بود کي.

١۔ ناه ڪري ڇڏ نفس کي۔ رهبر ٿئي ربود.
٢۔ نفي ناسوت ڪري وڃ نڪري۔ ويراڳي وٽُون جبروت.
٣۔ ڪر پرواز مٿي ملڪوت جي۔ هلي مٿي هاهوت.
٤۔ ڪر برخيز ڏانهن مرد ميانو۔ لاحد پس لاهوت.
٥۔ لامڪان پنهنجو اڏ اوتارو۔ آهين تون محبود.
٦۔ توڪل نالو گم ڪري۔ سارو سر حق موجود.

ڪافي ع ٣٥ روپ بروو

آنجهو عشق آٽي ڪيو ڪيو
رهيو نام هڪ حق جو.

١۔ لاخوف عليهم ولاهم يحزنون ۔ خوف رُجا سڀ ويو ويو.
٢۔ من راني فقد رائ الحق ۔ موج ۾ مرسل چيو چيو.

۳- الانسان سري وانا سره - ثابت ٿيو سر اهيو.

۴- انا احمد بلا ميمي - احدون ٿي احمد ٿيو ٿيو.

۵- اني ان الله لا الله الا انا - ڪونهي ڪو ٻيو ٻيو.

۶- سرسمايو توڪل سائين - رنگ بيرنگ ۾ پيو پيو.

ڪافي ع ۳۶ روپ بروو

ترڪ ڪيوسي صفات

ذاتي آهيان ذات جو.

۱- موتو واري موج ۾ - ڪوٺ ٻگو ڪثرات.

۲- خلق الانسان على صورته - سارو موجودات.

۳- خلق الاشيا وهو عينهم - عين ٿيو اثبات.

۴- اڳي عدم ڪون قدم ڪينوسي - لنگهي پيا سي ظلمات.

۵- انى ان الله لا الله الا انا - وائي اها اثموات.

۶- سرسمايو توڪل سائين - لاحد پائي جهات.

ڪافي ؀۳۷ روپ سارنگ

عشق ڪري برسات
سارنگ آيو سير تي.

۱- بادل برسي آيو - جهرمر لائي تجلات.
۲- وڃن گهوڙان گهوريون- انيون ٻجي عرفات.
۳- روضي پاڪ رسول جي- ريجهه ٻڌائون رات.
۴- موتي مڪي آئيون- پرهه ڦٽي پريات.
۵- نور حضور ۾ توڪل سائين- پائي ڏس تون جهات.

ڪافي ؀۳۸ روپ سارنگ

گيان ڪي ڪٿا پچن ڪرتا
آپ گرو آپ نانڪ بنتا.

۱- بادل گاجي بجلي چمڪي - ڪالي سون ڦر چاندن ڪرتا.
۲- آون جاون مؤجان مٹ ديان - رمجهم رمجهم پڙتا پڙتا.
۳- ذات ۾ آتا ذات سماتا - ميم ڪي چادر لاتا پاتا.

۴- دارا تيرٿ توڪل سائين - ٻن ڪي ويکين دوئي ڪا بوتا.

ڪافي ع۳۹ روپ سارنگ

مين هون ڪرشن مين هون ڪان
هري هرچند ميرا نام .

۱- ڪَٿا مين هون وارٿا مين هون - ڌارا تيرٿ مين هون گيان.
۲- گنگا مين هون جمنا مين هون - ڪاشي ڀڳونت مين ڀڳوان.
۳- آتما مين هون پرڀو مين هون - مين هون گوبند مين هون رام.
۴- نانڪ مين هون لڇمڻ مين هون - مين هون دوارا مين هون ڌيان.
۵- آپ سمانا توڪل سائين - سري سر مين هون سبحان .

ڪافي ع۴۰ روپ سارنگ

نه مسجد هون نه سندر هون ،
صورت سڀ ڪنهن اندر هون .

۱- عشق واري آتراهم - جوشان جوش سمندر هون .

۲- بحر عميق جو آهيان دُر يگانو- صوفي صاف قلندر هون
۳- لامظهر آهيان نور نيارو- صورت پاڪ پيغمبر هون.
۴- لامڪان مڪان اسان جو- سُڄ صفا ۾ تونگر هون.
۵- سر سمايو توڪل سائينءَ- سارو سير سڪندر هون.

ڪافي ع ۴۱ روپ ساموندي

سامي جهاڳي سڄ ميان
اڏامي واهيري ٿي وڃ ميان.

۱- گھور ساهه سڄڻ تون - دير نه ڪر هڪ دم ميان.
۲- مري جيءُ ته ماڻئين- ناهه وارو صحن ميان.
۳- اِڳي نفي اثبات ڪون وڃ تون- پيهي منجهون قدم ميان.
۴- لنگهي ازلات ڪان - پڄين اوٿ عدم ميان.
۵- پيهي وڃ پاتار ۾- ڪڻ ڪايا منجهون قدم ميان.
۶- بيرنگ بحر عميق ولايت جو- ماڻ ديس امن ميان.
۷- توڪل سائينءَ غيب السان ۾- عاشق ٿي تون گم ميان.

ڪافي ع ۴۲ روپ ساموندي

آهي الستون راز ڪر پرواز
پيچ تون پيرو پکيئڙا.

۱- اچي ٿو غيب السان مون - حق سندو آواز .
۲- چڙهه سوليءَ پڙهه سبق اناالحق جو - سوليءَ آهي تنهنجو ساز.
۳- اڳي وچ ڪُن فيڪون ڪون - آهين تون شهباز .
۴- توڪل وصل مٿاني ماڳ سان - ڪيو شاهه فياض .

ڪافي ع ۴۳ روپ ساموندي

جوڳي چنڊي جسمات هيءَ هات هيءَ هات،
سامي گِهڙيا تنهن سِير مون.

۱- آديسي اٿي ويا جتي ذات نڪا آهه صفات - هيءَ هات.
۲- جوڳين جوڳ پچايا - ڪائي ڪل خطرات - هيءَ هات .
۳- اپري سير سنوان ٿيا - بار ٻري ويا ٻيڙات - هيءَ هات.
۴- بحر ۾ پيهي ويا - لنگهي ويا ظلمات - هيءَ هات.

۵. مار يائون مچ کي. لائي لا جو کات. هئي هات.

۶. ڪالاڇيءَ جي ڪُن ۾. نور ڏٺائون تجلات. هئي هات.

۷. آرامي ٿيا توکل سائين. لاحد پاتائون جهات. هئي هات.

ڪافي ۴۴ روپ کوهياري.

سوريءَ تي سر سلهايون ٿا.

گيت انالحق جو ڳايون ٿا.

۱. ٻارڻ ٻاري عشق جو. جوش ۾ جيءَ جلايون ٿا.

۲. پاڻ سڃاڻي پاڻ کي. پول نه ٻيو کو پايون ٿا.

۳. جذب رئي جبار جي. ٿاهه نه ٻيو کو ٿاهيون ٿا.

۴. انا احمد بلا ميمي. سارو سر سمايون ٿا.

۵. بيخوديءَ جي بحر ۾. لاڳاپا سڀ لاهيون ٿا.

۶. الفقر فخري والفقر مني. آيت هيءَ الايون ٿا.

۷. سرسعائين توکل سائين. طرف مٽخاني ڪاهيون ٿا.

ڪافي عـ ۴۵ روپ ڪوهياري

اسان لاڳ لاحد جي لايون ٿا،
بحر بقا تي ڪاهيون ٿا.

۱- انا احمد بلا ميمي - احديت هلايون ٿا.
۲- حال حلاجي موج ۾ - نوبت نينهن وڄايون ٿا.
۳- موتو واري مام ۾ - وهم وجود وڃايون ٿا.
۴- اڳي ڪن فيڪون ڪون - پنهنجو خيال اڏايون ٿا.
۵- ترڪي لوح قلم ڪي - رُوحي رمز رهيون ٿا.
۶- سبحاني ما اعظم شاني - اڳي قدم پايون ٿا.
۷- بيرنگ بحر عميق ۾ - پنهنجو روح رلايون ٿا.
۸- لامڪان ۾ توڪل سائين - دائما دم ملايون ٿا.

ڪافي عـ ۴۶ روپ ڪوهياري.

آهيان مان منصور،
سيجهه سوري آهي ساز منهنجو.

١- دم انا الحق آهي منهنجو - سدا رهون مست مخمور،
من خدا ايم آهي ماڳ منهنجو.

٢- جوش جباري آهي جاري - بيخود سان آهيان چڪچور،
عرش مٿي آهي آغاز منهنجو.

٣- دائما آهي مئخانو منهنجو - ناهه ڪير منظور
بحر اعظم آهي اواگهه منهنجو.

٤- توڪل نالو پرت ڪيو منهنجو - آهيان ماڻ نور حضور
قمر بازي آهي پرواز منهنجو.

ڪافي ٤٧

روپ ڪلياڻ.

آهيان مون نہ بقا - ناهيان فاني فنا فڪر ۾ .

١- لاالله ڪون اڳي وياسي - الاالله ڪون آزاد ،
حد لنگهي وڃي لاحد ٿياسي.

٢- موتو قبل مري جياسي - ٿيو عرش مٿي پرواز ،
ديس امن جي قيومي ٿياسي.

۳- حال حلاجي موج ۾ - سوريءَ تي سردار ،
انا الحق جو گيت ڳايوسي .
۴- پيهي وياسي بحر اعظم ۾ - ٿيو روشن لامڪان ،
اسم جسم کون ترڪ رهياسي .
۵- توڪل نالو ناهه ڪيوسي - سارو سِرُ الله
سر سريءَ جو سوجهي لڌوسي .

ڪافي ع ۴۸ روپ سورٺ

ٻيجل ڪيئي ٻاڪار ،
ٻڳي تند طريقت جي .
۱- سورٺ ٿي آهون ڪري - ٿيو غلغلو ۾ گرنار .
۲- سُرَ ۾ صدا سِرَ جي - ٻيو زر نڪو زيوار .
۳- تندن جنهن جي جان جدا ڪيئي - ڏنو سر ڏاتار .
۴- ڏيئي سِرُ سُرهو ٿيو - سوڀ ڪيئي سردار .
۵- سروڻي سائل هليو - راضي ٿيو منگڻهار .

٦۔ سِرَ جو سودو سُرک ٿي۔ لنسنگ ٿيو نروار.
٧۔ پِي ڪري جام محبت جو۔ واقف ٿيو وصال.
٨۔ سر سمايو توڪل سائين۔ حقيقت ٿي اظهار.

ڪافي ٤٩ روپ سورٺ

ويهي چارڻ چوريو چنگ۔ سِرَ جي سائل سَٽُن هڻي.

١۔ ڏي سرناءُ الله جي۔ پاڻ ڪري قربان
هيءَ نہ ايندءِ ويل وري.
٢۔ ڏي سر تہ سرهو ٿئين۔ نہ تہ پوءِ ڪندين ويچار
راجا ويندين منڊ مري.
٣۔ ڀيڄل ڀيهر تند ٻولائي۔ ٿيو زلزلو ۾ گرنار.
ڏونگر ڀيا ڪوٽ ڪري.
٤۔ ڪيي سر ٻائي موڪليو ٿالهہ ۾۔ ڏنو جهي ڏاتار.
هاڻي ٿي پيئي ڳالهہ ڳري.

٥- پيتو عاشق جام شهادت جو- توڪل سائين ٿيو وصل وصال
وچ تون موٽي مُٺاني وري.

ڪافي نمبر ٥
روپ سورٺ

حضرت عشق آهي شهنشاه
پياري ٿو جام حوض ڪوثر جو.

١- علم عقل جي پاڙ پٽي ٿو - هيڪل هڪ هسوار.

٢- لامظهر آهي عشق نيارو - دين ڪفر کان ڌار.

٣- عشق انا الحق جو گيت ڳائي ٿو- سوريءَ تي اظهار.

٤- سو لامڪان آشيان ڪري ٿو- اسم جسم کان بيزار.

٥- بيخوديءَ ۾ خود ڪري ٿو- توڪل سائين ساقي ٿيو سردار.

ڪافي ع۵۱ روپ سورٺ

برھ سنائي بات - عاشق ٿو توحيد ڪري .

۱- ڀڳو ڪوٽ گرنار جو- لا جو لڳو ڪات .

۲- بيخوديءَ جي بحر ۾- ترڪ ٿيو جسمات .

۳- اڏاري ويو اڳي عرش عظيم کون- خيال لنگهيو ظلمات .

۴- نسنگ نعرو لڳو نينهن جو- حق ٿيو اثبات .

۵- سرسمايو توڪل سائين- لاحد پاتي جمات .

ڪافي ع۵۲ روپ راڻو

پاڻ پروڙيم پنهنجو - آهيان الک پاڻ .

١- فذكروني اذكركم - اشم روح رهاڻ.

٢- ونحن اقرب ويجهڙو آهي - اهو آديسي اهڃاڻ.

٣- بيرنگ بحرعميق جو - پيروهيم ڄاڻ.

٤- لامکان آشيانو اسان جو - اصل سوئي وٿاڻ.

٥- سرسمايو توکل سائين - سارو مئه مهراڻ.

ڪافي ٥٣ روپ راڻو

ونحن اقرب ويجهڙو،
پڇين ڪوه پرياڻ.

١- جوڪجهه اصل الست تون - هُيَڙين صورت ساڳي سڃاڻ.

٢- ذات قدسي تون آهين - طرف نه پئي ڪنهن ٿاڻ.

٣- الانسان سري وانا سره - ثابت سرڪي ڄاڻ.

٤- بيرنگ بحرعميق ۾ - عاشق خيال اُماڻ.

٥- سرسمائي توکل سائين - بحر بقا جو ماڻ.

ڪافي ۵۴م روپ راڻو.

پاڻ آهين ڪعبو پاڻ آهين قبلو
آهين پاڻيهي پاڻ امام.

١- لا ڪري ويچ اڏامي - مٿي عرش اڏام.
٢- ترڪ ڪري ويچ جسم خاڪي - خطرا ڪائي خام.
٣- اڳي نه ڪن فيڪون ڪون - ڪامل ڪڻ تون گام.
۴- مار نغارو احديت جو - پي بيخوديءَ جو جام.
۵- بيرنگ بحر عميق آهي - توکي سارو سير انغام.
٦- پس لااحد لامڪان پنهنجو - توڪل سائين مئخانو نه مدام.

ڪافي ۵۵م روپ راڻو

هٿ ڪر عاشق خيال ڪي
آهين خود خيال.

١- ترڪي لوح قلم ڪي - پنهنجو ڪر بيڪال.
٢- طالب ويڙا اوڏانهن ڪاهي - جتي نه آهي ٻي ڪا قيل مقال.

٣- ٿاهه نه ڀيو ڪو ٿاهجي- جذب ريءَ جلال.
٤- پيهي ڏس ٿون پاڻ ۾- جلوو نور جمال.
٥- لامڪان نازل ٿيو- ڪيو قادر قرب ڪمال.
٦- اصل بحراعظم آهي- تنهنجو وصل وصال.
٧- ماڳ مٿاني جو توڪل سائين- آهين ڪين ڪلال.

ڪافي ٥٦ روپ ڪانڙو

حضرت عشق موري گهر آيا
آيا سر صحيح سمجها يا.

١- آگ عشق ڪي آتش لائي- تن من صاف جلا يا.
٢- موتو قبلل انت موتو- قر ازلي سيتي جوا يا.
٣- ين ين انحد باجي- بانگي ايسا الک جگا يا.
٤- يهي نوبت پريم ڪي لاگي- تب هم اناالحق الا يا.
٥- جلوا عشق ڪا غالب هوا- اوپر عرش اُڏا يا.
٦- لاحد هوا توڪل سائين- سب سرهم تو سما يا.

ڪافي ٥٧م   روپ ڪانرو

آديسي ويا اتي ڪاهي،
جتي جاءِ جن ملائڪ جي ناهي.

١- فذڪروني اذڪرڪم- دريا وحدت ۾ غازي ٿيڙا گُم
ويا سڪ سڳومٿي ساهي.

٢- تارڪ ٿيا وجودون ويسارا- موتو قبلل جا بڌي اشارا
تن جو پنپور سان چاهي.

٣- سامي ويڙا عرش اوپارا- انا الحق جا ماري نعرا
لا ڪري ويا لاڳايا لاهي.

٤- سُيح صفا ۾ واصل ٿيڙا - حد ڇڏي لاحد پيڙا
احو واهيرو آهي.

٥- ٻي پيالو بيخود ٿيڙا- ڪامل سي مئخاني ويڙا
اصل ديس امن سو آهي.

٦- محو ٿيا توڪل سائينءُ- جاڏون آيا ويا اوڏاتهن
سارو سر ويا سمجهائي.

ڪافي ع ۵۸

روپ بروو

تنهنجي پرت ڪئي هان چري چري ،
هلي آءُ دوست وري .

۱- اَگڻ اسان جي آءُ پيارا - نه ته ويندس محب مري مري.
۲- درد اوهان جو آهي اسان کي - لوڙيءَ ڪانه سري سري.
۳- نينهن اوهان جي آتش لائي - اندر آگ ٻري ٻري .
۴- سوگهو ڪيترءِ پساه اسان جو - سڄڻ ڪوله ڏيئي ڏيئي .
۵- توڪل عاشق اوهان جي پسڻ لاءِ - ڳارائي ۾ ويو نه ڳري ڳري .

ڪافي ع ۵۹

روپ بروو

بي جسم آهيان بي جان
سري سر آهيان سارو سبحان .

۱- ذات قدسي اصل آهيان - بي رنگ بي مثل آهيان ،
آيس ٿي انسان .

۲- احديت ۾ احد آهيان - لاشريڪ مان واحد آهيان
سير ساري جو سلطان .

٣- لامڪان ۾ واصل آهيان- نور حضور مان ازل آهيان
تجلو مان تجلان .

٤- جوش منهنجو آهي جباري- قادر قرب مان آهيان قهاري
آيس مون غيب السان .

٥- وحدت وئي ولايت آيو- توڪل علي بحر اوگهه سمايو
مدامي مئخان .

ڪافي ع٦٠ روپ بروو

آهيان مان اسم جسم کان جدا
وهم لحم کان مان تارڪ آهيان.

١- موت قبل مري جياسي- لا پڙهي وڃي پري پياسي
سر ڪيوسي فدا.

٢- دوئي وارو ڪوٽ ڀڳوسي- زرا پرزا پيچ پور ڪيوسي
ڪيئي سي پنهنجي ادا.

٣- هٿ چم واري ڪم ۾ ناهيان- ذڪر فڪر جي غم ۾ نه آهيان
آهيان نور هدا.

۴۔ ظاهر ۾ ٿيو توڪل علي نام منهنجو۔ بحر بيرنگ بقا بالله منهنجو
آهيان مان خود خدا.

ڪافي ع٦١ روپ بروو

آهيان شهنشاهه
سانگي پنهنجي مان هتڙي آيس.

۱۔ موتو واري موج ۾۔ فرض پڙهيو سي فنا في الله.
۲۔ پنهنجي ذات اثبات ڪيان ٿو۔ عام ٿئي ٿو گمراهه.
۳۔ الانسان سري ۾ برقعو پهريم۔ آهيان مظهر نور الله.
۴۔ پاڻ سڃاتم پاڻ کي۔ آهيان مان بي پرواهه.
۵۔ بحر اعظم جو مرغ آهيان۔ اتي آيو ارواح.
۶۔ سرسمايو توڪل سائين۔ سارو سر الله.

ڪافي ع٦٢ روپ بروو

آهيان خود خيال - آيو عشق جو مون سر احوال.

۱- اڳي وڃان ٿو عرش عظيم ڪون- پنھنجو ڪيان ٿو نيڪال.
۲- احديت جو ٿو طبل وڄايان - ٿيو واصل وصل وصال .
۳- بيرنگ بحر عميق ۾- ريجھي ويا سي برحال .
۴- ساقي آھيان مٽخاني جو- ڪامل ڪيف ڪلال .
۵- سرسمايو توڪل سائين- صاحب ذوالجلال.

ڪافي ع۶۳ روپ بروو

آھيان پيا بيٺي پاڻ امام
احديت جو ھادي آھيان.

۱- موٽو واري موج ۾ ميان - آھيان واصل وصل وصال
وحدت واحد وادي آھيان.
۲- فنا في الله جو فرض پڙھون ٿا- ايتي ويوا ٿم خيال
جتي قبل نہ ڪوئي ماضي آھيان.
۳- انا الحق جو گيت ڳايون ٿا- سوري سر انجام
شوق شھادت شادي آھيان.

٤- عدم واري اوٺ پڳي سي- ڏيئي نغاري چوٽ
نوبت نينهن منادي آهيان.

٥- الفقر ذات مع الله - پاٽ پروڙيم پيغام
هي آيت عشق واعدي آهيان.

٦- ساقي آهيان مئخاني جو - بيخود پيتم جام
ڪامل ڪيف ڪلاتي آهيان.

٧- سر سمايو توڪل سائين - حق ٿيو اثبات
مرد ميدان غازي آهيان.

ڪافي ع ٦٤ روپ پورب

باڪا ڪيڏن وي برهه دي بازي
مرد بهادر غازي.

١- نينهن دي باجهون وي حاصل نه ٿيوي - پيا نوي هووي نيڪ نمازي.
٢- فنا في الله داوي فرض پڙهيو نهي - اور نه جاڻن قاضي.
٣- سولي چڙهدي وي مُول نه ولدي - انا الحق آوازي.

۴۔ نقل نمازان وي ورد وظيفي۔ اي سڀ حيلا سازي .
۵۔ بار برہ داني وي سر تي چاون۔ رند رضا وچ راضي .
۶۔ سر سمجھايا ني وي توکل سائيں۔ مرشد شاہ فياضي .

کافي ع۶۵ روپ پورب.

بات برہ دي سون
کوئي کوئي سمجھن سياڻي .

۱۔ موتو قبلل وي مرکي جيون وي ميان۔ ويندي عرش اڏاڻي .
۲۔ شوق شتاب عقاب اساڏا ۔ ديس بقا ماڻي .
۳۔ بحر اعظم وچ وي اُڏ اُڏ آون۔ مرد سي مرداڻي .
۴۔ ذات سماوي ذات کون ڳاوي۔ ذاتي ذات پڇاڻي .
۵۔ سر سمايا ني وي توکل سائيں۔ واصل ثيا سئضاني .

کافي ع۶۶ روپ پورب

پھن کي آيس وي برقعا انساني۔ ھان مين نُور نوراني .

١- وچون احد دي وي تي احمد آيس - سارا سر سبحاني .
٢- لا مظهر ني وي مين هون در يگانا - سر پر تاج شاهاني .
٣- موتو قبلل ني وي انت موتو - تارك هون جسماني .
٤- اسم جسم كنون وي فارغ آهيان - هان مين غيب الساني .
٥- كن فيكون نون وي جوڙ كڙ ايم - كيتم حكمراني .
٦- عشق عقاب ني وي اڏائي ويندا - لاحد وچ آشياني .
٧- سر سمايا ني وي توكل سائين - هان مين لامكاني .

كافي ٦٧ روپ پورب

عاشق بڌدي ني وي عشق دي ڳاني
مرد سيئي مرداني .

١- وچ ميدان دي غازي آون ،
گوئ چاتي پهلواني .

٢- گيت انا الحق دي سوده ڳاون
نيزي سر نيشاني .

٣- احديت داني وي حڪم هلاون
مارڻ طبل شاهاني.

٤- سِردي بازي ٿي سرڪ پلاون
مست رهن مُضاني.

٥- بحر سماون وي توڪل سائين،
واصل ٿيئي آشياني.

ڪافي ع٦٨ روپ ڪسوري

عاشق کولي نقاب ٿوڙ عبديت جو حجاب
آءُ امن واري ديس ٿي.

١- لا ڪري وچ نڪري اڳي عرش عظيم ڪنئون - ڏني دوئيءَ کي جواب.
٢- پيچ تون اوت عدم واري- پلا عرش اڏاري عقاب.
٣- موتو واري سوچ ۾ شال جيوين - هٿون چڏي حساب.
٤- پي پيالو محويت جو پلا پڙهه بيخوديءَ وارو باب.
٥- انا الحق جو مارتون نعرو- پلا چڙهه سوليءَ تي شتاب.

٦. بحر بقا ازل ماڻج - ڀلا آهي تنهنجو نينهن نواب.
٧. لاحد لامڪان ۾ ٿي آشياني ڀلا آهي عشق تنهنجو ارباب.
٨. سر سڃاڻج تون پنهنجو توڪل سائين. ڀلا نور آهين ماهتاب.

ڪافي ع ٦٩ روپ ڪسوري

پنهنجو تون پاڻ سڃاڻ. ڇڏ عبديت جو ڄاڻ
عاشق آءُ احديت ۾.

١. ونحن اقرب ني وي اوڏڙو ڀلاوي سڄڻ توئي آهي ساڻ.
٢. وفي انفسڪم وي سمجهه اشارو ڀلاوي پُرجهي ڏس پنهنجو پاڻ.
٣. ذات قدسي ني وي ازل آهين ڀلا وي غير گمان نه آڻ.
٤. بحر بقا جي وي منزل ماڻين ڀلا وي ايري وٺ مهراڻ.
٥. سر سڃاڻي توڪل سائين. ڀلا وي وٺ بيخوديءَ جو ٿاٽ.

ڪافي ع ٧٠ روپ ڪسوري

عبديت ڇوڙ ۾ گناهه - آءُ سارو معبود آهيان
آهيان احديت جو شاهه.

١- العشق نار يحرڪ ماسوى الله - عشق وارو آتڙاھ .
٢- ظاهر پنهنجي ذات ڪيائون عشق پنهنجو اثبات ڪيائون ذوق ماڻيائون بقا.
٣- پنهنجي ديس بقا سان رهبر ربود آهيان واصل آهيان ۾ سيج صفا.
٤- اصل غيب السان ۾ آهيان گذراني ڀلا آهيان مان هُو هوا.
٥- وحدت وئي ولايت ساري - ڀلا روشن اسان ڪي آ .
٦- من خدايم من خدا - ڪونهي ڪوئي ٻيو مونکان سوا.
٧- سر سمايو توڪل سائين - آهيان خود خيال الله .

ڪافي ع١٧ روپ ڀيروي

ڏي سر عاشق عشق ۾
پاڻ ڪري قربان .

١- عشق واري آتڙاھ ۾ - پچي ٿي پروان .
٢- موتو قبل انت موتو - فرمودو فرقان .
٣- پيچ لتون اوت عدم جي - سر آهين سبحان .
٤- اڳي نہ عرش عظيم کون - آهي اصل تنهنجو آشيان .

۵- ذات پنهنجي اثبات ڪر- آهين نور نيشان .
۶- مٽخاني ۾ توڪل سائين - پي بيخوديءَ جو جام .

ڪافي ۷۲ روپ وهاڳ

لا ڪري وچ نڪري توڙ ٽ دُوئيءَ جو دام خطرا ڪائي خام .
۱- موتو واري ني وي موج ۾ شال جيوين ڪر هنئين ڪي قتلام .
۲- پاڻ سڃاڻن ني وي پاڻ پڇاڻن ڀلا وي باقا ڪرڻ هڪ گام .
۳- اناالحق جوني وي مارتون نعرو ڀلا وي سوريءَ سر انجام .
۴- مار نعرو ني وي احديت جو ڀلا وي هر جاءِ تنهنجو حڪام .
۵- باجهون احد ني وي الله جي ڀلا وي بيو نه وٺ اسلام .
۶- بحر بقاني وي ازل ماڻي ڀلا وي تنهنجو آهي عشق امام .
۷- مٽخاني ۾ ني وي توڪل سائين ڀلا وي عاشق ره تون مدام .

ڪافي ۷۳ روپ وهاڳ

عرش وچان تو اڏري، آهيان مرغ هوا، بحر پيو هان سماءِ

١۔ دين ڪفر کان آهيان نيارو ڀلا نڪا سڌ ثواب جي نڪا غرض گناهه.
٢۔ نانءُ نڪو آهي نشان منهنجو مڪان لاحد آهي اهو ديس امن جو آهه.
٣۔ اسم جسم کان وي فارغ آهيان ڀلا آهيان خيال الله آهيان احديت جو شاهه
٤۔ سوئي صورت ني وي ساڳي آهيان ڀلا ڪوٺي بيو مون کان سواءِ
٥۔ سري سر تي هتڙي آيس توڪل سائين ڀلا آهيان هو هو امظهر نور هُدىٰ.

ڪافي ٤٧ روپ وهاڳ

عاشق سر جي بازي سر تي سر ڪي قتلام
آهين پاڻهين پاڻ امام.
١۔ موتو قبلل ني وي انت موتو - ڀلا پاڻ اهو انجام.
٢۔ عرفت ربي ني وي بربي ڀلا سُڻ اهو ڪلام.
٣۔ ڪل شيءِ ناطق ني وي بالحق ڀلا اهو ته پروڙج پيغام.
٤۔ بلا ميم ني وي احمد آهين ڀلا وٺ احديت جو اسلام.
٥۔ ماڳ سُخاپي جو ماڻي توڪل سائين ڀلا پي بيخوديءَ جو جام.

كافي ع۷۵ روپ پيروي.

آيو عشق سندو مون سر احوال
آهيان خود خيال .

۱- موتو قيلل مري جياسي - كري وجودون نيكال .
۲- ظاهر پنهنجي ذات كيان ٿو- سارو نور جمال .
۳- انا الحق جو ٿو ماريان نعرو پاڻ كيان ٿو قتال .
۴- همه اوست واري حال ۾ آهيان مست نهال .
۵- لامكان نازل ٿيڙو - آيو قرب كمال .
۶- وحدت وئي ولايت ۾ - رهبر آهيان بحال .
۷- بيرنگ بحر عميق آهي - منهنجو وصل وصال .
۸- ماڳ مئخاني جو توكل سائين- ساقي آهيان كيف كلال .

كافي ع۷۶ روپ پيروي

مرغ آهيان هوا- رهان ٿو مٿي آشياني .

۱- الفقر ذات مع الله - ٿيو حاصل سيح صفا.

۲- انا احمد بلا ميمي - مرسل ٿيو اوگاھ .
۳- اول آخر ھڪڙوئي آھيان - ناھي بيو مونکان سوا .
۴- لامڪان نازل ٿيو - سارو ھو ھوا .
۵- بحر اعظم جو توڪل سائين - سڀ سر پيو آھيان سما .

ڪافي ۴۷ روپ پيروي .

اڄ پکي پر ڏيھي
چنڊي ھي ڪايا ديھي.

۱- فذڪروني اذڪرڪم - رمز انھيءَ دل ريھي.
۲- ھڻ ٿيي پنھنجي پاڻ ۾ - ويح دروني پيھي .
۳- پڙھ سبق انا الحق جو - عشق جي مڪتب ويھي.
۴- ساقي بيخود جام پياريو - ھتان ھاج ھجڻ جي ويئي.
۵- ماڳ منخاني ۾ توڪل سائين - ٿي مرد مردانو بيھي.

ڪافي ع۷۸م روپ پيروي

اڄ ٻکي واهيري
اڳي عرش عظيم کون.

۱- پي پيالو وحدت وارو- بيخود ٿي ڦري.
۲- انا الحق جو مار تون نعرو- سوريءَ سر سنبيري.
۳- لا ڪري وڃ نڪري- اسم جسم کي نبيري.
۴- پنهنجي ديس بقا کي- نظر ڪيٽي ڏس ڦيري.
۵- وحدت وڃ ولايت جي- عاشق آءُ تون وري.
۶- ماڳ مٺاڻي توڪل سائين- رهه سدا ايئن ديري.

ڪافي ع۷۹م روپ گجري.

آهي عشق امام منهنجو
بحر بقا ماٽيان ٿو پنهنجو.

۱- اڳي عرش عظيم کون ميان- آهي وطن واهيرو منهنجو.
۲- ترڪ ڪيان ٿو لوح قلم کي- سڀ سانگ ٿيو سي سنهنجو.

٣- لاچيءَ ڪري لاحد وياسي - اٿي خيال ٿيو آهي منهنجو.
٤- جوئي هئاسي سوئي ٿياسي - ٻيو خطرو ناهي تنهنجو.
٥- سرسهايو توڪل سائين - اهو ديس آهي ته امن جو.

ڪافي ع ٨٠ روپ گجري.

پنهنجو پاڻهين پاڻ سڃاڻ
احديت جون موجان ماڻ.

١- موتي واري موج ۾ ميان - خوف رُڃا جو خواب الڪاڻ.
٢- انا الحق جو ماري نعرو - سر سوريءَ تي چاڙهڻ.
٣- پچين اوٿ عدم جي ميان - آڳي خيال اماڻ.
٤- انا عرب بلاعين آهي - ڄاڻ اهوئي ڄاڻ.
٥- بحر اعظم ۾ توڪل سائين - پنهنجو روح رلائڻ.

ڪافي ع ٨١ روپ ڌناسري

عاشق ڪر اثباتي - ڏس ظهورو ذاتي.

١- موتو واري موج ۾ ميان - ترڪ ڪر جسماتي.
٢- اڳي وڃ تون عرش عظيم ڪون - لنگهي پَئُ ظلماتي.
٣- عدم واري اوٽ پچي ڪري - لائِي لا سندي سرڪاتي.
٤- نور حضور ۾ توڪل سائين - پائي ڏس تون جهاتي.

ڪافي ع ٨٢ روپ ڌناسري

آهيان عشق سندو ارباب
احديت جو هادي آهيان.

١- العشق نارٌ يحرق ماسوى الله - جوش جلايو حجاب.
٢- بيخوديءَ جي باب ۾ - ويو خوف رجا جو خواب.
٣- انا الحق جو گيت ڳايون ٿا - سوريءَ تي نه شتاب.
٤- من خدايم من خدا - نينهن وڄايان ٿو رباب.
٥- بحر اعظم جو مرغ آهيان - شاهي منهنجو آ لقاب.
٦- دم منصوري آهي منهنجو - قلندري نه خطاب.
٧- ساقي ڪلال آهيان مئخاني جو - پر پيان ٿو شراب.
٨- سري سر آهيان توڪل سائين - ڪولي ڇڏيوسي نقاب.

ڪافي عـــم ٨٣ روپ بلاول

حضرت عشق آهي شهنشاه

علم عقل جي جڙهه وڃائي.

١- عشق ازل عريان ڪري ٿو- عرش مٿي آشيان ڪري ٿو

حق ڪري ٿو اثبات لاحد ۾ ٿو جهاتي پائي.

٢- فنا في الله جو ٿو فرض پڙهائي- افلاڪن تي ٿو قدم رکائي

لاجولائي ڪات گيت انا الحق ٿو پرتئون پڙهائي.

٣- انا احمد بلا ميم آهي- ميم بنا سو احد آهي،

اهو سخن ڪيو سردار ڪل اها ڪنهين ڪنهين ڪي آهي.

٤- انا عرب بلا عين ٿيو- سواءِ عين عرب رب ٿيو

ايئن فرمايو حضرت شاه عشق ڪلهن ڪون ڪند ڪيائي.

٥- بڻ بيخود ٿو جام پياري- لامڪان ٿو خيال اڏاري،

ترڪ ڪري آ صفات لاڳاپا ٿو لوڪ جا لاهي.

٦- سر سمايو توڪل سائين- اصل جو هيو ٿيو صورت سائي

واصل ٿيو مهراڻ- بحر اعظم ۾ روح رلائي.

ڪافي ع ٨٤   روپ سامونڊي.

جوڳي جڳ ڇڏي   ويا جي وجودون اڳي

سامي چڙهيا پورب کان.

١۔ لاهي لاڳاپا لوڪ جا۔   لاهوتي ويا لعل لڏي.
٢۔ اصل سڃاڻي پنهنجو۔   ناهين ڪنهن جي هڏي.
٣۔ واصل ٿيا وڃي وس سان۔   اٿي پنهنجا خيال گڏي.
٤۔ واقف ٿيا ته وصال کان۔   لاحد هيڙن سڏي.
٥۔ بحر اعظم ۾ توڪل سائين۔ عاشق مُخانو اڏي.

ڪافي ع ٨٥   روپ ڪوهياري.

اسان بار برهه جو کڻنداسي

چوٽ عشق جي چڙهنداسي.

١۔ فذڪروني اذڪرڪم۔   پنا پرت جا پڙهنداسي.
٢۔ موتو قبلل انت موتو۔   قرب الهيءَ ۾ ڪڙهنداسي.
٣۔ عشق سندي درياءَ ۾۔   رهبر ٿي تنهن ۾ ترنداسي.

۴۔ العشق نار يحرق ماسوى الله - باهه برهه جي ۾ سڙندا سي.
۵۔ انا الحق جو ماري نعرو - سوريءَ ڪون نه مڙندا سي.
۶۔ سر سچائي توڪل سائين - ماڳ مُنخاني ۾ ملندا سي.

ڪافي ع ٨٦ روپ ڪوهياري.

اسان بار برهه جو چايون ٿا،
پنهنجو اڳي قدم وڌايون ٿا.
۱۔ الانسان سري وانا سره - سارو سر سمايون ٿا.
۲۔ انا الحق جو ماري نعرو - هر جاءِ حق هُلايون ٿا.
۳۔ من خدايم من خدايم - شاهي طبل وڄايون ٿا.
۴۔ اڳي ته عرش عظيم کون - پنهنجو خيال اڏايون ٿا.
۵۔ بحر اعظم ۾ توڪل سائين - پنهنجو رُوح رلايون ٿا.

ڪافي ع ٨٧ روپ آسا

اصل الست ازل آهيون - گيت انا الحق ٿا ڳايون.

۱- قتل سنڌي ڪار ڪيون ٿا - اسم جسم کون ڌار ڪيون ٿا ،
سر جي بازيءَ تي سر ڪپيون ٿا - شوق شهادت ٿا پايون .

۲- فنافي الله جو فرض پڙهون ٿا - چاڙه عشق جي چست چڙهون ٿا ،
عرش عظيم کون اڳي وڃون ٿا - پير پرت ۾ ٿا پايون .

۳- عشق پنهنجو اثبات ڪيون ٿا - لا سوار وهٿ ڪات ڪيون ٿا
لاحد ۾ وري جهات ڪيون ٿا - اڳي قدم ٿا پايون .

۴- ماڳ مئُخاني مدام ملون ٿا - توڪل سائين بيخود جا ڀريون ٿا
بحر بقا جو سير ڪيون ٿا - ديس امن جي ٻيا آهيون .

ڪافي ع ۸۸ روپ آسا

جبو پهري هت آيس انساني ،
لم يزلي آهيان سِوُ سجاني .

١- بنا ديس وطن پنهنجي - هت نه آهي رهڻ جي جاءِ جاءِ .
٢- موٽو واريءَ موج ۾ - وهم وجود وڃاءِ وڃاءِ .
٣- ڪل سير في الارض تو ڪي - سير سيوئي تنهنجو آهي آهي.
٤- اصل واري واهيري ٿي - پنهنجو خيال پُڄاءِ پڄاءِ .
٥- سرسمائين توڪل سائين - لاڳ لاحد جي لاءِ لاءِ .

ڪافي عـ٩٠ روپ ڪاريهر

ڪر پرواز تون اڳي ميانو
وحدت وارو مار ترانو.

١- موٽو واري موج ۾ - پيچ بوٽي جو بهانو.
٢- ترڪي چنڊ تون لوح قلم کي - وڃ لنگهي آسمانو.
٣- متي عرش عظيم ڪون - پنهنجو ڪر آشيانو.
٤- آءِ امن واري ديس ٿي - پنهنجو غيب ۾ ڪر گذرانو.
٥- اسم جسم ڪون ٿي ڪري فارغ - پس لاحد لامڪانو.
٦- سرسمائين توڪل سائين - ملهي بيهه مٔخانو.

ڪافي ع۹۱ روپ مانجهه

عشق هوراندا خيال نرالا،
ڪڙا سولي تي سِرُ انگي.

١- وچ ميدان دي غازي آون - آپ سلهاون انگهي.
٢- دين مذهب ڪون دور ڪريندي پرت پيالا سنگي.
٣- موتو قبلل مرڪي جيون - وحدت دي وچ ونگي،
٤- انا الحق دا نعرا مارن - مرڻ ڪنون نه سنگي.
٥- ڪيڏي حضرت عشق گنوائي - ڪروڙين عاشق تنگي.
٦- سرسماون توڪل سائين - لا ڪنون اڳي لنگهي.

ڪافي ع۹۲ روپ سهڻي

عشق جي درياهه ۾
پيا عاشق اوپار گهڙي.

١- واءِ وحدت جي اڏاريا - صدق ثابوتيءَ جي تاريا،
انا الحق ويا ماري نعرا - ويا سير ۾ ساموندي لڙهي.

٢- ڪنڌي نه ڪنار آهي - سي درياهه تارو تار آهي ،
تنهنجو آرنڪو پار آهي - تنهن ۾ ٿي ڪري طالب ويا تري .

٣- ڪرڙو ڪن ڦهار آهي - يڪو نگهو سار آهي ،
تنهن ۾ ڪوپاڪاهي - اهي موٽو ويا مري .

٤- توڪل علي سارو سرسمايو - عشق سر احوال آيو ،
بحر اواگهه ۾ خيال آيو - واصل ٿيا ۾ مئخاني وري .

ڪافي عـ ٩٣ روپ پيروي

عشق ازل ديوان ڪري ٿو ،
هوش عقل ڪان هاج لنگهي ويئي .

١- علم عقل جي ڪانه هلي ٿي - عشق جڏهن عريان ڪري ٿو .
٢- موٽو واري موج ۾ - طالب سر قربان ڪري ٿو .
٣- عشق واري آڙاهه ۾ - عاشق ڏس پروان جلي ٿو .

۴۔ ديس امن جو ٿو عشق ڏيکاري۔ لاحد ۾ وري ڌيان ڌري ٿو.
۵۔ جام وحدت عشق ڪلال پيارو۔ فائض فيض رسان ڪري ٿو.
۶۔ انا الحق جو ماري نعرو۔ سوريءَ سر اذان ڪري ٿو.
۷۔ ترڪي لوح قلم کي۔ عرش مٿي آشيان ڪري ٿو.
۸۔ سر سمايو توڪل سائين۔ مدامي سُبحان ڪري ٿو.

ڪافي ۹۴ روپ پيروي

اسان چاڙهه عشق جي چڙهندا سي،
اسان عاشق ڪڏهن نه مڙندا سي.

۱۔ فن ڪروني اذڪر ڪم۔ پنا پريت جا پڙهندا سي.
۲۔ برهه واري باهه ۾۔ پروانو ٿي ڪري سڙندا سي.
۳۔ عشق سندي درياهه ۾۔ اوپارا ٿي گهڙندا سي.
۴۔ اونهي نگهوسار ۾۔ ٿي ڪري طالب ترندا سي.
۵۔ بيرنگ بحر عميق ۾۔ ٿي ڪري رهبر رلندا سي.
۶۔ سر سچائي توڪل سائين۔ ماڳ مٿاڻي ۾ ملندا سي.

ڪافي ع ٩٥ روپ پيروي.

پيچ پنهل سان پايو سي
رنگ لايو سي.

١- الست بار برھ جو چايو سي- نينهن لايو سي.
٢- فاذكروني اذكركم- طلب پرينءَ جي تايو سي.
٣- موتو قبلل انت موتو- شوق شهادت پايو سي.
٤- عشق واري آتش ۾- جان جسم جلايو سي.
٥- نينان مژگان تير چلاون- گهور حُسن جي گهايو سي.
٦- فنا في الله جو فرض پڙهون تا- بحر بقا ۾ آيو سي.
٧- عدم واري اوٺ پڳي سين- لا جو چوٽ چلايو سي.
٨- اڳي عرش عظيم کون- پنهنجو خيال اڏايو سي.
٩- اناالحق جو ماري نعرو- سوريءَ سر سلهايو سي.
١٠- بيرنگ بحر عميق ۾- پنهنجو رُوح رلايو سي.
١١- رهبر شاه فياض ٿيو- هادي حق سمجهايو سي.
١٢- بيخوديءَ جي بحر ۾- وهم وجود وڃايو سي.
١٣- توڪل سائينءَ غرض نه ڪائي- سارو سر سمايو سي.

ڪافي ع ۹۶   روپ ڀيروي.

پرت سڄڻ سان پايوسي چت لايوسي،
نينهن نشا نبر نعرو ماريوسي.

۱. ترڪي لوح قلم ڪي - اڳي وک وڌايوسي - چت لايوسي.
۲. الانسان سري وانا سره - ثابت سر ڪيوسي. 〃 〃
۳. موتو قبل ان تموتو - ٻول پرينءَ سان پاريوسي. 〃 〃
۴. ڪثرت وارو ڪوٽ ڀڳوسي - ذات ۾ ذات رَلايوسي. 〃 〃
۵. ساقي بيخود جام پياريو - پرت پرابت پايوسي. 〃 〃
۶. من خدايم من خدايم - شاهي طبل وڄايوسي. 〃 〃
۷. بيرنگ بحر عشق ۾ - پنهنجو روح رَلايوسي. 〃 〃
۸. سر سچايڻ توڪل سائين - لاڳي لاحد لايوسي. 〃 〃

ڪافي ع ۹۷   روپ ڀيروي.

عشق امالڪ آيو سر سمايو،
سوره ٿي معراج ماڻيوسي.

١- عشق آتڙاھ ابراهيم وارو۔ تنهن ۾ عاشق جسم جلايو.
٢- نيزي سر نيشان ڪيوسين۔ گيت انا الحق ڳايو.
٣- احديت جو طبل وڄي ٿو۔ هر جاءِ حڪم هلايو.
٤- اڳي ازلات کون۔ عشق عقاب اُڏايو.
٥- توڪل سائين سمجھ اٿانھين۔ بيرنگ رنگ لايو.

ڪافي عـ ٩٨ روپ پيلروي.

مست الست آهيون روز ميثاقي
عشق اسان جو آهي اوشاقي.

١- فنا في الله کون اڳي ويا سي۔ لنگھي کون ظلماتي.
٢- موتو قبلل مري جيا سي۔ تي آهي معاف مماتي.
٣- پاڻ ڏنوسي پاڻ ۾ پنھنجو۔ پائي پاڻ ۾ جھاتي.
٤- ظاهر پنھنجي ذات ڪيان ٿو۔ عشق ٿيو اثباتي.
٥- خيبر وارو ڪوٽ ڀڳوسي۔ لائي لاجي ڪاتي.
٦- ماڳ مئخاني جا توڪل سائين۔ ڪامل آهيون ڪيف ڪلاتي.

کافي ع٩٩ روپ پيروي.

عشق پلي کر آوندا من پانودا،
ظاهر باطن حکم هليندا.

١- مار نعرا انا الحق دا- سولي پکڑ چڑھانودا- من پانودا.
٢- بزن بزن کر آپ جو چڑھندا- سر سنکر دا گھاوندا- 〃 〃 .
٣- اذني اذني کيتس اشار- اوپر عرش اڈاوندا- 〃 〃 .
٤- مار نعرا احديت دا- نوبت سينھن وچانودا. 〃 〃 .
٥- آپ پچانا توکل سائين- سارا سر سمانودا. 〃 〃 .

کافي ع١٠٠ روپ پيروي

آدم نام الله دا شهنشاه دا
سمجھ صحيح کر رمز اهائي.

١- بوتي اندر مار ڀير غوطا- وحدت وچ درياه دا- شهنشاه دا.
٢- مار زغاوت ٿيوسي ظاهر- عام ٿيون گمراه دا- 〃 〃 .
٣- آپ کون آپ سڃاتم- سک سچي وسياه دا. 〃 〃 .

۴- چوٿهن طبق ترڪ ڪيتوسي - آيا لاحد وچ ارواح دا. " " .
۵- لامڪان سير ڪيتوسي - رهبر عشق ٿيوسي راه دا. " " .
۶- سر سمايا توڪل سائين - ڪامل بيپرواه دا. " .

ڪافي ع ۱۰۱

روپ پيروي.

بنا انا الحق چوڻ جي - ٻيو سڀ حيلا سازي - قسم فياضي.
۱- جنگ فرنگي عاشق جوڙن - لا جي تير اندازي- " " .
۲- محبت جي ميدان ۾ - گوءِ ڪٽڻ ٿا غازي. " " .
۳- سوريءَ تي سر چاڙهن - ڪيڏن برهه جي بازي. " " .
۴- موتو شوق شهادت پائن - طلب تنين جي تازي. " " .
۵- برهه ملامت بار ڪٽن ٿا - رهن رضا منجهه راضي. " " .
۶- فرض فنا في الله پڙهن ٿا - ملان نه چاٽن قاضي. " " .
۷- عرش عظيم کان اڳي وڃن ٿا - شوق ڪري شهبازي. " " .
۸- ويا آشياني توڪل سائين - قبل نامي جٿ ماضي. " " .

ڪافي عـــ ١٠٢

روپ پيروي.

پاڻهي رهبر عشق وڪيل
لنگهيو پاهي منجهان فيل.

١- پاڻهي هندو پاڻهي مومن- پاڻهي پاڻ ڪٺيل.
٢- پاڻهي ملان پاڻهي قاضي- پاڻهي مست عليل.
٣- پاڻهي راجا، پاڻهي رعيت- پاڻهي پاڻ ابيل.
٤- پاڻهي وحدت، پاڻهي ڪثرت- پاڻهي پاڻ بخيل.
٥- پاڻهي گرو پاڻهي گوبند- پاڻهي وڄائي نفيل.
٦- پاڻهي مولا هر مظهر ۾- پاڻهي ٺوڙي سيپ دليل.
٧- پاڻهي عابد پاڻهي معبود- پاڻهي پاڻ ڪٿي جنبيل.
٨- پاڻهي احد پاڻهي احمد- پاڻهي آري ڄام اصيل.
٩- پاڻهي موسىٰ طور تجلىٰ- پاڻهي پاڻ خليل.
١٠- پاڻهي ڪعبو پاڻهي قبلو- پاڻهي رب جليل.
١١- جاءِ الحيءَ تي توڪل سائين- ايندو ڪوڙين مون کو قليل.

ڪافي ع۱۰۳ روپ پيروي.

وچ دروني پاتم جهاتي - ڪيتم عشق اثباتي - لائي لاجي ڪاتي.
۱- فڪر فنا ڪون ڇوڙ ڪرهڻ - ٿئي سي نت حياتي - لائي لاجي ڪاتي.
۲- جوئي هٽا سي سوئي ٿيا سي - ساڳي صورت مين سڄاتي. 〃 .
۳- عدم تي قدم ڌريوسي - ڪنون لنگهه اڳي ظلماتي. 〃 .
۴- وچ بحر بيرنگ والي - ذات رهيوسي ذاتي. 〃 .
۵- ساقي مئه دا توڪل سائين - ڪامل ڪيف ڪلاتي. 〃 .

ڪافي ع۱۰۴ روپ پيروي.

نه آهيان ملان، نه آهيان قاضي - نيڪ نمازي ناهيان.
۱- رند ميدان غازي آهيان - پير نه پوئٿي پايان.
۲- نه آهيان هندو، نه آهيان مومن - گبر يهودي نه آهيان.
۳- لامظهر آهيان نور نيارو - شيعو سُني نه آهيان.
۴- سوري سيجهه شتاب چڙهون ٿا. گيت اناالحق ڳايان.
۵- پاڻ ۾ جهاتي پائي پاڻ ڏسون ٿا - طرف نه ٻئي ڪنهن ڪاهيان.
۶- ماڳ مئخاني توڪل سائين - مست مدامي آهيان.

ڪافي ع١٠٥ روپ ڪسوري.

پنهنجو مٿي ڪر پرواز- شاهي آهين شهباز
وٽؤن اصل واهيري تي.

١- فنافي الله جوني وي فرض پڙهي ڪري- ناهه بي ڪا نماز.
٢- ڪل سيرو في الارض ني وي، سير آهي تنهنجو پلا- بحر آهه بي انداز.
٣- انا الحق جو ني وي- مار تون نعرو پلا- سيجهه سوري آلا تنهنجو ساز.
٤- اڳي عرش ني وي عظيم کون پلا- عشق اڏائج باز.
٥- بيرنگ بحر ني وي عميق مثال جيوين- روحي رلائج راز.
٦- سر سچائيٽن ني وي توڪل سائين پلا- ديدان ڪري ڏس دراز.

ڪافي ع١٠٦ روپ بلاول

اسان ڏي ويڙهي هادي يار آيا- دلدار آيا،
صورت دا سردار آيا.

١- فذڪروني اذڪرڪم- واحد وحدت دي وچ ٿيوسي گُم
وحدت دا وينجهار آيا.

٢- ونحن اقرب آپ الايس - ساجن رڳ رڳ وچ سمايس
صاحب آپ ستار آيا ،

٣- موتو قبلل مرجيوسي - فنا في الله لنگهه اڳي ٿيوسي ،
بحربقا دا بهار آيا ،

٤- توڪل سائين سمجهه اٿائين - ساقي مئہ صراحي پلائي ،
سار سراسرار آيا ،

ڪافي ع ١٠٧ روپ وهاڳ

اُصل الست آءُ، ازل آهيان - هندو مومن نہ، گبر يهودي نہ .

١- نہ آهيان اوير ني وي - نہ آهيان اوله پلا
لامظهر آهيان نور نيارو - ملت مذهب نہ .

٢- نہ آهيان اُتر ني وي - نہ آهيان ڏکڻ پلا ،
سامي يک ترڪي نہ آهيان - اربع عناصر نہ .

٣- نه آهيان مڪو ني وي - نه آهيان ملتان ڀلا،
پير بخاري نه آهيان - شيخ مشائخ نه.

٤- نه آهيان شيعو ني وي - نه آهيان سُني ڀلا،
حنفي حنبلي نه آهيان - شافعي مالڪي نه.

٥- نه آهيان ملان ني وي - نه آهيان قاضي ڀلا،
نيڪ نمازي نه آهيان - مسجد مندر نه.

٦- من خدايم ني وي - من خدايم ڀلا،
نوبت وڄي ٿي احديت جي - آهي الله مونکا سواءِ نه.

٧- پاڻهي ڪعبو ني وي - حرمين آهيان ڀلا،
لامڪان آشيانو منهنجو - فنا فڪر ۾ نه.

٨. ذات قدسي ني وي۔ آهيان توڪل سائين پلا،
آهيان خود خيال الله۔ عابد پاڻهون نه .

ڪافي ع ۱۰۸

روپ پيروي .

ڏٺيءَ واري ديوار پڳي سي - ڏاهي طلسماتي .

۱- لوح قلم کون اڳي ويا سي۔ چٿدي هيءَ چياتي.
۲. محويت جو جام پيون ٿا۔ ذوق ماڻيون ٿا ذاتي.
۳. بيخوديءَ جي بحر ۾۔ وسريو سير صفاتي.
۴. اناالحق جو ماري نعرو۔ عشق ڪيم اثباتي.
۵. سرسمايو توڪل سائين۔ لاحد پاتم جهاتي.

ڪافي ع ۱۰۹

روپ مانجهه

عاشق آهيون مست عليل،
ڪامل ايندا ڪاهي قليل.

۱- جلوي شاهه فياض جي - ڪيو آهي روشن ضمير .

۲- ساقي پيالو پرت پياريو - احمد جام اصيل .
۳- ازني ازني جي ساڻ اشاري - لنگهيو پاهي منجهان فيل .
۴- عشق واري آڙاه ۾ - صادق آهيون خليل .
۵- ساجن سيني صاف سمايو - صاحب رب جليل .
۶- سر سمايو توڪل سائين - سچو پاڪ فقير .

ڪافي ع۱۱

روپ پيروي .

ظاهر باطن هڪو جاڻان - ميڈي من ڪون پاڻان ،
دل وچ دوست دا ٿاڻا .

۱- من رائي دا ڪري رايا - قال رسول سڃاڻان .
۲- عرفت ربي بربي - اپنا آپ پڇاڻان .
۳- هو الاول هو الآخر - ڏوجها اور نه جاڻان .
۴- فرض فنا دا صحيح پڙهيوسي - بحر بقا دا ماڻان .
۵- مئه پي محو ٿيوسي توڪل سائين - ڪري خيال شاهاڻان .

ڪافي ع۱۱۱ روپ پيروي

نه آهيان شيعو، نه آهيان سُني،
لا مظهر آءُ آهيان.

۱- وحدت واديءَ سان لڙهياسي- قلزم مٿي ڪاهيان.
۲- دين ڪفر اسلام ۾ نه آهيان- سوريءَ سر سنباهيان.
۳- طالب الدنيا مخنث جيئن- عقبيٰ پير نه پايان.
۴- برهه بقا مدام ازل سان- پنهنجو خيال ملايان.
۵- بيرنگ بحر عميق ولايت جو- سارو بحر سمايان.
۶- سر سمايو توڪل سائين- عاشق لا مڪاني آهيان.

ڪافي ع۱۱۲ روپ پيروي.

صورت هون لاثاني سر سبحاني
برقعا پايم الانساني.

۱- هر مظهر دي وچ سمايس- ڪيتم حڪمراني. سر سبحاني.
۲- اناالحق دا ماريم نعرا- سير هويا سلطاني. ،، ،،.

۳۔ من راني ڪرڪي رايا ۔ ماريم طبل شاهاني. 〃 〃 ۰
۴۔ ذات لم يزلي ۔ هان مين نور نوراني. 〃 〃 ۰
۵۔ بحر اعظم وچ روح رلايم۔ هان مين غيب السائي. 〃 〃 ۰
۶۔ بحر اواگهه سمايس توڪل سائين ۔ عاشق هون مين لامڪاني. 〃 〃 ۰

ڪافي ع۱۱۳ روپ پيروي

حضرت شاه اناهي ۔ بي پرواهي ۔ ڪامل مليا گرُ پورا ۰
۱۔ فيض فياض فقر تي ڪردا۔ نيندا چست چنبيان وچ جائيُ .
۲۔ هادي وحدت جام پلايا۔ رهبر رمز رلائي.
۳۔ هويا جام جمعيت هوئي تسلي ۔ پيتم پر ڪر پر صراحي.
۴۔ انا الحق دا ماريم نعرا ۔ طبل وڄايم شاهنشاهي.
۵۔ مار ذنماوت ٿيوسي ظاهر۔ ڪليا گلشن نور الاهي.
۶۔ اسم جسم ڪون ترڪ ڪيتوسي ۔ ٿيوسي مرغ هوائيُ.
۷۔ لا ڪون لنگهه اڳي ٿيوسي۔ الاحد خيال اڏائي.
۸۔ آپ پڇاڻا توڪل سائين۔ سارا بحر اواگهه سمائي.

کافي ع۱۱۴ روپ پيروي

کير آهيان مان کير آهيان،
بيرنگ مرد مشير آهيان .

۱- باطن مان آهيان ظاهر مان آهيان - اول مان آخر آهيان .
۲- هر مظهر ۾ آهيان ماهر - چؤ طرف چؤ ڦير آهيان .
۳- اناالحق جو ٿو ماريان نعرو - سورهه درس دلير آهيان .
۴- عشق واري آتراهه ۾ - صاف سمندر شير آهيان .
۵- خضر خود خيال آهيان - خواجه مان اجمير آهيان .
۶- کل قلندر رهڪوئي آهيان - توڪل سارو سير آهيان .

کافي ع۱۱۵ روپ پيروي

آهيان دي وچ ناهيان - ڪيئن چوان مان ناهيان
ناهيان دي وچ آهيان .

۱- خطرا خوف حجابن جا - لا ڪري سڀ لاهيان .
۲- لکين ديواريون دئي واريون - ڊوڙهڪيءَ سان ڊاهيان .

۳- موتوواريءَ موج ۾ - شوق شهادت پايان .
۴- اناالحق جو ماريم نعرو - سوري سر چڙهايان .
۵- بيرنگ بحر عميق ۾ - پنهنجو خيال ملايان .
۶- في فنا ڪان فارغ آهيان - بحر بقا ۾ آهيان .
۷- پاڻ سڃاتم توڪل سائين - سارو بحر سمايان.

ڪافي ع ۱۱۶ روپ ڪلياڻ

عشق گنوايا غير - سارا ڪيئم سرداسير.

۱- من عرف نفسه فقد عرف ربه - تهين فرمودي وچ ٿير.
۲- ديس امن تي عشق اڏائي وينداٍ - جٿان ويري نه وير.
۳- عرفت ربي بربي سمجھ اشارا - مام پروڙيم مرد دلير.
۴- انا عرب بلا عين آکيا - شاه علي شاه حضرت شير.
۵- بحر اعظم وچ روح رلايم - اٿان نه ڪهندا ٿير.
۶- بحر اوگهه سمايا توڪل سائين - مليا مٺخاني ماڳ مٿير.

ڪافي ع ١١٧ روپ ڪلياڻ

آهيان مان اسرار - پاڻهي پنهنجو پاڻ ڏٺم ديدار

١- هيڪل ويني هت وره وسايم - آيو باري برهه جو بار.
٢- اول آخر آءٌ هڪڙو آهيان - ظاهر ٿيس اظهار.
٣- احدون ٿي ڪري احمد جلوه پهريم - نڪري ٿيس نروار.
۴- اني ان الله لا الله الا انا - ڪيتم قول قرار.
۵- هيس يگانو ديس انهيءَ تي - آيس هتڙي شوق شڪار.
۶- هيس آرامي ديس انهيءَ تي - هتڙي ڪيم پسار.
٧- ظاهر سري سر انسان ٿي آيس - باطن آهيان رب جبار.
٨- ڏيڻ پانهون نه آهي ڪوئي - ڏنو هادي سچو اعتبار.
٩- ڪري ظهور آيس غيب السان مان - آهيان صوفي لا مظهر تڪرار.
١٠- ذات صفات کان آهيان نيارو - آهيان اسم جسم کون ڌار.
١١- انا الحق جو ٿو ماريان نعرو - آهيان سوريءَ جو سردار.
١٢- بحر اواگهه سمايو ٿو ڪل سائين - قادر آهيان قديم قهار.

ڪافي ع ۱۱۸ روپ سارنگ

عجم مين هون، عرب به مين هون - مين هون مڪا ملتان سئيان.

۱- بحر به مين بيابان به مين هون - پورب مين جيلان سَنئيان.
۲- دڪن مين اجمير به مين هون - دهلي مين هندستان ″ .
۳- ڪابل مين ڪشمير به مين هون - غزني مين خراسان ″ .
۴- ايران به مين ٿهران به مين هون - ڪعبه مين مسلمان ″ .
۵- سمرقند مين، بخارا به مين هون - بلخ مين يونان ″ .
۶- صورت مين اثبات به مين هون - يوسف مين ڪنعان ″ .
۷- عرش به مين هوفرش به مين هون - مين زمين آسمان ″ .
۸- وحدت به مين ڪثرت به مين هون - مين هون ديد ڏيان ″ .
۹- آتش مين هون خليل به مين هون - شمع مين پروان ″ .
۱۰- عاشق مين معشوق به مين هون - ڪربلا مين قتلام ″ .
۱۱- سولي مين منصور به مين هون - غازي مين ميدان ″ .
۱۲- ڪٿا مين هون وارٿا به مين هون - گيتا مين هون گيان ″ .
۱۳- گرو مين هون گوبند به مين هون - ڀڳونت مين هون ڀڳوان ″ .

۱۴- انجیل مین زبور بہ مین هون - توریت مین فرقان سنئیان ۔
۱۵- موسیٰ مین کوہ طور بہ مین هون - تجلا مین تجلان ۔ " ۔
۱۶- ملک مین فلک بہ مین هون - فلک مین سلطان ۔ " ۔
۱۷- احد مین احمد بہ مین هون - آدم مین انسان ۔ " ۔
۱۸- ظاهر مین باطن بہ مین هون - قلزم مین غیب السان ۔ " ۔
۱۹- فرق مین هون فارغ بہ مین هون - ترک مین جسمان ۔ " ۔
۲۰- نور بہ مین حضور بہ مین هون - هادي مین مستان ۔ " ۔
۲۱- حد بہ مین بیحد بہ مین هون - لاحد مین لامکان ۔ " ۔
۲۲- طبیب بہ مین حکیم بہ مین هون - دارون مین درمان ۔ " ۔
۲۳- اول مین آخر بہ مین هون - مین نشر نیشان ۔ " ۔
۲۴- ساقي مین کلال بہ مین هون - پُر مین پیمان ۔ " ۔
۲۵- توکل مین مئظان بہ مین هون - مین ثابت سرسبحان ۔ " ۔

کافي ۱۱۹ روپ پیلو

هم تو عاشق تیري عشق کا دیوان هو رهاهون
درسن ویکھ حُسن کا، مستان هو رها هون ۔

۱۔ رمزان کي باز بحري ۔ چٹکي ويو کان قهري
کرتا هي جنگ جاري ۔ قتلام هو رها هون .

۲۔ مرجان لب لعلان ۔ دندان دُر دا نا
ابرو ني کش کمانا ۔ قربان هو رها هون .

۳۔ نينان کي نوک کٹاري ۔ مژگان ني تير مارا
ب ني الف پکارا ۔ پيمان هو رها هون .

۴۔ صورت هي نور نوراني ۔ يوسف ماه کنعاني ،
سر پر سو تاج شاهاني ۔ سلطان هو رها هون .

۵۔ توکل علي وصل کا ۔ پيا جام پُر عمل کا
جلوه ديکا حسُن کا ۔ تجلان هو رها هون .

ڪافي ۱۲۰ روپ ڪسوري

ساڏي ويڙهي هادي مرسل آيا

آيا تو رهبر رمز رلايا.

۱۔ ساقي بن ڪي جام پليندا - پيتم پر ڪر پر صراحي،
پيوڻ سيتي موتو قبلل ٿيوسي - ٿي اسم جسم کي جدائي،
ٿُٽِ پيا بوتا بد هوائي والا - شيشا عشق اڏايا.

۲۔ غيب ڪر ظهورا ظاهر - پهن پوشاڪان آيا،
خلق الانسان علیٰ صورته - اها آيت يار الايا،
نقش نقاش صورت دا ڪري - آپ ڪون آپ وڪايا.

۳۔ احد احمد هڪو هويا - ڏوجها اور نه ڪوئي،
هر مظهر دي وچ هڪوئي - لا مظهر سوئي،
رنگ ربوبي هويا - بيرنگ رنگ رلايا.

۴۔ احد وچون جو احمد هوکي۔ برقعا پا کڙوتا،
ناک نبي منهن محمد ۔ پير پيغمبر پاتا،
ملک بہ ملک مناديان هويان۔ چت لولاک جهلايا.

۵۔ فيض رساني هادي کيتي۔ حضرت شاه هنباهي،
کامل پير مليا گر پورا۔ بيشک بي پرواهي،
مار نغارا احديت دا ۔ هر جاء حکم هلايا.

۶۔ آپ کون آپي آپ جو جاتا۔ هان مين دُر يگانا،
ذات مقدس توکل سائين۔ هان مين مرغ شاهانا،
لامکان واصل هويا۔ سارا سر سمايا.

کافي ع ۱۲۱ روپ کنيات

سنهنجو عرش مٿي پرواز
آهيان شاهي مان شهباز.

۱- امر آدم ڪون اڳي هئاسي- جوڙ جڳت ڪيم نينهٿون ناز.
۲- سوريءَ سيجھ شتاب چڙهان ٿو- پڙهي اناالحق آواز.
۳- جتي عرش اپ زمين ناهي- اتي بره اڏايم باز.
۴- لامڪان ۾ واصل آهيان- آهيان اصل ازلي راز.
۵- سرسمايو توڪل سائين- ديدان ٿيڙيون دور دراز.

ڪافي ع۱۲۲ روپ ڪليات

اها بره سنائي بات
اٿئون حق جي وائي وات.

۱- چوٿنهن طبق ترڪ ڪياسي- آيو عشق عجب اوقات.
۲- احديت جو طبل وڄايم- عشق ڪيم اثبات.
۳- من خدا ايم من خدا ايم- طلب اها اٿئون ثابت.
۴- لا واري حد لنگهي پياسي- ٿوڙي طلسمات.
۵- ديس انهيءَ تي ڪاهي وياسي- جتي ذات ناهي ڪا صفات.
۶- حي القيوم دائما آهيان- آهيان مون ۾ حيات.
۷- سرسمايو توڪل سائين- لاحد پائي جهات.

ڪافي ع ١٢٣ روپ سورٺ

ڀڳو ڳڙهه گرنار جو،
لڳي چوٽ عدم کي.

١- موتو قبلل مري جياسي- ٽوڙي هن طلسم کي.
٢- ترڪ ڪيوسي ترڪ کي- ساري ريت رسم کي.
٣- وحدت جي درياهه ۾- لوڙهي ڇڏيوسي خطرن کي.
٤- اناالحق جو ماري نغرو- صاف ڪيوسي صحن کي.
٥- بيخوديءَ جي باب ۾- ڏٺو سي قلزم کي.
٦- لاچئي ڪري عرش وياسي- رسيا سي لاحد کي.
٧- سرسمايو توڪل سائين- مليا سي بحر اعظم کي.

ڪافي ع ١٢٤ روپ راڻو

ذات رهيوسي ذات ۾،
ترڪ ڪري ڪثرات.

١- موتو واري موج ۾- لنگهي ويا سي ظلمات.

٢- لا ڪري ويا سي نڪري- ڪائي ڪل خطرات.
٣- انا الحق جو ماري نعرو- عشق ڪيم اثبات.
٤- مئہ پي محو ٿيا سي- دُور ڪري درجات.
٥- سرسچائي توڪل سائين- لاحد پائي جهات.

ڪافي ع ١٢٥ روپ جوڳ

فرض پڙهيوسي فنائي
موٽو واري ڪئي سي ادائي.

١- لوح قلم کي ترڪي هليا سي- اسم جسم جي ڪئي سي جدائي.
٢- عرش عظيم ڪون اڳي ويا سي- بيرنگ جي ڪئي سي بادشاهي.
٣- وطن پنهنجي واهيرياتي ويا سي- ٿيا سي مرغ هوائي.
٤- ظلماتي لنگهي چوٽ چڙهيا سي- بحر ماٽيو سي بقائي.
٥- لا چئي ڪري لاحد ٿيا سي- حاصل ٿيا سي سچ صفائي.
٦- انا الحق جو ماري نعرو- عشق ڏني سي اوگاهي.
٧- ماڳ سخائي ۾ توڪل سائين- مدام رهيو سي سدائين.

ڪافي ١٢٦ روپ جوڳ

ڪين سڃاڻي ڪين ڪماءِ
ڪين واري ڪَل تو ۾ آ.

١- هڻ ٽبي اونهي ڪُن لونهاري ۾ - ڪرڙو ڪُن ڦهاري آ.
٢- پئُه ٽون اونهي نگهوسار ۾ - ڪنڌي ڪين ڪنارو آ.
٣- طرحين ويرون ڪرڙڪا لهرون - اونهو بحر اوگهين آ.
٤- تارو تار لهريون لس وهن ٿيون - گونان گون هزارين آ.
٥- بحراعظم ۾ ٿي آشياني توڪل سائين - سارو بحر سما.

ڪافي ١٢٧ روپ جوڳ

گم ٿي غازي پنهنجو پاڻ سڃاڻ
ٻولين طرف پئي وري ڪوه پرياڻ.

١- ونحن اقرب منجھ سمايو - آهي دوست انهئَ اهڃاڻ.
٢- الانسان سري وانا سره - ساڳي صورت سوئي ڄاڻ.
٣- پاڻ وڃائي پاڻ کي ڄاڻيڻ - ايري وٽ مهراڻ.

٤۔ انا الحق جو ماري نعرو۔ موج منصوري ماڻ.
٥۔ لا الله كان لنگهي تي اڳاهون۔ عاشق پنهنجو خيال اماڻ.
٦۔ ماڳ سُخاني تي توكل سائينْ۔ سك سڳو مٿي تاڻ.

كافي ع ١٢٨ روپ جوڳ

پيتم جام برهه برسات كنون،
ٿيوسي ترك طمع تايات كنون.

١۔ نال پيوڻ دي موتو قبلل ٿيوسي۔ جڏان پيتم آب حيات كنون.
٢۔ قيد قفص دا توڙ كراهڻ۔ اڳي لنگهه ڳيوسي ظلمات كنون،
٣۔ علم عقل سڀ ڇوڙ ستّا ايٹن۔ عشق والي اوقات كنون.
٤۔ ملان قاضي راز كيا جاڻ۔ بينهن نفي اثبات كنون.
٥۔ ذاتي دي وچ ذات رهيوسي۔ كيتّم فارغ الهي جسمات كنون،
٦۔ سرسمايا توكل سائينْ۔ لاحد والي جهات كنون.

کافي ع۱۲۹ روپ پهاڙي

حضرت عشق کول اساڏي آوندا
من ميڏي کون پاوندا ۔

۱۔ عشق اساڏا ساکن هويا ۔ وحدت جام پلاوندا ۔
۲۔ نال پيوڻ دي بيخود ٿيوسي ۔ خوف رجا نون کاوندا ۔
۳۔ ينهن نشي دي هوئي خماري ۔ عقل هوش گواوندا ۔
۴۔ عشق اساڏا رهبر هويا ۔ سارا سر سماوندا ۔
۵۔ قمربازي عشق الاوندا ۔ اوپر عرش اڏاوندا ۔
۶۔ من راني دا کيتس رايا ۔ اپنا شان وڏاوندا ۔
۷۔ انا الحق دا مارکي نعرا ۔ سولي پکڙ چڙهاوندا ۔
۸۔ ماڳ مئخاني توکل سائين ۔ دم مدام ملاوندا ۔

کافي ع۱۳۰ روپ پهاڙي بباس

سينهن نشانبر نعرا مارا
تب لب هم انا الحق پکارا ۔

١- نا ڪوئي جسم هوا نا ڪوئي اسم هواري- هوا گم وجود سارا،
٢- بي سر بي پايان هوا هون رهي- ذات صفات سون نيارا،
٣- عرش عظيم سي اڳي اڏ اڏ جاتاري- لامڪان خيال همارا،
٤- هم تو غيب الساني مرغ هي هو هوا ڪاري- نهين اس ڪا اور ڪنارا،
٥- آپ ڪو آپ پڇانا تو ڪل سائين- بحر اواگهه سمانا سارا،

ڪافي ع ١٣١ روپ ڀهاڙي بباس

ڪلمه انا الحق ڪا پڙنا
مرني سون آگي مرنا.
١- موتو قبلل انت موتو - اسم جسم سي فارغ هو ٿو
ڦير نهين ڪوئي مرنا.
٢- ارخد نوبت واڄي - وحدت ڪي دم ڏن لاڳي
بحر اعظم مِ رَلنا.
٣- من خدايم من خدايم- حي القيوم دم هوا دائم
ساجد آپ ڪون ڪرنا.

۴- من رآني فقد رائي الحق - قال رسول ني ديا سبق
سولي سات سگن سپ كرنا.

۵- توكل علي مئخاني بيچ هوكي يگانا - لامكان خيال ملانا
الانسان سري سر ثابت كرنا.

كافي ع ۱۳۲

روپ بهاڙي بباس

لا مظهر هم هويا - عبد احد وچ گم هويا.

۱- شوق شتاب اساڏا يارا - مرغ خيال كا ديک نظارا
بحر اعظم هويا.

۲- نينهن نواب اساڏا نيارا - برهه بي حساب اساڏا سارا
اعلىٰ اعظم هويا.

۳- اناالحق هم نعرا مارا - حاصل حال حقيقت هوا پرت پسارا
واصل بحر اعظم هويا.

۴- برهين موتو قبلل مار جوايا - ازني ازني كركي عرش اڈ ايا
لامكان ۾ همدم هويا.

۵- نام ۽ توكل علي كركي برهين بيک بنايا - بحر اوگه سپ سر هم توسمايا
وه هي ثابت اعلىٰ اعظم هويا.

ڪافي ع ۱۳۳

روپ ڀيروي

منهنجو وجود خاڪي انسان جي نموني
چادر مان ميم پاتي قرآن جي نموني.

۱- عاشق آهيون ميثاقي - قربان جي نموني.
۲- قادر ڪلال آهيان ساقي - پُر پيمان جي نموني.
۳- فارغ جسم آهيون صفاتي - روحي رحمان جي نموني.
۴- احد احمد رهون ٿا باقي - سلطان جي نموني.
۵- سو سر آهيون ساڳي - سبحان جي نموني.
۶- توڪل ترڪ يگانا آهيون ياقي - غيب السان جي نموني.

ڪافي ع ۱۳۴

روپ ڀيروي

چاڪون وڃين پيو چاڪي - پيهي پسين نه پنهنجو
چاڪي ۾ جهاتي پائي - حرمين ڏس پنهنجو.

۱- ڀيرين هلڻ ۾ سهنجو آهي - ٿوڪڻ ۾ سوڙهه اهنجو.
۲- ڪامل ڪلال آهين - ساڪن آهين سين حبو.

٣۔ سو ساڳيو سر آهين۔ محتاج نہ آهين ڪنهن جو.

٤۔ ڪعبو قلب سو آهي۔ دل ۾ طالب ٿئي جنهن جو.

٥۔ توڪل يگانو آهين۔ لا حد مڪان تنهن جو.

ڪافي ع ١٣٥ روپ پهاڙي.

سولي سر چڙهاوين، گيت ڳاوين ۔ انا الحق آوان دا
منصوري راز دا.

١۔ موتو قبلل انت موتو ۔ جنيدي جسم جلاوين.

٢۔ قُم بِاِذني ڪر اشارا۔ اپنا حڪم هلاوين.

٣۔ شوق شهادت ماڻ اماست۔ ڪوئتل عشق ڪتاوين.

٤۔ انا احمد بلا ميمي۔ شاهي چوٽ چلاوين.

٥۔ من رائي دامار ترانہ۔ احديت هلاوين.

٦۔ بحر اعظم وچ هو يگانا۔ روحي رمز رلاوين.

٧۔ امن والي ديس ٿي ۔ خاص خيال اڏاوين.

٨۔ آپ پڇاڻي توڪل سائين۔ بحر اواگهه سماوين.

كافي ع۱۳۶ روپ پيروي

چوٽ نغاري لاڳي ۔ نوبت واڳي ۔ حاصل حال حلاجي ساڳي .

۱- موتو واري موج ۾ كيتم ۔ شوق شهادت شادي ،
۲- اوٽ عدم پن پورا كيتم ۔ سيف لڳايم لا دي ،
۳- عبديت دا پول پڳا سي ۔ احديت دي هادي .
۴- انا الحق دا ماريم نغرا ۔ ملڪان ملڪ منادي .
۵- سر سمايو توكل سائيں ۔ وحدت وئي ولايت وادي .

كافي ع۱۳۷ روپ پهاڙي

غازي ٿي هٿ لاوين ، ملهاوين منصوري ميدان نون .
منصوري ميدان نون ۔ ثابت كر سبحان نون .

۱- پي پيالا وحدت والا ۔ محويت وچ آوين .
۲- جوشان دي وچ جان جلاوين ۔ بيخود هوخود پا وين .
۳- كل سيروفي الارض سيوئي ۔ سارا سير سماوين .
۴- امن والي ديس ٿي ۔ خاص خيال اڏاوين .

۵- مار نغارا احديت دا - هوڪا حق هلاوين ۔
۶- ساقي ڪلال مئخاني ملدا - مئہ دا قدم پاوين ۔
۷- بحر اواگھ وچ توکل سائين - خالص خيال ملاوين ۔

ڪافي ع ۱۳۸ فارسي روپ ڪاريھر

ڪنم پرواز بالا عرش من - ارض و سما را ترک من ۔
۱- منم مستم که ديوانه بيا - بے جسم بے جان من ۔
۲- منم هادي هدايت راز حق - اعلیٰ ازل اسرار من ۔
۳- من رسيدم در ولايت هُو هوا - بيچون . بيمثال من ۔
۴- عشق سر احوال من توکل علي - خود بخود خيال من ۔

ڪافي ع ۱۳۹ روپ پهاڙي

پنهنجو پس پاڻ ۾ پيهي - نظارو نور ۾ نيهي ۔
۱- پائي ڏس جهات اندر جهاتي - ڪري هٿ لا اندر ڪاٽي
يچين طلسم ٿي اثباتي - بقا ۾ ٿي ڇنڊي ديهي ۔

٢- احدون ٿي احمد آيئن - آدم جو بيک بنائين ،
حکم هر جاءِ پيو هلايئن - صورت جي سير ۾ ڪيئي .

٣- سري سر پنهنجو ڄاڻين - ازل پنهنجي کي سڃاڻين
مدامي موج پيهر ماڻين - يگانو غيب ۾ ڏيهي .

٤- اڳي ظلمات کون ظاهر - لنگهي چوڏنهن طبق ٻاهر
اڏائي خيال ڪر رهبر - اصل آشياني تي ويهي .

٥- توکل علي واصل - لا حد ٿئي لامکان نازل
سارو اسرار بحر اعظم - سمائي سر ۾ سيئي .

ڪافي عـ ۱۴۰ فارسي روپ ڪاريهر

من لامکان رسیدهم
بحر اعظم آشیانم۔

۱۔ مولتو قبلل انت مولتو ۔ قول هو من برسروم۔
۲۔ مهنم درم که در بحر یگانه۔ بیجسم بے جانم۔
۳۔ من برخیز کن من پرواز کن۔ بالا عرش روم۔
۴۔ من نعرا انالحق می زنم۔ سربسر اسرارم۔
۵۔ من گویم که من خدایم من خدا۔ نمی دانم دیگرم۔
۶۔ انا احمد بلامیمی ۔ وجده من احدم۔
۷۔ من واصل به مئخانه مدام است۔ جام نوشانوشم۔
۸۔ من شوق شراب زود توکل سائیں۔ پرنم پیانم۔

ڪافي عـ ۱۴۱ روپ ڌناسري

صفا صوفي هون سوڀارا
وڃون ٿا عرش اوڀارا.

۱- ڪيون ٿا هٿ لا جي ڪاتي- اسم جي زور سان ذاتي،
مُجوسي مُٺو ٿي اثباتي- ڀڳا سي بند دوئي وارا.

۲- آهيون ميدان جا غازي- رضا ۾ روز وشي راضي،
بنايائون برهه جي بازي- ماريون ٿا نينهن جا نعرا.

۳- اصل ازلي عاشق آهيون- لا حد جي لاڳ ٿا لايون،
بحر اعظم ۾ آهيون- رهون ٿا سينهن نيارا.

۴- آهيون هادي هدايت جا- خيال الله ولايت جا،
بقا بالله امامت جا- ماريون دم چوٽ نغارا.

۵- آهيون مٺخاني جا ساقي- امن جي ديس ۾ ياقي،
بحر توڪل علي باقي- سمايو سر سپ سارا.

ڪافي ع ۱۴۲ روپ ڏناسري

نوري ناري آءُ نه ناهيان ،
آهيان اسرار مولا سائين.

۱۔ ديس ڇڏي پرديس تي آيس۔ ڇائي برهه جو بار مولا سائين.
۲۔ انا الحق جو ٿو ماريان نعرو۔ آهيان سوريءَ جو سردار مولا سائين.
۳۔ سانگي پنهنجي پاڻهي آيس۔ وحدت ڪري واپار مولا سائين.
۴۔ لا مظهر آهيان در يگانو۔ دين ڪفر کان ڏار مولا سائين.
۵۔ هر مظهر ۾ ماهر ٿياسي۔ عالم ۾ اظهار مولا سائين ،
۶۔ سر سمايو توڪل سائين۔ نينهون ٿيس نروار مولا سائين.

ڪافي ع ۱۴۳ روپ آسا

صوفي لا مظهر تڪرار آهيون
بيخود مست قلندر وار آهيون.
۱۔ وحدت وارو جام پيئون ٿا۔ موتو قبل مري جيئون ٿا
فنا لنگهه بقا ۾ ٿيون ٿا۔ سارو سڀ اسرار آهيون.

۲- انا الحق جا ٿا ماريون نعرا- عرش وجون ٿا مٿي اوپارا
پرت اسان جي ڪيا پسارا- نيزي سر نروار آهيون.

۳- انا رب گيت ڳايون ٿا- بلا عين سدائين رهون ٿا،
بحر اعظم ۾ مدام ملون ٿا- اسم جسم کون ڌار آهيون.

۴- توڪل سائين مئخاني جا ساقي آهيون- بحر بقا جا باقي آهيون،
وحدت وئي ولايت ۾ ياقي آهيون- قادر قديم قهار آهيون.

ڪافي ع ۱۴۴ روپ پهاڙي.

عشق الاهي ٿيو الهام- توڙي ڇڏيوسي قيد قفس جو دام.
۱- دين ڪفر ڪان آهيان نيارو- آهي اسان جو عشق امام.
۲- لا ڇئي ڪري لاحد ٿياسي- خطرا ڪائي سڀ خام.
۳- عبديت جو پول پڇي ڪري- ورتم احديت جو اسلام.
۴- انا الحق جو ٿو ماريان نعرو- سوريءَ سر انجام.

۵- الاهي عشق جي عرش اڏاريو- ديس امن جي ڪيم آرام.
۶- اندر باهر ٿي ايڪائي- پيتم محويت جو جام.
۷- ديس انهيءَ ٿي وياسي ڪاهي- جتي خاص نہ آهي عام.
۸- ماڳ مٺاڻي جي توڪل سائين- محڪم آهيون مدام.

ڪافي ع ۱۴۵

روپ پيروي

هر پردي اندر ٿو ڪهلائي
الانسان سري ٿو فرمائي.

۱- خلق الآدم علیٰ صورته - نقش نقاش صورت جو ناهي.
۲- فاَينما تُولو فثم وجه الله - جا ڏي تا ڏي هڪڙو ئي آهي.
۳- ڪل شيءٍ ناطق بالحق آهي- منجهون منجهه ٿو من ۾ مائي.
۴- من رأني فقد رأى الحق - شاهنشاهي طبل ٿو وڄائي.
۵- انا عرب بلاعين چيو هو حضرت شاه- ڪَل اها ڪنهن کي آهي.
۶- اڳي عرش عظيم ڪون - پنهنجو خيال اڏائي.
۷- بيرنگ بحر عميق ولايت ۾- پنهنجو روح رَلائي.
۸- ماڳ مٺاڻي توڪل سائين - سارو سر سامائي.

ڪافي ع۱۴۶ روپ پيروي.

وطن منهنجو اڳي پري ٿيو،
ڪين بشر ڏي خيال وري ٿيو.

۱۔ موٿو واري موج ۾ - دم بہ دم جيئڙي مري ٿو.
۲۔ اندر ٻاهر ٿي روشنائي - بجليءَ وانگي ٻري ٿو.
۳۔ حال حلاجي موج ۾ - انا الحق اذان ڪري ٿو.
۴۔ اڳي عرش عظيم ڪون - عشق پنهنجو عريان ڪري ٿو.
۵۔ ترڪي لوح قلم کي - بحر اعظم ۾ رلي ٿو.
۶۔ اصل عيب الساني ۾ - پنهنجو آشيان ڪري ٿو.
۷۔ سرسمايو توڪل سائين - ماڳ مٺاني ملي ٿو.

ڪافي ع۱۴۷ روپ پيروي

ذات آهيان حق ذات آهيان
عشق اصل آفات آهيان.

۱۔ اسم جسم ڪون فارغ آهيان - تارڪ ڪان جسمات آهيان.

۲- لا واري حد لنگھي ويا سي- لا حد ۾ وري جهات آهيان.

۳- الانسان سري سرسارو- ثابت مان اثبات آهيان.

۴- سوريءَ تي منصور آهيان- انا الحق وائي وات آهيان.

۵- سارو نور حضور آهيان- تجلو مان تجلات آهيان.

۶- ماڳ مدُخاني ۾ مضمور آهيان- ڪامل ڪيف ڪلات آهيان.

۷- سر سمايو توڪل سائين- عنيب الساني لات آهيان.

ڪافي ع ۱۴۸

روپ پيروي

گم هويا اب گم هويا
جتي هم نڪوئي ته رهيا.

۱- ازني ازني ڪرڪي خيال اڏايم- بسمي گم جسم هويا.
۲- لا مظهر هون نور نيارا- هڏ چم گُم لحم هويا.
۳- انا الحق دا ماريم نعرا- عاليشان عزم هويا.
۴- نه ڪائي صورت نه ڪائي مورت- ذات دي اندر گُم هويا.
۵- آپ رهيو سي روح روحاني- موج بحر اعظم هويا.
۶- آب اواگهه سمايا توڪل سائين- لا مڪاني دم هويا.

ڪافي ع ۱۴۹ روپ پيروي

يا محبوب ٿي راضي۔ آهين تون معبود.

۱۔ سڪ ۾ ويٺو وره وسايان۔ صدق اٿم ثابوت.

۲۔ دشمن تنهن دُرنگي۔ ڪر نفي نابود.

۳۔ فيض رساني ڪراسان ٿي۔ حاصل ٿئي هاهوت.

۴۔ ڏي ڪو جام وصال جو۔ زود ڏئون پيان زُود.

۵۔ حي القيوم دائما۔ مون سان ره موجود.

۶۔ توڪل علي عاشق تو ۾ ماهر آهي۔ تنهن سان رهبر ٿي رَبُود.

ڪافي ع ۱۵۰ روپ مانجهه

ناز وارن سان پلي سينهن لائجي ته توڙ نباهجي.

۱۔ فذڪروني اذڪرڪم - سڪ سڳو مٿي ساهجي.

۲۔ برهه واري باهه ۾ - پل پل پاڻ پچائجي.

۳۔ پي پيالو محويت جو۔ وهم وجود وڃائجي.

۴۔ بنا جوش جولان جي - ٿاهه نه بيو ڪو ٺاهجي.

۵- اناالحق جو ماري نغرو- سوريءَ تي سر سلهائجي.
۶- رکي جوش جبار جو- اڳيي قدم وڌائجي.
۷- پنهنجي ديس بقاءَ تي- عاشق خيال اڏائجي.
۸- احديت جي موج ۾- نوبت نينهن وڄائجي.
۹- پاڻ سڃاڻي پنهنجو- سارو سر سمائجي.
۱۰- بيرنگ بحر عميق سان- روحي رمز رلائجي.
۱۱- ماڳ مڪاني ۾ توڪل سائين- دائما دم ملائجي.

ڪافي ع۱۵۱ روپ پيروي

انحد باجي ڏم لڳا
اناالحق اب دم لڳا.

۱- بادل برهين ڪرڪر آيا- ابر اوپر ڪرڪي سعيا
رم جهم جهم برسن لڳا.
۲- مار نغارا سولي چڙهنا- سولي اوپر اذان ڪرنا
ويک برهه آ غم لڳا.

٣- من خدايم من خدايم- حي القيوم دم هي دائم
قطره گيا قلزم لڳا.

٤- برهين مجهه کو کيا نيارا- اونهان اپنا کيا نظارا
واه موج بحراعظم لڳا.

٥- لامکان کي پنڌا اوپر اُڏ اُڏ جاتا- توکل علي سڀ سر سماتا
وصل مئخاني دم قدم لڳا.

ڪافي ع ١٥٢

روپ برو

(مداح دستگير جي)

هادي فيض رساني، قطب رباني،
قادر پير جيلاني، غوث صمداني.

١- ساري فقر جو رهبر آهين- طلب وارن کي توڙ رسائين
وحدت ويءَ ولايت جي وجداني- ٿئي مهرباني.

٢- ڪل پيرن جو پير آهين- داتا تون اڪسير آهين
تون آهين نور نوراني- سر سبحاني.

٣۔ ملڪ فلڪ تي تنهنجو قدم آ۔ عرش ڪرسي تنهنجو عدم آ،
توکي سير سپو سلطاني۔ شاه شاهاني.

٤۔ احد منجهون ٿي احمد آيئن۔ هر جاءِ نوبت نينهن وڄايئن
عاشق آهيو لامڪاني۔ غيب الساني.

٥۔ پاڪن پاڪ پيغمبر آهين۔ ڪامل ڪيف ڪلال قلندر آهين
جام پياريو جاوداني۔ ٿيو لاثاني.

٦۔ توڪل طالب تنهنجو فقير آ۔ دست داون تو دستگير آ
ڪرڪارا صمداني۔ شهنشاه جيلاني.

ڪافي ١٥٣ روپ پيروي

ناڪائي ملت ناڪوئي مذهب
اي سپ ڪُوڙي لارِي.

۱- عاشق عشق الاهي پاجهون - اور نه چلدي چارَي ۔
۲- جي ٿون چايڻ پيچ پسڻ دا - عاشق هوندي نياري ۔
۳- مار نغارا سولي چڙهدي - سنهنجون سر سينگاري ۔
۴- بيشڪ بحر بقا دا ماڻڻ - وحدت دي وڻجاري ۔
۵- فرض فنا دا صحيح پڙهدي - ڪيتي پرت پساري ۔
۶- آپ پڇاڻ توڪل سائين - نينهن مريندي نعري ۔

ڪافي ع ۱۵۴ روپ ڌناسري ۔

هادي لهج سنڀار مولا سائين
يتيم جي نانءَ ڏٺيءَ جي ۔

۱- راتيان ڏينهان آهي اسان کي - تنهن جي پرت پچار ۔
۲- سڪ ۾ اوهان جي ساه سڪي ٿو - درد لائي وسڪار ۔
۳- فيض رساني ڪراسان تي - مٿي عرش اڏار ۔
۴- حاضر ناظر يار اسان سان - وٿي نه وجه هڪ وار ۔
۵- عاشق عشق آزاري آهيان - برهه سندو بيمار ۔

٦- ازني ازني ٿو پڙهيون پڪاريان- پسڻ لاءِ ديدار.
٧- توڪل هنن مسڪين کي- جلوه پنهنجو ڏيکار.

ڪافي ع ١٥٥ روپ ڀيروي

موٽو واري موج ۾
ڪڻ عاشق سر اختيار ميان.

١- فذڪروني اذڪرڪم- ڪر وحدت جو واپار ميان.
٢- الست بربڪم قالو بلىٰ- ڪيئي قول قرار ميان.
٣- وفي انفسڪم سمجھ اشارو- رڳ رڳ ۾ للڪار ميان.
٤- انا الحق جو مارٿون نعرو- سوئي ساڳيو آهين سردار ميان.
٥- هو الاول هو الآخر- هووين ٿون اظهار ميان.
٦- بيرنگ بحر بقا ازل جي- درسن هووين دربار ميان.
٧- هو الظاهر هو الباطن- هو يا باغ بهار ميان.
٨- لوح قلم کي ٽرڪي توڪل سائين- نڪري ٿي نروار ميان.

ڪافي ع ١٥٦ روپ مانجهه

ورتم عشق امام

آهيان وحدت جو وريام.

١. هادي هردي اندر صاف سمايم. احديت جو حڪم هلايم
هر جاءِ ڪيم حڪام.

٢. لا چئي ڪري نڪري وياسي. وڃي بحر اعظم ۾ ٿياسي
جتي صبح ناهي شام.

٣. انا الحق جو ماري نعرو. ذات صفات کان ٿي ڪري نيارو
ٿيا سوريءَ سر انجام.

٤. سچ صفا ۾ محڪم ٿياسي. جوئي هئا سي سوئي ٿياسي
خطرا ڪائي خام.

٥. توڪل سائين مُٺاڻي جو ساقي آهيان. بحر بقا جو باقي آهيان
پير پير جنگ پيون ٿا جام.

ڪافي ۱۵۷ روپ مانجهه

حضرت عشق ڪيو الهام

بيخود پيتم جذبي جام.

۱- پي پيالو پُر ٿياسي- وڃي يگانا دُر ٿياسي

ڪَپي دوئيءَ جو دام.

۲- موتو قبلل مري جياسي- بيشڪ بحر بقاءِ ٿياسي

جتي خاص نه ڪوئي عام.

۳- مورت صورت معنيٰ ناهي- قيل ماضي خانو نه آهي

نه آهي قبر نه آهي قيام.

۴- اسم ڪوئي جسم نه آهي- وحدت ڪثرت قسم نه آهي

سارو بحر ٿيو انغام.

۵- انا الحق جو سبق پڙهون ٿا- چاڙهه عشق جي چست چڙهون ٿا

ٻاڙهي پاڻ ٿياسي امام.

۶- احديت جو طبل وڄايم- هر جاءِ هوڪو حق هلايم

ٿيو عرش اعظم گام.

۷- بحر اعظم ۾ وياسي پيهي- ڇنڊي طلسم ڪايا ديهي
اتي ڪوڙين مان ڪو پريند وجام۔

۸- ديس الهي تي وياسي ڪاهي- جتي جن ملائڪ جي جڳهه ناهي
اُتي ڪيم آرام۔

۹- توڪل عاشق خيال اڏائي- هُو هوا ۾ روح رلائي
مليو اهو ماڳ مدام۔

ڪافي ۱۵۸ روپ گجري

دل ۾ پاءِ دروني جهاتي
پس جلوه ظاهر ذاتي.

۱- هستيءَ وارو ڪوٽ ڀڃي ڇنڊ- لائي لا جي سر تي ڪاتي.

۲- لوح قلم ڪون وڃ نڪري- ٿرڪي طلسماتي.

۳- مري جيءُ ته پوءِ نه مرندين- هوندءِ نت حياتي.

۴- انا الحق جو ماري نعرو- عاشق ڪر اثباتي.

۵- عزم رکي افلاڪن تي ميان- لنگهه اڳي ظلماتي.

۶- ماڳ مُخاني جو توڪل سائين- آهين ڪامل ڪيف ڪلاتي.

كافي ١٥٩ روپ كلياڻ

آپي اپنا درسن كيا
آپ كا ديدار

١- جام پريم كا ساقي ني ديا- پيني سيتي بيخود كيا
كيا نينهن نشي ني خمار

٢- برهين سو تو كر ليا- انت مو تو مر كر جيا
لڳي لاحد كي پڪار

٣- انا الحق هم نعرا مارا- هوا گم اي جسم سارا
سولي پر هسوار

٤- چوڏهن طبق ترڪ كيا- لاحد دي وچ پا كر ليا
روشن نور كڙا انوار

٥- وحدت كثرت كل فنا هئي- ذات قدسي هم تو بقا هئي
سارا سي اسرار

٦- توكل سائين سي سر كنئيان- لامكان پر تكيا كيا
كيا خيال قرار

ڪافي عـ ١٦٠ روپ هميرڪلياڻ

آپ ہر ديڪا آپ ہر پايا
آپ ڪيا ديدار.

١- چاتي دي وچ جهاتي پاڪر- الاالله ڪي چوٽ چلاڪر
پڪڙلي تيغ طلب تڪرار.

٢- وچ احد دي ميم رلاڪر- انساني ڪا بيک بنا ڪر
برهه ڪيا بردار.

٣- بازيگر بن بازي بنايم- احد سي بن احمد آيم
جلوه ڪرجسار.

٤- عدم اوپر قدم ڌراڪر- عرش سي اڳي خيال اڏا ڪر
ڪر نظر نور نظار.

٥- ڪثرت وحدت بيچ جلاڪر- من راني دا حڪم هلاڪر
هون نسنگ نروار.

٦- توڪل سائين سرسماڪر- برهين بيرنگ روح رلا ڪر
هوا مئخاني ڪا مختار.

كافي ع ۱۶۱ روپ همير كلياڻ

دم درون ڏمال لڳاكر

دم كي چالي چوٽ چلا.

۱- لا سين سيف چلا كر - جسماني وجود جلا كر

سر سولي گهول گهما.

۲- موتو قبلل قول ادا كر- بحر بيرنگ رلا كر

بيخود هو كر دم كما.

۳- عدم والي اوٽ فنا كر- ذات مقدس خيال بقا كر

كر ترك تو ارض و سما.

۴- توكل عاشق دم كا ديك نمونا- بحر اواگهه سمندر اونها

سارا بحر سما.

كافي ع ۱۶۲ روپ همير كلياڻ

عشق مين اوقات به مين هون

تارك مين جسمات.

۱۔ عاشق ٿي معشوق ٻه مين هون ۔ قاتل مين هون ڪات ۔

۲۔ سولي تي منصور ٻه مين هون۔ حق کي وائي وات ۔

۳۔ طالب ٿي مطلوب ٻه مين هون۔ درجت مين درجات ۔

۴۔ عابد ٿي معبود ٻه مين هون۔ خضر مين هون حيات ۔

۵۔ احد مين هون احمد ٻه مين هون۔ قلزم مين قطرات ۔

۶۔ ساقي مين مئخان ٻه مين هون۔ ڪامل مين ڪلات ۔

۷۔ رنگ مين هون بيرنگ ٻمين هون۔ قادر مين قدرات ۔

۸۔ طور تي جلوه نور ٻه مين هون۔ تجلي مين تجلات ۔

۹۔ خود ٻه مين هون بيخود مين هون۔ لاحد مين هون جهات ۔

۱۰۔ حال ٻه مين هون خيال ٻه مين هون۔ قدسي مين هون خود ذات ۔

۱۱۔ اول آخر توڪل سائين ۔ ثابت مين هون اثبات ۔

ڪافي عـــ ۱۲۳ روپ هميرڪلياڻ

پاڻ ۾ پيهي پاڻ سڃاڻج
عاشق عرش اڏام ۔

١۔ طالب الدنيا مخنث ڄاڻج ۔ عقبيٰ کان اڳي خيال اماڻج
ڪَپ قيد قفس جو دام.

٢۔ بيءِ جهان فنا ڪري ڄاڻج ۔ طالب طرف نه بيءِ ڪنهن تاڻج
وٽ عشق سند و اسلام.

٣۔ ڪعبو قدسي قلب کي ڄاڻج ۔ وحدت ويءَ ولايت ماڻج
خطرا ڪائي خام.

۴۔ انا الحق جو نعرو مارج ۔ سوري سنهنجون سر سينگارج
پنهنجو پاڻ ڪري قتلام.

۵۔ توڪل نوبت سينهن وڄائج ۔ بحر اعظم ۾ روح رلائج
آهي تنهنجو ماڳ مدام.

ڪافي ع ١٦۴ روپ سارنگ

علم عقل ڪل باطل ٿيڙو
هوش عقل موڪلايو الا .

١۔ بيخوديءَ جو جام پيتو سي ۔ ڪامل ڪيف پلايو الا .

۲- پاڻ ۾ پيهي محو ٿياسي- وهم وجود وڃايو الا.
۳- عدم واري اوٿ پڳي سي- لا جو چوٽ چلايو الا.
۴- من رآني جو حڪم هلايم- هادي حق فرمايو الا.
۵- ذات صفات کون فارغ ٿياسي- بيرنگ رنگ ملايو الا.
۶- لامڪان مدامي ٿياسي- محڪم موج منايو الا.
۷- بحر بي پايان توڪل سائين- سارو سر ۾ سمايو الا.

ڪافي ع۱۶۵

روپ پيروي

ڪاٿي هيئن ڪاٿي ڪيئن
ڪاٿي هر رنگ ۾ سامايان.

۱- ڪاٿي شاهي ڪاٿي سپاهي- ڪاٿي نوبت سينهن وڃايان.
۲- ڪاٿي هندو ڪاٿي مومن- ڪاٿي رهبر راز الاهي آهيان.
۳- ڪاٿي دين ڪفر کون آهيان نيارو- ڪاٿي سڀ ۾ ماهر آهيان.
۴- ڪاٿي ڪفن کي ڪين وڻان ٿو- ڪاٿي سڀ ۾ پيو سيبايان.
۵- ڪاٿي عالم ڪاٿي معلم- ڪاٿي سوري سر سلهايان.

٦. ڪاٿي شير بهادر غازي آهيان. ڪاٿي پيو ليلايان.

۷. ڪاٿي پاڪن پاڪ پيغمبر آهيان. ڪاٿي قرب ڪمالي آهيان.

۸. ڪاٿي يتيم سوالي آهيان. ڪاٿي ولايت والي آهيان.

۹. ڪاٿي ڪل قلندر وار آهيان. ڪاٿي جذب جلالي آهيان.

۱۰. ڪاٿي احد ڪاٿي احمد آهيان. ڪاٿي من راني ٿو حڪم هلايان.

۱۱. ڪاٿي خادم ڪاٿي مرشد. ڪاٿي فائض فيض رساني آهيان.

۱۲. ڪاٿي توڪل عاشق مست مدامي آهيان. ڪاٿي ڪامل ڪيف ڪلالي آهيان.

ڪافي ۱۶۶ روپ پيروي

ڪاٿي ناز ڪاٿي راز
ڪاٿي سينهن نهوڙي آهيان.

۱. ڪاٿي مست مان ويران آهيان. ڪاٿي عاشق مان حيران آهيان
ڪاٿي پرت پڇاڙي آهيان.

۲. ڪاٿي گم ڪاٿي گمراهه آهيان. ڪاٿي رهبر مٿي راهه آهيان
ڪاٿي اصل ازلي آهيان.

٣- ڪاٿي سوره مان سلطان آهيان - ڪاٿي غازي مان ميدان آهيان ،

ڪاٿي نيزي سر سواري آهيان.

٤- ڪاٿي پاڪ فقير آهيان - ڪاٿي سچو مان اڪسير آهيان

ڪاٿي سر سبحاني آهيان.

٥- ڪاٿي موسیٰ مان ڪوهه طور آهيان - ڪاٿي نازل تجلي نور آهيان

ڪاٿي در در ڏمالي آهيان.

٦- ڪاٿي سوري ڪاٿي ساز آهيان - ڪاٿي پرت ڪاٿي پرواز آهيان

ڪاٿي وصل وصالي آهيان.

٧- ڪاٿي غيب الساني لات آهيان - ڪاٿي ثابت مان اثبات آهيان

ڪاٿي توڪل عاشق لامڪاني آهيان.

ڪافي ع ١٦٧ روپ سارنگ

عشق عقاب چنبن منجھ چايو
مٿي عرش اڏايو الا.

١- النبو عشق جو غالب ٿيڙو - دين ڪفر کي ڪنبايو الا.

٢- ملڪ فلڪ منظور نه ڪيترو- زمين زمن ۾ نه مايو الا،

٣- آتش عشق جي جوش جاڳايو- تجلي طور جلايو الا،

٤- موتو قبلل انت موتو - ماري عشق جوايو الا،

٥- اناالحق جو ماري نعرو- سوري سر سلهايو الا،

٦- ماري نغارو احديت جو- پنهنجو حڪم هلايو الا،

٧- ظلماتي ڪان لنگهي اڳاهون- بحر اعظم ۾ آيو الا،

٨- وحدت وِيءَ ولايت سارو- ثابت سر ۾ سامايو الا،

٩- ماڳ مٿاني ۾ توڪل سائين- دائما دم ملايو الا،

ڪافي ع ١٦٨ روپ گجري

آهيان مرغ هوائي
رهبر آهيان راز الاهي،

١- موتو واري موج - پنهنجي ڪيون ٿا ادائي،

٢- اڳي عرش عظيم ڪون - پنهنجي ڪيون ٿا شاهي.

٣- اناالحق جا ماري نعرا- ڪريان ٿو عشق آگاهي.

٤- من خدا ايم من خدا - پاڻ چڙهون ٿا ڦاهي.

٥- ترڪي ديس ديهي - ماڻهون ٿا ڏيکي نور صفائي.

٦- بيرنگ بحر بي پايان اسان جو - سارو بحر بقائي.

٧- سارو سر سمايو توڪل سائين - خود خيال خدائي.

ڪافي ع ١٦٩ روپ گجري

ڪر عبديت کان ڏور ڪنارو

احديت جو مار نغارو.

١- علم عقل کون ٿي خلاصو - ڇڏ خالي خوف خسارو.

٢- دين ڪفر کون ٿي ڪري پاسي - ڪپ دام دوئيءَ وارو.

٣- باجهون عشق الله جي - ٻيو نه ونجانءِ چارو.

٤- بيخوديءَ جو پي ڪري پيالو - ڪر وجود ويسارو.

٥- پاڻ ۾ پنهنجي پس ميان - پنهنجو نور نظارو.

٦- انا احمد بلا ميمي - چيو مرسل سخن سچارو.

٧- اسم جسم کون ٿي ڪري فارغ - نڪري ٿي نروارو.

٨- پاڻ سچائي توڪل سائين - سر سمائج سارو.

كافي ع ١٧٠ روپ گجري

جي تون پنهنجو پاڻ سڃاڻين،
احديت جون موجان ماڻين.

١- فذكروني اذكركم ميان - سڳو سڪ جو متي تاڻين.
٢- موتو قبلل انت موتو - اها پرت سچيڙ سان پاڙين.
٣- برهه واري باهه ۾ - جيءُ جسو سڀ ساڙين.
٤- اصل واري ديس ٿي ميان - پنهنجو خيال اُماڻين.
٥- جوئي هيئن سو ويچي ٿيندين - اصل يقين اهو آڻين.
٦- ثابت پنهنجي سر کي سڃاڻين - اصل يقين اهو آڻين.
٧- ماڳ مٿخاني توڪل سائين - چاٽ سپوٽي جاڻين.

كافي ع ١٧١ روپ گجري

باڪا ڪيڏن برهه جي بازي
دم انا الحق آوازي.

١- پنهنجي پاڻ سڃاڻ ڀاڄهون - بيا سڀ حيلا سازي.

٢- چاڙهه عشق جي چست چڙهن ٿا- ڪڏهن ڪين مڙن ٿا غازي.
٣- رند ميدان بهادر آهن- رهن رضا منجهه راضي.
٤- سينهن نواب عقاب جنين جو- شوق رکن شهبازي.
٥- ثابت سر کي صحيح سڃاڻن- ملان مور نه جاڻن قاضي.
٦- سوره سوري شتاب چڙهن ٿا- پنهنجي ڪن ٿا سرفرازي.
٧- اڳي مرڻ کون مرن جيئن ٿا- طلب رکن ٿا تازي.
٨- لامکان خيال اڏارن- پري پرت ڪرن پروازي.
٩- توڪل سائين الهيءَ ماڳ ملن ٿا- قبل ناهه جتي ماضي.

كافي ع ١٧٢ روپ گجري

سو سر آهيون اسين ساڳي
احديت جا آهيون هادي.

١- دين مذاهب باطل ٿيڙو - ڪئي عشق عقل سان تعدي.
٢- رهبر شاهه فياض ٿيو ميان- هادي عشق ڪئي امدادي.
٣- موتو واري موج ۾ ميان- ڪيون ٿا شوق شهادت شادي.

٤- چوٿهين طبقين ٿي روشنائي ۔ وحدت وئي ولايت وادي ۔
٥- لا پڙهي ڪري پري وياسي ۔ هي لاحد ۾ دل واڳيسي ۔
٦- ماڳ مئخاني ۾ توڪل سائين ۔ ٻڳي نوبت ٻنهن منادي ۔

ڪافي ١٧٣ روپ سهڻي

ٻنا اناالحق چوڻ جي
ناهه نه ٻيو ڪو ناهيون ٿا ۔

١- ڪري بس پنپور ڪان ۔ ڪيڏ انهن ڪين ڪنايون ٿا ۔
٢- موتو واري ماه ۾ ۔ لاڳ لاحد جي لايون ٿا ۔
٣- برهه واري باه ۾ ۔ پنهنجو پاڻ پچايون ٿا ۔
٤- لاڳا پاهن لوڪ جا ۔ لا ڪري سڀ لاهيون ٿا ۔
٥- ٽبي ڏي پاتار ۾ ۔ ماڳ الهيءَ ستي ڪاهيون ٿا ۔
٦- حال حلاجي موج ۾ ۔ سوريءَ سر سلهايون ٿا ۔
٧- هادي پاڪ مونکي سر سمجهايو ۔ پيال پلي ڏانهن پايون ٿا ۔
٨- نڪري عبديت ڪان ٿي نيارو ۔ احديت هلايون ٿا ۔

٩۔ اصل پنهنجي ديس بقاء سان۔ دم قدم ملايون ٿا.

١٠۔ وحدت واري ويڙهه ۾۔ هُو جو هُل هلايون ٿا.

١١۔ ڪري پرواز اڳي عرش عظيم ڪون۔ پنهنجو خيال اڏايون ٿا.

١٢۔ سبحاني ما اعظم شاني۔ اهڙا حڪم هلايون ٿا.

١٣۔ سر سچائيءَ پنهنجو۔ ٻول نه ٻيو ڪو پائيون ٿا.

١٤۔ بيشڪ بحر اعظم ۾۔ پنهنجي موج منايون ٿا.

١٥۔ ماڳ مئخاني جو توڪل سائينءَ۔ سارو سر سمايون ٿا.

ڪافي ١٧٤

روپ سهيءَ.

ڪاٿي احد ڪاٿي احمد
ڪاٿي آدم بيڪ بنايون پيا.

١۔ ڪاٿي مسجد ڪاٿي مندر۔ ڪاٿي فرقا ڦير ڦيرايون پيا.

٢۔ ڪاٿي هندو ڪاٿي مومن۔ ڪاٿي ڇپن ڇپ ڇپايون پيا.

٣۔ ڪاٿي دين مذهب جو مونجهارو۔ ڪاٿي ٻول ٻُلايون پيا.

٤۔ ڪاٿي زهد عبادت ڪريون پيا۔ ڪاٿي لحظي پاڻ ملايون پيا.

٥- ڪاٿي ويد قرآن ڪتابان چايون - ڪاٿي پوٿيون پرت پڙهايون پيا.
٦- ڪاٿي شيعا سني پاپي آهيون - ڪاٿي صادق ساڌ سڏايون پيا.
٧- ڪاٿي عاشق معشوق آهيون - ڪاٿي دلبر ديد اڙايون پيا.
٨- ڪاٿي ڪات ڪاٿي قاتل آهيون - ڪاٿي بيهي پاڻ کهايئون پيا.
٩- ڪاٿي گرو ڪاٿي گوبند آهيون - ڪاٿي تيغ طلب جي تايئون پيا.
١٠- ڪاٿي مالڪ ملڪ جا آهيون - ڪاٿي ورهه وسايون پيا.
١١- ڪاٿي ارني جا آواز ڪيون پيا - ڪاٿي تجلي طور جلايون پيا.
١٢- ڪاٿي من راني ثا حڪم هلايون - ڪاٿي سري سر فرمايون پيا.
١٣- ڪاٿي مست الست ميثاقي آهيون - ڪاٿي بيخوديءَ ۾ ڳايون پيا.
١٤- ڪاٿي توڪل عاشق لامڪاني آهيون - ڪاٿي سارو سر سمايون پيا.

ڪافي ع ١٧٥ روپ سهڻي

آدم دا ڪرڪي بيک بهانا
آپ تماشي آيا هي.

١- احد وچون بن ڪر احمد - ميم دا برقعا پايا هي.

٢- غيب السان کنون کر ظهورا آيا- پوش انساني پايا هي.
٣- ناک نبي اور منهن محمد- پائون پير پيغمبر پايا هي.
٤- فَاَيۡنَمَا تَوَلُّوۡ فَثَمَّ وَجۡهُ الله- سڀ صورت دي وچ آيا هي.
٥- من راني فقد رائ الحق- قال نبي فرمايا هي.
٦- ديک جلوه حسن کا ذاتي ظاهر- شمس قمر شرمايا هي.
٧- فائض فيض رساني کيتي- هادي الک لکايا هي.
٨- نيلان پد مان پتليان کيل کلاکي- ناچو نينهن نچايا هي.
٩- آپي اپنا آپ پڇانا توکل سائين- سارا سر سمايا هي.

کافي ع ١٧٦ روپ سهڻي.

ڇنڊ سانگو سرجو لاهي
ڏي سرة سوپ آهي.

١- موتو واري موج ۾- تنهن جو نيکال آهي.
٢- ڏي ٿُي پاتار ۾- کُنَ ۾ پَئهُ تون کاهي.
٣- ديدن جي درياه ۾- کنڌي کنارو ناهي.

۴۔ ڏس وحدت ۾ ديد رلائي۔ سارو اواگهه آهي.
۵۔ رنگ روپ جنهن جو ناهي۔ اونهو بحر سو آهي.
۶۔ توڪل علي مدامي۔ اهو تنهنجو ماڳ آهي.

ڪافي ع ۱۷۷

روپ سهڻي.

ڇڏ حد لنگهي ٿي بيحد
پڙهه لا ته ٿئين لاحد.

۱۔ ته دلئون پنپور ڪان۔ ڪڍ جيڏي پنهنجي لڏ.
۲۔ راتيان ڏينهان روح پنهنجي ۾۔ ساهڙ کي ڪر سڏ.
۳۔ پيءُ پيالو وحدت وارو۔ عاشق ره سدائين بيخود.
۴۔ سوڙهن کي سوليءَ تي۔ سهنجئون ٿيو آهي سڏ.
۵۔ جي تون صحيح سڃاڻ سِرَ کي۔ تان نه آهن ڪنهن جي هڏ.
۶۔ قم بِاِذني جي امر سان۔ دم نه ديهيءَ مان ڪڍ.
۷۔ بيرنگ بحر عميق ۾۔ پنهنجو اوتارو اَڏ.
۸۔ مئخاني ۾ توڪل سائين۔ پنهنجو خيال گڏ.

ڪافي ع ١٤٨   روپ ڪوهياري

طالب ترن ٿا اويارا

ماري انا الحق جا نعرا.

١۔ ٽوڙي ڇڻ طلسم کي - ترڪي ڪل ستارا۔

٢۔ آديسي ويا نڪري - ڪري پرت پسارا۔

٣۔ سدا وتن مخموريا - ڪري وجودن وسارا۔

٤۔ جدا رهن ٿا جڳ کان - دين ڪفر کان نيارا۔

٥۔ وحدت ويءَ ولايت ماڻ - بيرنگ بحر بقارا۔

٦۔ لامڪان ۾ توڪل سائين - وڃي اڏيائون اوتارا۔

ڪافي ع ١٤٩   روپ ڪوهياري

سٽين موتوءَ جا ته اشارا

جيئڙي جدا ٿيا جان کان.

ام ١۔ سامي سير لنگهي ويا - ڪري وجود وسارا.

٢۔ پيهي ويا پورب ۾ - وحدت جا وڻجارا.

۳. احديت جا طبل وڄائي ۔ ماري سينهن نغارا.

۴. نفي منجهان اثبات ٿيا ۔ صادق سخن سچارا.

۵. واصل ٿيا ويچي وس مان ۔ ڪامل قرب وارا.

۶. توڪل عاشق پنهنجي ديس ۔ ويا صوفي سويارا.

ڪافي ع ۱۸۰ روپ ڪوهياري

لا سيني ۾ سيف هڻ
نڪري اڳي عدم ڪون قدم ڪڻ.

۱. ڊاهي هڻ ديوار کي ۔ پَٽِ ڏُوئي وارو وڻ.

۲. برھ واري باھ ۾ ۔ عاشق جيئري پچڻ.

۳. مشاهدو محبوب جو ۔ پاڻ ۾ پيهي پسڻ.

۴. بيرنگ بحر بقا جي ۔ سدا انهي ماڳ رهڻ.

۵. لنگهي ازلات کان ۔ بحر اعظم ۾ ملڻ.

۶. مئخاني ۾ توڪل سائين ۔ گهوڙهي رنگ رچڻ.

ڪافي ع ۱۸۱ روپ ڪوهياري

لاهوتي لنگهيا

موٽو واري موج ۾

۱- ويا وجودئون نڪري - واحد سان وڃي ونگيا.
۲- محبت جي ميدان ۾ - ڪاهي ويا اڙ ڀنگيا.
۳- هڻي نغرا حق جا - سوريءَ تي وڃي ٽنگيا.
۴- ٿيا نظاري نينهن جي - مُور نه آهن سنگيا.
۵- توڪل سائين ويا مُخاني - احد سان وڃي انگيا.

ڪافي ع ۱۸۲ روپ ڪوهياري

سالڪ سمجھ تون سير صفات
ساري ذات سڃاڻي ڪر اثبات.

۱- موٽو واري موج ۾ - نڪري ڪر نبات.
۲- وحدت جي درياهه ۾ - لوڙهي چند خطرات.
۳- هڻ ٻني پنهنجي پاڻ ۾ - لنگهي اگي ظلمات.

۴- ظاهر باطن حق چاڻ - جو ڪجهه آهي موجودات.
۵- سر سچائي توڪل سائين - لا حد پائي جهات.

ڪافي ع ۱۸۳ روپ ساموندي

جوڳي ڇنڊي جوءِ لائي ويا هينئڙي ۾ هوءِ
سامي چڙهيا وڃي لس ٽيءِ.

۱- غازي گنڍيا گرنات سان - رهبر ٿيا وڃي روءِ
لائي ويا هينئڙي ۾ هوءِ.

۲- پورب ۾ پيهي ويا - محو ٿيا انهيءَ ڀونءِ
لائي ويا هينئڙي ۾ هوءِ.

۳- سيج ۾ سناسي سنرا - رهن سدا خوش خوءِ
لائي ويا هينئڙي ۾ هوءِ.

۴- واصل ٿيڙا وس سان - راوحن ڪيا وِرُوھ ،
لائي ويا هينئڙي ۾ هوءِ.

۵- ويا مئخاني توڪل سائين - وو ڪامل لنگهيا ڪوءِ
لاهي ويا هينئڙي ۾ هوءِ.

ڪافي ع ۱۸۴ روپ ساموندي

سامي سفر هليا- باڪا پري گام
هين پري احرام.

۱- ڏنائون ترڪ وجود کي- ٽوڙي قفس جو دام
هُين پري احرام.

۲- موتو قبلل انت موتو - پاڙيائون اهو انجام
هُين پري احرام.

۳- فائق فارغ ٿيا فرض ڪان- ورتائون عشق سندو اسلام
هُين پري احرام.

۴- بيرنگ بحر بقاءَ جو - سارو ٿين الغام
هين پري احرام.

۵- ويا واهيري پنهنجي - خطرا ڪائي خام
هُين پري احرام.

۶- توڪل سائين مُنخاني ماڳ تي- آديسين ڪيو آرام
هُين پري احرام.

ڪافي ١٨٥ روپ ساموندي

جوڳي ويا جيءَ جلائي- دونهان درد دکائي

روز سِڪان اِن ريءَ.

١- موٽوءَ واريءَ موج ۾- ويا وهم وجود وڃائي،

روز سِڪان اِن ريءَ،

٢- برهه واري باهه ۾- ويا پاڻ پچائي،

روز سِڪان اِن ريءَ.

٣- پيڳائون ڳڙهه گرنار جو- لا جوچوٽ ويا چلائي،

روز سڪان اِن ريءَ.

٤- لاڳاپا هن لوڪ جا- لاهوتي ويا لاهي،

روز سڪان اِن ريءَ.

٥- وڃائي ويراڳي واٽ ٿيا- ناچو نينهن نچائي،

روز سڪان اِن ريءَ،

٦- پنهنجي ديس بقاء تي- آديسي ويا ڪاهي،

روز سڪان اِن ريءَ.

۷- لنگهي ويا ظلمات ڪان- خالص خيال اڏائي،
روز سِڪان اِن ريءَ.

۸- توڪل سائين ويا مُٺخاني ماڳ ٿي- سر ويا سمائي،
روز سِڪان اِن ريءَ.

ڪافي ع ۱۸۶

روپ بروو

رمز عشق جي آهي نياري
بات برهه جي باري- برهه بهاري.

۱- اسم جسم منجهه جوش جلايم- آتش عشق اڏاري. 〃 〃 .
۲- آهي دائم دم مدامي منهنجو- جوشون جوش جباري. 〃 〃 .
۳- انا الحق جو ٿو ماريان نعرو- جذبو ڪيان ٿو جباري. 〃 〃 .
۴- من خدايم موج اسان جي- سونهن سوري سرداري. 〃 〃 .
۵- سرسمايو توڪل سائين- قادر آهيون قهاري. 〃 〃 .

ڪافي ع ١٨٧ روپ ساموندي

نفي منجهون ٿيا اثبات۔ سامي لنگهيا ظلمات
ترڪي سير صفات.

١۔ لا ڪري ويا نڪري - ٽوڙي طلسمات. ترڪي سير صفات.
٢۔ ناهه ڪيائون نفس کي۔ لائي لا جو ڪات. 〃 〃 .
٣۔ وڃائي ويا ته وجود کي - پسي پرانهون اوقات. 〃 〃 .
٤۔ فرض پڙهيائون فنا في الله جو۔ ٿيا حياتي حيات. 〃 〃 .
٥۔ انا عرب بلا عين چئي ڪري۔ وائي اِها هُيَنِ وات. 〃 〃 .
٦۔ آديسي اٿي ويا - جتي ڏينهن نڪا رات. 〃 〃 .
٧۔ مشاهدي محو ٿيا۔ ذات ٿيا منجه ذات. 〃 〃 .
٨۔ توڪل سائين الهيءِ ماڳ ويا۔ لاحد پائي جهات. 〃 〃 .

ڪافي ع ١٨٨ روپ بروو

انا الحق جو گيت ڳايون ٿا
سونهن سوري سرداري۔ شاهه سواري.

١- دين ڪفر مون مُور نه چاڙون- رمز اسان جي نياري .
٢- شوق شتاب عقاب اسان جو- ڏيئي عرش مٿي اولاري .
٣- من رآني فقد رائ الحق - اها آيت آهي مرسل اهڪاري .
٤- من خدا ايم من خدا- ٿو طبل وڄي تڪراري .
٥- ماڳ مئخاني ۾ توڪل سائين - جام پيون ٿا جاري .

ڪافي ع ١٨٩

روپ ساموندي ڪوهياري .

پاڙ ۾ پيهي پس ميان- پي پريم جي رس ميان
ڪري پيو رڙون بس ميان .

١- صيقل لائي سڪ جي - ڪور قلب جي ڪسُ ميان .
٢- لائي سڪيلو لا جو- ملحد ڪي ڪري دِس ميان .
٣- موٽو واري مام جو- پڪو مليو آهي ڏس ميان .
٤- لاهي لاڳاپا لوڪ جا- سڳ ڇني ڇڏ ڇسُ ميان .
٥- پاڙ سڃاڻج پنهنجو- آهين تون پارس ميان .
٦- ترڪي لوح قلم کي- عاشق چڙهه مٿي لس ميان .

۷۔ وحدت وئي ولايت جي۔ واصل هوندين وس ميان ،

۸۔ توڪل سائين مٺخاني ماڳ۔ ورتيون وج تون گس ميان.

ڪافي ع ۱۹۰ (اردو) روپ ڪانڙو

دیا جام شراب مجھکو ساقی
ہوئی باطل بات فنا کی۔

۱۔ نینھں نشے نے بیخود کیا۔ مو تو کر کے پھر ہم جیا
ہوا حاصل حال حلا کی۔

۲۔ من رآنی فقد رائی الحق ۔ صحیح پڑھایا ھادی سبق
یہ ہی فرمودا رسول اللہ کی۔

۳۔ اسم نہ جسم رہا۔ مورت صورت نہ کوئی قسم رہا،
رہا واحد احد باقی۔

۴۔ توکل سائیں سب سر ہم تو سمانا۔ ذات صفات ہو کے یگانہ
چڑھ موج بقا باللہ کی۔

ڪافي عـــ ١٩١ روپ بروو

زمين زمن ۾ عشق نمايو،
مٿي عرش اڏايو، ماڳ ملايو.

١- موتو قبلل انت موتو - ماري وري جوايو.
٢- جام وصال وحدت وارو - ساقي پُر پلايو.
٣- عشق عقاب شتاب اسانکي - چست چنبن ۾ چايو.
٤- ترکي لوح قلم کي - لاڳ لاحد مونسان لايو.
٥- انا الحق جو ماري نعرو - سوريءَ سر سلهايون.
٦- سبحاني ما اعظم شاني - هوڪو حق گهمايو.
٧- انهيءَ ديس بقا ازل تي - نينهن نواب پچايو.
٨- ماڳ مئخاني توڪل سائين - سارو سر سمايو.

ڪافي عـــ ١٩٢ روپ ڪانرو

دل ۾ پاءِ دروني جهاتي
پس نور مظهر ذاتي.

١- موتو قبلل انت موتو - جيئڙي مري ڪري جيءُ تون
پي ڪري آب حياتي.

٢- فرض فنا جو صحيح پڙھ تون - چاڙھ عشق جي چوٽ تي چڙھ تون
لنگھ اڳي ظلماتي.

٣- پڇين ڇنڊ اوت عدم تون - اڳي افلاڪن کان کڻ قدم تون
ٽوڙي طلسماتي.

٤- اناالحق جو مار تون نعرو - ماڻ بقا ولايت سارو
عشق ڪري اثباتي.

٥- سر سچاڻي توڪل سائين - جيڏانهن آئين وڃ اوڏانهين
ترڪي سير صفاتي.

ڪافي عـ ١٩٣ روپ ڪانڙو

لڳي نوبت نينهن منادي
ڪري شڪر مبارڪ وادي.

١- پاڻ ۾ پيهي پاڻ پسون ٿا - بحر بقا سارو سير ڏسون ٿا
وحدت ويءَ ولايت وادي.

۲۔ مٿي افلاڪن قدم ڌريون ٿا۔ عبديت جو پول پچون ٿا
آهيون احديت جا هادي.

۳۔ ملان قاضي مورنه ڄاڻن۔ قرآن ڪتابان ٿِيهيءَ پاڙهن
سڀ سينهن بنا بربادي.

۴۔ دين ڪفر ڏي نٿا تاڻيون۔ اصل بقا ازل ٿا ماڻيون
ڪيُ عشق عقل سان تعدي.

۵۔ فنا فی الله جو فرض پڙهون ٿا۔ جام طهورا پُر پيون ٿا
موتو شوق شهادت شادي.

۶۔ انالحق جو گيت ٿا ڳايون۔ سوريءَ تي ٿا سيج وڇايون
آيو سر تي حال حلاجي.

۷۔ توڪل عاشق لامڪاني آهيون۔ واصل دم مدامي آهيون
ٿيو ديس امن امدادي.

ڪافي ۱۹۴ روپ پيروي

عرش هيٺي آشيان - آهي خيال منهنجي جو.

۱- قطري مان قلزم ٿيو- بحر بي ته بيان.

۲- وحدت ويءِ ولايت سارو- قلزم بي ته ڪران.

۳- امن وارو ديس ٿيو- قديمي امڪان.

۴- اڳي ويو ظلمات کون- لاحد لا ته مڪان.

۵- سرسهايو توڪل سائين- مدامي مئخان.

ڪافي ۱۹۵ روپ بروو

بيخوديءَ ۾ ڳايون ٿا، خود پايون ٿا.

پنهنجا ٻئي جهان وڃايون ٿا.

۱- فذڪروني اذڪرڪم- تيغ طلب جي تايون ٿا.

۲- موتو قبلل مري ڪري- اذني چئي جوايون ٿا.

۳- منصوريءَ جو ماري نعرو- سوريءَ سر سلهايون ٿا.

۴- من خدا يم من خدا- نوبت سينهن وڄايون ٿا.

۵- بيرنگ بحر بقا ازل سان- پنهنجو خيال ملايون ٿا.

۶- ماڳ مئخاني جو توڪل سائين- سارو سرسمايون ٿا.

ڪافي ع١٩٦ روپ مانجهه

جوڳي ٿيئُن ته جوڳ ڪماءِ
جوڳ بنا جوڳي نا هه.

١- ڦند ڪوڙي ني اذڪر ڪر - سک جو سڳو مٺي ساهه.
٢- لاهي سانگو سر جو - موتو واري تند وڄاءِ.
٣- اڳي عرش عظيم ڪون - رهبر ٿي توُن خيال اڏاءِ.
٤- برهه واري باهه ۾ - پل پل پنهنجو پاڻ پچاءِ.
٥- پاڻ سڃاڻ پنهنجو - پولو تنهن ۾ پيو نه پاءِ.
٦- بيرنگ بحر عميق ۾ - عاشق پنهنجو روح رلاءِ.
٧- ڏيئي باهه پنيور کي - ماڳ انهيءَ تي ڪاهيون ڪاهه.
٨- انا الحق جو ماري نعرو - سوريءَ پنهنجو سر سلهاءِ.
٩- ماڳ مٺاني جو توڪل سائين - سارو سر ۾ بحر سماءِ.

ڪافي ع١٩٧ روپ جوڳ

روحي ڳائي راڳ - انهد راڳ رڳن ۾.

۱۔ دم سواهڪ دوست جي ميان ۔ اٿئي نسورو نياڳ.
۲۔ موتوُ قبلل انت موتوُ ۔ سچن آهي سهاڳ.
۳۔ نينهن نوبت اچن تنوارون ۔ لاهوتيُ آهي لاڳ.
۴۔ حال حلاجي موج ۾ ۔ بيخودي آهي ياڳ.
۵۔ سر سچايڻ توڪل سائينءَ ۔ بحرسامائي اواگهه.

ڪافي ۱۹۸

روپ مانجهه

طالب ٿين نه طلب ڪماءِ
ريءَ طلب، طالب نه آهِ.

۱۔ فذڪروني اذڪرڪم ۔ تار طلب جي تند وڄاءِ.
۲۔ پاڻ ۾ پيهي ڪر توُن ثابت ۔ ڪعبو قدسي تو منجهه آهِ.
۳۔ وحدت جي ويڙهه ۾ ۔ اندر هوُءَ جو هُلُ هلاءِ
۴۔ پيرِمغان جي رهه توُن امر ۾ ۔ صورت ساري سر ۾ سماءِ.
۵۔ هٿ ۾ لا جي سيف ڪر توُن ۔ لوڙهو مجوسي تيُ لاءِ.
۶۔ وحدت جي درياءَ ۾ ۔ خطرا خوف حجاب لوڙهاءِ

۷۔ موٽو واري موج ۾۔ جيءُ جسو سپ جسم جلاءِ.

۸۔ بحر اعظم توڪل سائين۔ عاشق پنهنجو روح رلاءِ.

ڪافي ع۱۹۹ روپ گجري

ڏس مان پروڙي مان ۾

آءُ مردن جي مئخاني.

۱۔ بيخوديءَ جو پيءُ پيالو۔ گهڙ وحدت جي درياءَ ۾.

۲۔ وفي انفسڪم سڻ فرمودو۔ دوست اٿئي منجھ جامي.

۳۔ العشق نارٌ يحرڪ ماسوى الله۔ دل جوشن ۾ پئي ڪامي.

۴۔ الفقر ذات مُعليٰ۔ ٿي واصل سيج صفا ۾.

۵۔ لوح قلم کي ترڪي هل توڻ۔ رهه لاحد لامڪان ۾.

۶۔ فرض فنا جو پڙهه توڻ توڪل سائين۔ رک دائما دم بقا ۾.

ڪافي ع۲۰۰ روپ گجري

جب عشق قدم آپ آوي

علم عقل ڪُل اُڏ جاوي.

۱۔ مذهب مشرب نينهن نہ چاڙي۔ دين ڪفر جل جاوي.
۲۔ نفل نمازان ورد وظائف۔ تال تسب چُڪ چاوي.
۳۔ نينهن دي باجهون ڪاٺ رجاوت۔ ڪسب ڪوڙ ڪماوي.
۴۔ نينهن نواب لٹون واليان نون۔ فرض فنا ڪا پڙها وي.
۵۔ فرض فنا ڪا جنهان پڙهيا۔ برهين بحر اُپا وي.
۶۔ موتو قبلل مار ڪراهون۔ اذني نال جوا وي.
۷۔ مار نغارا احديت ڪا۔ من رآني فرماوي.
۸۔ جام جمعيت شوق واليان نون۔ ڪيف ڪلال پلاوي.
۹۔ اپنا آپ پچاني توڪل سائين۔ بحر اواگهه سماوي.

ڪافي ع ۲۰۱ روپ گجري

برهه بيخود باب پڙهايا
علم عقل ڪا هوش گنوايا.

۱۔ جلوه عشق ني ذاتي ظاهر ڪيا۔ دين ڪفر ڪون جلايا.
۲۔ موتو ڪرڪي جيتي مارا۔ قُر اِذني نال جوايا.

۳- نينهن نشي ني مدهوش ڪيا- جب ڪيف ڪلال پلايا.
۴- انحد ڪي دم ڏن لاڳي- من خدايم آپ بلايا.
۵- توڪل سائين سپ سرسئيان- بحر اوگه سمايا.

ڪافي ع ۲۰۲ روپ گجري

ڪوئي ڪونه سڃاڻي ڪوئي
آءُ ساڳيو آهيان سوئي.

۱- ملان منافق حق نتا ڄاڻن- آهي آدم الله اهوئي.
۲- سينهن وارن جي نداڪن ٿا- هي ڳاله حيرت هوئي.
۳- دم نه سڃاڻي دانهون ڪن پيا- هي ويل وِلهن ڪون ويئي.
۴- پاڻ سڃاڻي غير نه ڄاڻي- ڇڏي خطرا دُوئي جا ڌوئي.
۵- پاڻ سڃاڻون پاڻ کي ڄاڻون- آهيان عين اهوئي.
۶- من عرف نفسه - اها مام پروڙي ڪوئي.
۷- سن رآني ٿو ماريان نعرو- سخن فرمايو مرسل سوئي.
۸- فرض فنا جو پاڪ پڙهون ٿا- حاصل حال حقيقت هوئي.

۹۔ بحر بقا جو سير ڪيون ٿا۔ آهي منهنجو ماڳ اهو ئي۔
۱۰۔ انا احمد بلا ميمي۔ اهو سرور سخن سچو ئي۔
۱۱۔ ذات مقدس آهيان توڪل سائين۔ سر ثابت آهيان سو ئي۔

ڪافي ع۲۰۳ روپ گجري

پس پنهنجو پاڻ ۾ پيهي
اها مام اٿيئي سمجهڻ جيهي۔

۱۔ فذڪروني اذڪرڪم ميان پڇُ۔ پرت انهيءَ ۾ پيهي۔
۲۔ موتو واري موج ۾ ميان۔ صوفي صاف ٿيئن سر ڏيئي۔
۳۔ الست بربڪم قالو بليٰ۔ اهو واعدو ڪيئي ويهي۔
۴۔ العشق نارٌ يحرڪ ماسوىٰ الله۔ جلوي جوش جلايا ڪيئي۔
۵۔ امن واري ديس ۾ رهه لوتن۔ اڏر يڪي پر ڏيهي۔
۶۔ الفقر فخري والفقر مني۔ ٻي ڳالهه ٻڌايان ڪيهي۔
۷۔ هٿ ڪر عاشق خيال پنهنجي ڪي۔ جوئي خاص خيال اٿيئي۔
۸۔ قُم بإذِني جي امر سان۔ وڃ چڏي هي ديهي۔

۹- نينهن نشانبر ماري نعرو- نچ ناچو نينهن ۾ نيهي.
۱۰- پاڻ سچائيءَ توڪل سائينءَ- وچ در مُئخاني پيهي.

ڪافي عـ ۲۰۴ روپ گجري

عشق چست چنبن ۾ چايو
عرش عظيم ڪون اڳي خيال اڏايو-

۱- امر آدم ڪون اڳي هِت آيس- فذ ڪروني رمز ريجهايو.
۲- رهبر شاه فياض ٿيو - جنهن سارو سر سمجهايو.
۳- ساقي وحدت جام پياريو- بره بيخود باب پڙهايو.
۴- محبت جي ميدان ۾ ميان- ناچو نينهن نچايو.
۵- اناالحق جو ماري نغرو- سوريءَ سر چڙهايو.
۶- طبل وڄائي احديت جو- من رآني فرمايو.
۷- لامڪان نازل ٿيو ميان- قدم قرب قادر پايو.
۸- ساگ مُئخاني جي توڪل سائينءَ- دم مدام ملايو.

كافي ع۲۰۵ روپ كنيات

كيتا جلوه ظاهر ذات

هويا سينهن نفي اثبات.

۱- دين كفر اثان كٹر نهين سگهدا - عشق بڑي آفات،

۲- علم عقل دي كوڑي مثالي - برہ بنان برباد.

۳- فرض فنا دا مين جو پڑهيا - لا كر سر پر لادا كات.

۴- اسم جسم كنوں هو كر فارغ - ترك كرين جسمات.

۵- چوڈهين طبقين هوئي روشنائي - نور كليا تجلات.

۶- ديس امن دي مين جو رهيا - دن نهين اثان رات.

۷- آپي نور حضور مين رهيا - اپنا آپ كران ملاقات.

۸- لامكان مكان اساڈا - دُور هويا درجات .

۹- سر سمايا توكل سائيں - لا حد پاتم جهات .

كافي ع۲۰۶ روپ كنيات

پهري پوش آيس مان خاك

پاك آهيان حق پاك .

١- عرش ڪرسيءَ مان نه مايس - چاهون ٿيو آهيان چاڪ .

٢- ملڪ فلڪ ته ڪيم اشارو- زمين زمن تي هاڪ .

٣- احديت جو طبل وڄايم- مٿي عزم رکي افلاڪ .

٤- اول مان آهيان آخر مان آهيان - مالڪ ملڪ آهيان لؤلاڪ .

٥- بيرنگ بحر بقا ازل ۾- بيحد آهيان بيباڪ .

٦- سر سمايو توڪل سائين - مست الست آهيان اوشاق .

ڪافي ع٢٠٧ روپ ڪنيات

وحدت جام پيون ٿا جام
آهيون ڪامل ڪيف ڪلال .

١- موتو واري موج ۾- آهي اسان جو نيڪال.

٢- نفي منجهان اثبات ٿياسي - روشن آهيون نور جمال .

٣- آهي محڪم موج اسان تي - عشق سند و احوال .

٤- دم منصوري آهي اسان جو- برهه ڪيا بر حال .

٥- نينهن نشي ۾ بيخود آهيون - صاحب آهيون جذب جلال .

۶- من خدا ۾ من خدا - مرجان قاتل ڪرڻ قتال.

۷- بيرنگ بحر بقا ازل ۾ - آهي اسان جو وصل وصال.

۸- سر سمايو توڪل سائين - قادر آهيون قرب ڪمال.

ڪافي ۲۰۸

روپ پيروي

نہ آهيان حنفي نہ آهيان حنبلي
عاشق روز ميثاقي آهيان.

۱- نہ آهيان شافعي نہ آهيان مالڪي - شيعو سُني نہ آهيان.

۲- نہ آهيان هندو نہ آهيان مومن - گبر يهودي نہ آهيان.

۳- پير بزرگ آءُ نہ آهيان - شيخ مشائخ نہ آهيان.

۴- نہ آهيان عابد نہ آهيان وهابي - ملحد مشرڪ نہ آهيان.

۵- مظهر ذاتي نور آهيان - دين ڪفر نہ آهيان.

۶- اصل جوئي آهيان سوئي آهيان - قسم ڪنهن ۾ نہ آهيان.

۷- بي جسم بي جان آهيان - اربع عناصر نہ آهيان.

۸- بي چون بي مثل آهيان - جوڙ جڳت ۾ نہ آهيان.

۹- توڪل عاشق خود خيال آهيان - نانءُ نيشاني نہ آهيان.

ڪافي ع ۲۰۹ روپ پيروي.

ڪاٿي نٿو ڄاڻي ڪو نه سڃاڻي
ڪاٿي ڄاڻ سيوئي پيو ڄاڻي.

۱۔ ڪاٿي زاهد عابد آهي۔ ڪاٿي شرڪ ڇڏي ٿو پاڻهي .
۲۔ ڪاٿي شائق شوق شريعت آهي۔ ڪاٿي طلب طريقت تاڻي.
۳۔ ڪاٿي ارني جا آواز ڪري پيو۔ ڪاٿي وحدت ۾ دل واڻي.
۴۔ ڪاٿي ملان ڪاٿي قاضي آهي۔ ڪاٿي خالي فوقيت پيو آڻي.
۵۔ ڪاٿي ان الله يأمركم چيائين۔ ڪاٿي آءُ وڃون نه آڻي.
۶۔ ڪاٿي احديت ۾ هادي آهي۔ ڪاٿي عبديت اُڪاڻي.
۷۔ ڪاٿي پاڻون پاڻ پري ٿو پائين۔ ڪاٿي وار وٿي نه آڻي.
۸۔ ڪاٿي معرفت ۾ ماهر آهي۔ ڪاٿي محو ٿئي پيو پاڻهي .
۹۔ ڪاٿي حاصل حال حقيقت آهي۔ ڪاٿي خاص خيال پڇاڻي.
۱۰۔ ڪاٿي والي ويءَ ولايت آهي۔ ڪاٿي سٿي عرش اماڻي.
۱۱۔ ڪاٿي ڪيف ڪلالي قدم ڪيٽي پيو۔ ڪاٿي بيخود باب ٻڙهي پيو پاڻهي.
۱۲۔ ڪاٿي منصوري پيو نعرو ماري۔ ڪاٿي پاڻ پوي پيو گهاڻي.
۱۳۔ ڪاٿي توڪل عاشق لامڪاني آهي۔ ڪاٿي بحر بقا پيو ماڻي.

ڪافي ؏ ٢١٠ — روپ بروو

ياد اسانکي يار جي ياري۔ دوست ڏني دلداري۔ برهه بهاري.

١۔ لاتقنطو من رحمة الله۔ تار ٽڳان اها تاري. برهه بهاري.

٢۔ فاذڪروني اذڪرڪم۔ وحدت وٽيج واپاري. ” ” .

٣۔ الست بربڪم قالو بلىٰ۔ آئين تي اقراري. ” ” .

٤۔ ونحن اقرب ويجهڙو آهي۔ وارن آهي گهاري. ” ” .

٥۔ موتو واري موج ۾۔ سر ڪر اختياري. ” ” .

٦۔ جام وصال ڪلال پياريو۔ سينهن نشي جي خماري. ” ” .

٧۔ احديت جي موج ۾۔ مار طبل تڪراري . ” ” .

٨۔ فيض رساني ڪئي عنايت۔ وحدت وئي ولايت ساري. ” ” .

٩۔ ماڳ مُٺاڻي جي توڪل سائين۔ عاشق ڪر اختياري. ” ” .

ڪافي ؏ ٢١١ — روپ مانجهه

اڏر پکي وٺون آشياني

ڪر پرواز مٿي مٺاڻي.

١۔ عشق جي بازي ڪيڏ تون غازي - ٿي راضي رند رضا م〃.
٢۔ لاڳاپا ڇڏ لا ڪري لاهي - ٿي حاصل سچ صفا م〃،
٣۔ ذات صفات ڪون ٿي نيارو - پنهنجو خاص خيال پڇاڻي.
٤۔ احديت جو ماري نغارو - روشن هوندين هر دو جهان م〃.
٥۔ امن واري ديس ٿي دائما - عاشق ٿي بقا م〃.
٦۔ سر سچائي توڪل سائين - ره لاحد لا ته مڪان م〃.

ڪافي ٢١٢ روپ بروو

عشق آزاري، برهه بيماري
ذوق اوهان جي زحمت ماري.

١۔ لاجي سيف سرم سيجي لٿو - جان جگر جنگ جاري. 〃 〃 .
٢۔ فاذڪروني اذڪرڪم - پرت لڳي اٿم پياري، 〃 〃 ،
٣۔ الست بربڪم قالو بلىٰ - ياد اسان کي ياري. 〃 〃 .
٤۔ موتو قبلل انت موتو - ماري وري ته جياري. 〃 〃 ،
٥۔ قم بَاذني بجي ته اشاري - عرش ڏئي لٿو ني الاري، 〃 〃 ،

٦- من خدا ايم پاڻ چوي ٿو- باھ عزم تنھنجو ٻاري .

٧- جام وصال ڪلال پياريو- مڌ ۾ خوب خماري. 〃 〃 .

٨- احديت جو طبل وڄايو- نينھن نسنگ نرواري. 〃 〃 .

٩- ظاھر باطن حاصل توکي- ماڳ مدامت ساري. 〃 〃 .

١٠- اول آخر توّڪل سائين- عاشق ھوندين تون اظھاري. 〃 〃 .

ڪافي ع ٢١٣ روپ بروو

فوج نيڻن جي ٻاري- حسن ھزاري- سيف سٽن ٿيون ڪيف ڪراري .

١- ديدان دوناليون نوڪ اڙائن- ترڪش تير چٽن چوڏاري .

٢- مژگان ٻرڇيون بان ھٽن ٿيون- چٽڪا ڪان قھاري .

٣- ابرو ڪمانا ڇڪي چاڙھن- دام زلف ڳل ڳاري .

٤- منھن مھتاب محراب پيشاني- بيني الف ٿڏي ڏيکاري .

٥- نيڻ شتاب شڪار ڪرن- مار ڪرن جيئن ماري .

٦- ملڪ دلين جا شھر ڦرن- حملا ڪري ھسواري .

٧- الٿي عين نيڻن جي آھي- آھو عين خماري .

٨- توڪل عاشق حسن ۾ ماھر- نينھن لايو نرواري .

ڪافي ع ٢١٤ روپ بروو

عشق امامت شاھ هسواري- برھ بهاري- بارملامت رمزنياري.

١- موتو واري موج ۾- هوش رکي هوشياري- برھ بهاري .
٢- قم باذني امر سان- متي عرش ڪري بيداري ″ ″ .
٣- اناالحق جو ماري نعرو- چڙهن سوري سرداري. ″ ″ .
٤- وچ پنهنجي ديس بقا تي- ترت ڪري ته تياري. ″ ″ .
٥- بيرنگ بحرعميق جي- ساڻ ولايت ساري. ″ ″ .
٦- من خدايم من خدا- مار طبل تڪراري. ″ ″ .
٧- ذات صفات کون ٿي ڪري فارغ- جوش رکي ته جباري. ″ ″ .
٨- ماڳ مئخاني جي توکل سائين- قادر رھ ته قهاري. ″ ″ .

ڪافي ع ١١٥ روپ ڪسوري

ذاتي ني جلوه پايا هي

دم منصوري دم کي بيچ سمايا هي .

١- جهاتي پاکر اپنا ديکا نظارا- اندر باهر هويا روشن سارا
انحد ناد بجايا هي .

٢- سينهن نشي ني بيخود كيا۔ كيفيت كا پيالا پيا
ساقي ني پر پلايا هي.

٣- انا الحق هم نعرا مارا۔ نوبت لگي هي سينهن نغارا
سولي پكڙ چڙهايا هي.

٤- من خدايم من خدايم۔ حَيُّ القيوم هوا دائم
برعين باب پڙهايا هي.

٥- من رآني فقد رائي الحق۔ هادي مجهي تو ديا سبق
التا سر سمجهايا هي.

٦- توكل سائين آپ پچهانا۔ ذات صفات سون هوكي يگانا
مئخاني ۾ رنگ لايا هي.

كافي ٢١٦ روپ بسنت

پنجن گلن سان ٿيو روشن
چوڏهين طبقين تحت تائين.

١- گل محمدؐ فاطمة الزهراؓ - اول آخر ڏيندا بحرا
عليؑ وسي ٿو صاف صحن.

۲- حَسَنؑ حُسينؑ هدايت هادي- احد احمد نينهن منادي
هرجاءِ هرهند ۾ اثبات هجن.

۳- زين العابد باقر- ابراهيم ۽ جعفر
اصغر اڪبر ياد رهن.

۴- ڪاظم رضا ۽ موسىٰ- تقي نقي صادق
کليو نور سندن.

۵- ابن قاسم عبد الله مهدي- آهن احديت جا هادي
توڪل طالب تن خاص.

ڪافي ۲۱۷ روپ جوڳ

آهين مرغ هواءِ
عاشق وچ پنهنجي ديس تي.

۱- تهه لئون پينور ڪي- ڏي برهه جي باهه.
۲- موٽو واري موج ۾- لاڳاپا سڀ لاهه.
۳- ڪن نه ڏي ڪرامات ڪي- اربع عناصر هٿ نه اڏاءِ

۴۔ لوح قلم ڪي ترڪي هل تون۔ اڳيي قدم وڌاءِ.
۵ لنگهه اڳيي ظلمات کون۔ خاص خيال اڏاءِ.
۶۔ سواءِ جذب جبار جي۔ ٿاهه نه پيو ڪو ٿاهه.
۷۔ امن واري ديس تي۔ ڪامل ٿي ڪر ڪاهه.
۸۔ پاڻ کي ڄاڻ صحيح سڃاڻ۔ پيو ناهه تو کان سواءِ.
۹ ذات صفات کان ٿي نيارو۔ آهين هُو هواءِ.
۱۰۔ لامڪان جو توڪل سائين۔ سارو سر ۾ بحر سماءِ.

ڪافي ع۲۱۸

روپ جوڳ

وڃايُم وجود۔ سامي گڏ يا گرنٿ سان.

۱۔ ويا ويراڳي وجود لٽون نڪري۔ آديسي اڌوت.
۲۔ واقف ٿيا وڻڪار جا۔ ترڪ ڪري ناسوت.
۳۔ رسيا رسولي راز سان۔ سڪ ۾ سدا ثابوت.
۴۔ نه مڙيا منصور مرڻ کان۔ سوريءَ چڙهيا موجود.
۵۔ فنا في الله جو فرض پڙهيائون۔ نفي ڪيا نابود.

٦۔ ويا ڪاهوڙي سيج تي ڪاهي ۔ قرب جنين جي قوت ۔
٧۔ گهاريائون جبروت ۾ ميان ۔ لا ڪري ملڪوت ۔
٨۔ لنگهي ويا ظلمات ڪان ۔ حاصل ٿيا هاهوت ۔
٩۔ واصل ٿيا وڃي وس سان ۔ لا لنگهيا لاهوت ۔
١٠۔ لامڪان ۾ توڪل سائين ۔ رهبر ٿيا ته ربُود ۔

ڪافي عـ ٢١٩ روپ جوڳ

عاشق ڪر اعتبار
آءُ ته توکي اوڏڙو آهيان.

١۔ الست بربڪم قالو بلیٰ ۔ ڪَيءُ قول قرار ۔
٢۔ فذکروني اذکرکم ۔ سڪ جو ڪٽو واپار ۔
٣۔ وفي انفسکم سمجھ اشارو ۔ دل ۾ ڏس ديدار ۔
٤۔ موتو قبلل انت موتو ۔ جيئري وجودان تي بيزار ۔
٥۔ قم باذني جي امر ۾ ۔ طالب ٿي هوشيار ۔
٦۔ من رآني فقد رائى الحق ۔ اها آيت آهي اظهار ۔

۳۔ من خدا يم من خدا۔ ناهي ٻيو مون ڪا سوا
عبديت جو اولو ڀڳو۔ پردو لٿو ته حجاب جو.

۴۔ فرض فنا في الله پڙهيوسي۔ موتو واري مار ۾
ٿيو بقا بالله هميشه۔ بحر بره ارباب جو.

۵۔ لاڪري توڪل علي۔ نڪري وياسي لا مڪان
ماڳ مُخانو ٿيو دائما۔ ٿيهن تنهن ثواب جو.

ڪافي ع ۲۲۱ روپ پهاڙي

جام ساقي ني ديا۔ هم پر پيمانه پيا
مدهوش ڪرڪي هوش سارا ئي گيا.

۱۔ خوب خماري هوئي۔ قر مست ديوانه ڪيا،
موتو قبلل انت موتو۔ مرني سون اڳي مرجيا.

۲۔ جام جميعت جاوداني ۔ رنگ لالسي ڪا ديا،
چوڏهن طبق وحدت ولايت ۔ ارض تي روشن ڪيا.

۳۔ مئہ طهورا آپ ڪوثر ۔ حيدر مجهي هي ديا،
لامڪان اُڏ جاتا هون ۔ آشيان اوپر سي ڪيا.

۴۔ ماڳ مئخاني مدامت ۔ توڪل علي واصل ڪيا،
عرش اعظم عشق امامت ۔ سپ توهمني سرِسيا.

ڪافي ع ۲۲۲ روپ پهاڙي.

عشق مذهب اور نہ جاني ۔ دين ڪفر جل گيا
علم عقل مسل مسائل ۔ برهني باطل ڪيا.

۱۔ عشق لئي جاتا اُتان ۔ عرش مُعلا ڪي اوپر
عشق مجهڪو معراج سي واصل ڪيا.

۲۔ عشق ڪو هم جانتا هي۔ عشق ڪو هم مانتا هي
عشق ني منزل رسايا همين۔ راه ڪا رهبر ڪيا.

۳۔ عشق ظاهر عشق باطن۔ عشق هي والي ولايت
ارض و سما هر دو جهان۔ عشق ني پرواز ڪيا.

۴۔ عشق هي احد عشق هي احمد۔ عشق هي هادي حضور
عشق هي ميري حيات۔ عشق ني ڪامل ڪيا.

۵۔ عشق ني توڪل علي۔ اوپر اڏايا لامڪان
ماڱ مئخانه مجهڪو۔ عشق ني عطا ڪيا.

ڪافي ع۲۲۳ روپ پهاڙي

عشق جي ميدان ۾۔ هاتڪ پائن ٿا پير ميان،
نعرا اناالحق جا ڏيئي۔ سوري چڙهن ته دلير ميان.

١۔ لاڪري ترڪي هليا۔ جسمات کان فارغ ٿيا،
قلزم پسي پيهي ويا۔ گهاتو لنگهيا کون گهير ميان۔

٢۔ غرض فنا في الله پڙهن ٿا۔ چاڙهه عشق جي چڙهن ٿا،
اڳي عرش عظيم کون منزل ڪٽن ٿا۔ ٿين سيج صفا جو سير ميان.

٣۔ درد ۾ داخل ٿيا۔ وڃي شوق ۾ شامل ٿيا،
واصل وصل ڪامل ٿيا۔ حق جو لڌائون پير ميان۔

٤۔ سر ڏيئي منصور سي۔ صادق سدا سُرها ٿيا،
بحر بقا بالله جو ماڻن۔ باڪا ٿيا مرد مٿير ميان.

٥۔ لامڪان آشيانو ڪيائون۔ توڪل علي ٿيا غيب ۾
سينهن جي نوبت وڃي ٿي۔ تنهن کي هٿائي ڪير ميان.

ڪافي ع٢٢٤ روپ مانجهه

ڪامل ٿي ڪري ڪا هجي
لاڳاپا سڀ لاڪري لاهجي.

١- فذڪروني اذڪرڪم - وحدت اندر هُل هلائجي.
٢- دل دروني جهاتي پائي - لاجي چوٽ چلائجي.
٣- موتو قبلل انت موتو- حڪمت هيءَ هلائجي.
٤- عشق واري تہ آتراهه ۾- خاڪي جسم جلائجي.
٥- انا الحق جو ماري نعرو - سوريءَ تي سر سلهائجي.
٦- بيرنگ بحر بقا ازل سان- رهبر ٿي ڪري رمز لائجي.
٧- سر سچائي توڪل سائين- ماڳ مٺاڻي ملائجي.

ڪافي ع٢٢٥ روپ مانجهه

جڳت ڪري جوڳي جوڳ ڪماءِ
هن تہ ڀنڀور ۾ تنهنجو ڇا آهي.

١- پاڻهي پنهنجي ذات تون جاڻين- مظهر نور اهوئي آهي.

٢- نفي منجهان ڪري اثباتي - خالص خيال اُڏاءِ .
٣- دنيا عقبيٰ ترڪي هل تون - سُيج تي ڪاهوڙي وچ تون ڪاهي.
٤- اڳي ته عرش عظيم ڪون - ماڳ تنهنجو مٿانو آهي.
٥- اپ زمين ذرو اتي ناهي - اهو ديس اصل تنهنجو آهي .
٦- انا احمد بلا ميمي - سخن اهو سردار جو آهي.
٧- من رآني فقد رائى الحق - نوبت سينهن وڄائيُ .
٨- سرسڄا ايٽن توڪل سائينءَ - سارو بحر اوگهه سمائيُ .

ڪافي ٢٢٦ اردو روپ پيروي.

کہتا ہوں کلمہ انا الحق کا - منصور ہو رہا ہوں -
سولی پکڑ چڑھاون - منظور ہو رہا ہوں -

۱- قادر کلال میری - پیر مغاں نے دیا
پُر جام ہم نے پیا - مخمور ہو رہا ہوں -

۲۔ پینے جام سیتے ۔ مدہوش ہو رہا ہوں،
بے خود ہوں بے سروپا ۔ چکچور ہو رہا ہوں۔

۳۔ ارنی تو ہم بُلایا ۔ آواز لن ترانی آیا
سینا وہ جوش جلایا ۔ کوہ طور ہو رہا ہوں۔

۴۔ عاشق ہوں لامکانی ۔ سر پر کلاہ کیانی
ماروں طبل شاہانی ۔ مشہور ہو رہا ہوں۔

۵۔ توکل علی یگانا ۔ سبھ سر تو ہم سمانا،
دائم ہوا مئخانا ۔ بھرپور ہو رہا ہوں۔

کافي ع ۲۲۷ روپ مانجھ

سرت صراحي ساقي پياري
برھ بيخود ٿي آھي بھاري.

١- حال حلاجي ٿيو اسان کي حاصل - سوڻي سوري سرداري.
٢- فنا في الله جو فرض پڙهيوسي - خوب بقا بالله ٻهاري.
٣- العشق نار يحرق ماسوى الله - جاڳيو جوش جگر ۾ جباري.
٤- وحدت وِي ولايت - عشق امامت ثابت سر ۾ سمايم ساري.
٥- انا الحق جو ماري نعرو - پنهنجو جذبو ڪيون ٿو جباري.
٦- عرفت ربي بربي عشق اشارو - نينهن لايم نرواري.
٧- من رآني فقد رأى الحق - ماريم طبل اهو ته تڪراري.
٨- ماڳ مٺاڻي ۾ توڪل سائين - قادر آهيان قهاري.

ڪافي ع٢٢٨ روپ مانجهه

عاشق پڌ عشق جو ڳانو،
من رآني جو مار ترانو.

١- برهه واري باهه ۾ - پيچي ٿئي پروانو.
٢- نچ ناچو سينهن ۾ نيهي - شائق شوق ۾ ٿئي ديوانو.
٣- پاڙ ۾ پيهي ڪر توڻ ثابت - لا مظهر آهين در يگانو.

۴۔ عرفت ربي به ربي عشق اشارو۔ مرد ٿي مردانو.
۵۔ ذات مقدس اصل آهين۔ غيب السان ۾ ڪر گذرانو.
۶۔ ظلماتي ڪوٽ لنگهي اڳا نهون۔ ره لاحد لامڪانو.
۷۔ سرسمايو توڪل سائين۔ ماڳ مدام مليو مئخانو.

ڪافي ع۲۲۹ روپ گجري

عشق جهلي مون سر آيو
علم عقل ڪل موڪلايو.

۱۔ علم عقل جي پاڙ پٽيائين۔ حڪم عشق هلايو.
۲۔ العشق نارٌ يحرق ماسوىٰ الله۔ دين ڪفر کي جلايو.
۳۔ انا الحق جو ماري نعرو۔ سوري سر سلهايو.
۴۔ فرض فنا جو صحيح پڙهيوسي۔ لاڳ لاحد جي اچي لايو.
۵۔ من رآني فقد رائ الحق۔ احديت الايو.
۶۔ شوق شراب شتاب اسان کي۔ ساقي عشق پلايو.
۷۔ سرسمايو توڪل سائين۔ انهيءَ ماڳ مدام ملايو.

ڪافي عـ٢٣٠ روپ گجري

درد ڪيو ويراڳي
رمز الهيءَ دل داڳي.

١- سوا ذات سڃاڻ پنهنجي - آهي سورو نياڳي.
٢- فذ ڪوني اذ ڪرڪم - وحدت ۾ ٿي سجاڳي.
٣- موتو قبلل انت موتو - مري جياسي جاڳي.
٤- جوئي هئا سي سوئي ٿيا سي - سائي صورت ساڳي.
٥- بحر اعظم روح رلايم - ماڳ الهيءَ ويو واڳي.
٦- لامڪان آشيانو اسان جو - لاڳ لاحد سان لاڳي.
٧- ماڳ مُنخاني جو توڪل سائين - سر سمايو ساڳي.

ڪافي عـ٢٣١ روپ گجري

صوفي ساجن سيني سمايو
روز اصل کون هيس رايو.

١- عشق يوسف کي منجهه مصر جي - ڪري بردو مله چڪايو.

۲- جلوي عشق جي تاب تجلي - سينا طور جلايو.
۳- عشق جي محبت ڪيو محو مجنيءَ کي - رانجهن کي ته رُلايو.
۴- سر ذڪريا جي ڪرت وهايو - شاه بلاول گهاڻي پيڙايو.
۵- ڪربلا ۾ پاڪبازن کي - سينهن نواب ڪُهايو.
۶- عشق عطار کي قتل ڪرايو - سوريءَ تي منصور چڙهايو.
۷- شمس الحق جي کل ڪلائي - شيرين تي فرهاد مارايو.
۸- سر صوفيءَ جو نيزي نظاري - سرمند جو ڪنڌ ڪپايو.
۹- بسطاميءَ کي سبحاني جو - برهه باب پڙهايو.
۱۰- محبت جي ميدان ۾ - ڪوُنتل عشق ڪڏايو.
۱۱- فرض فنا جو عشق پڙهايو - وحدت ويءَ ولايت آيو.
۱۲- عشق عقاب شتاب اسان کي - چست چنبن ۾ چايو.
۱۳- بحر بقا ۾ عشق ازلي - منجھ حضور گهرايو.
۱۴- لامڪان آشيان عشق جو - خاص خيال ملايو.
۱۵- اڳي ته عرش عظيم ڪون ميان - عشق عقاب اڏايو.
۱۶- ماڳ مٿاني توڪل سائين - عاشق سارو سر سمجهايو.

كافي ٢٣٢ روپ گجري

آهيون مست الست ميثاقي
ديس امن جي رهون ٿا ياقي.

١- وحدت وارو جام پيون ٿا- عشق ٿيوسي ساقي.
٢- فرض فنا جو صحيح پڙهيوسي- بحر بقا مايٽون ٿا باقي.
٣- شوق شهادت اسان تي عشق امامت- سر تي چٽ لولاڪي.
٤- لامڪان آشيان اسان جو- آهيون ملڪ الهيءَ تي عراقي.
٥- مڳ مُخاني جي توڪل سائين- وطن آهيون اوطاقي.

كافي ٢٣٣ روپ بلاولي.

ياڻ ڏٺم ياڻ ۾ پيهي
ساڳي آهيون اسين سيئي.

١- العشق نار يحرق ماسوى الله- جوش جلايم ديهي.
٢- موتو قبلل وي انت موتو پلا- رمز انهيءَ دل ريهي.
٣- الفقر فخري والفقر مني پلا- ڳالهه پڌايان ٻي ڪيهي

۴- بحر بقا جو وي موج ٿا مايٽون ٻيلا - بات فنا جي ويئي.

۵- من رآني جوني وي ماريم ترانو ٻيلا - نوبت وڄايو ويهي.

۶- ماڳ مئخاني ۾ توڪل سائين ٻيلا - مرد يگانو آهيان نيهي.

ڪافي ۲۳۴ روپ بلاولي

ساڳيو سوئي مان آهيان
آهيان آهيان مان آهيان.

۱- صحيح سڃاتم وي پاڻ کي پنهنجو ٻيلا - طرف ٻئي ڪين ڪاهيان.

۲- لکين ڪروڙين وي پتليون ٺاهيان ٻيلا - ڪيڏ مٿڙي ڪيڏايان.

۳- من رآني جو وي ماري ترانو ٻيلا - حڪمت هيءُ هلايان.

۴- احد منجهان رون ني وي هڪ ٿي آيس ٻيلا - برقعو ميم جو پايان.

۵- احديت جوني وي حڪم هلايان ٻيلا - اولو عبد جو لايان.

۶- اول آخر ني وي باطن آهيان ٻيلا - ظاهر ۾ ڪير آهيان.

۷- ماڳ مئخاني جوني وي توڪل سائين ٻيلا - سارو بحر سمايان.

ڪافي ع ٢٣٥ روپ بلاولي

ڇاتيءَ ۾ پاتم جهاتي
عشق ڪيم اثباتي.

١- عدم واري ني وي اوٺ ٻيگي سي يلا - لائي لا سندي ڪاتي.
٢- موتو قبلل ني وي مري جياسي يلا - ٿي آهي رنت حياتي.
٣- اسم جسم ڪون ني وي فارغ ٿياسي يلا - ترڪ ڪري جسماتي.
٤- انا الحق جو ني وي ماري نعرو يلا - لنگهي اڳي ظلماتي.
٥- بحر اعظم ني وي روح رلايم يلا - ذات رهيو سي ذاتي.
٦- ماڳ مُخاني جا ني وي توڪل سائين يلا - ڪامل آهيون ڪلاتي.

ڪافي ع ٢٣٦ روپ بلاولي

ساقي جام پياريو - مٿي عرش اڏاريو.

١- نينهن نشي جي ني وي خوب خماري يلا - ڪيو وجود ويسارو.
٢- بي ته خوديءَ جو ني وي بي سريءَ جو يلا - برهه باب سيکاريو.
٣- موتو قبلل ني وي انت موتو يلا - ماري عشق جياريو.

٤- بحر بقا جوني وي ماڳ مدامي پلا- بحر سمايو سو سارو.

٥- ماڳ مئخاني ۾ ني وي توڪل سائين پلا- ماريو سينهن نغارو.

ڪافي عـــ ٢٣٧ روپ بسنت

نوشه ويڙهي آيا هي- سيني وچ سمايا هي.

١- من عرف نفسه فقد عرف ربه- قول اي الله فرمايا هي.

٢- الفقر فخري والفقر مني- سارا سر سڪلايا هي.

٣- غيب السان سون نڪل آيا باهر صورت سما ڪر هويا ظاهر- آدم نام ڌرايا هي.

٤- الف ميم ڪا پوش پهن ڪر، احد سي آيا احمد بن ڪر- خاڪي خرقه پايا هي.

٥- اپنا آپ پڇانا توڪل سائين، لامڪان هوا آشيانه مدامي- مئخانه ۾ رنگ لايا هي.

ڪافي عـــ ٢٣٨ روپ بسنت

کلا باغ چمن گلڪاري هي
حسن بسنت ڪي هوئي بهاري.

١- گل گل رنگو رنگي ساوا پيلا- گل اناري نرگس نيلا
ڪيتڪي هبڪاري هي،

٢- ٽانگر تڪما موتي جر ڦل - سمن سنبل سوسن گل
رابيل روءِ صورت سرداري هي.
٣- ارغواني، شاهه زنگي شاهه پند پياسي- سورج گل ڪرڻي گل عباسي
خوشبوءِ گلاب ڪي نياري هي.
٤- گل گلون ڪي سيج سمانا گل- توڪل عاشق لامڪان هوا واصل
ويڪو سُخاني مخوب خماري هي.

ڪافي ٢٣٩

روپ پيروي

عرش مٿي آشيان
آهي ماڳ اسان جو.

١- غيب منجهارون ٿي ڪري ظاهر- آيس ٿي انسان .
٢- سانگي پنهنجي آيس پاڻهي- جوڙي جڳ جهان.
٣- الانسان سري وانا سره -ڪولي ڏس قرآن .
٤- ذات قدسي آهيان- صورت جو سلطان.
٥- سيح صفا آهي سيراسانجو- لاحد لامڪان .
٦- پاڻ سچا تم توڪل سائين- سِر آهيان سُبحان .

ڪافي ع٢٤٠

روپ پيروي

پنهنجو عرش مٿي ٿا ڪريون پرواز
شوق اسان کي ٿيو شهباز.

١- لا ڪري ويا سي نڪري- برهه اڏائي باز.
٢- اناالحق جو ٿا ماريون نعرو- سيجهه سوري آهي منهنجو ساز.
٣- ذات مقدس سر آهيون- اصل ازلي راز.
٤- وحدت ولايت روشن سارو- ديدان پيون دور دراز.
٥- ماڳ مخاني جو توڪل سائين- بحر سمايو بي انداز.

ڪافي ع٢٤١

روپ پيروي.

پنهنجو اتي ته ڪر آشيان
عاشق وڃ واهيري ٿي.

١- ٽوڙي هن طلسم کي- ڪر پنيور ويران.
٢- برهه واري باهه ۾- پچي ٿي پروان.
٣- ترڪي لوح قلم کي- سيح ڪر گذران.

۴۔ لامڪان ۾ رھ تون نيارو۔ لا ڪري ته جھان.

۵۔ ماڳ مٺاڻي توڪل سائين۔ نظر ڏر ڏيان.

ڪافي ع ۲۴۲

روپ پيروي

ميم دا ڪرڪي برقعا آيس

پوش پھن انسان دا۔ سبحان دا.

۱۔ آپي اپنا آپ سڃاتم۔ رنگ سارا رحمان دا. سبحان دا.
۲۔ الانسان سري وانا سره۔ فرمودا هي فرقان دا. 〃 〃 .
۳۔ حاصل حال حلاجي هويا۔ جوش جذب جولان دا. 〃 〃 .
۴۔ ذات دي وچ ذات رهيوسي۔ نور نظر نيشان دا۔ 〃 〃 .
۵۔ آپ وچون مٿه پيدا ڪيتم۔ ساقي هان مٺان دا. 〃 〃 .
۶۔ سر سمايا توڪل سائين۔ عاشق لامڪان دا. 〃 〃 .

ڪافي ع ۲۴۳

روپ پيروي

علم عقل نون مول نہ منيندا

عشق عجب اوقات دا۔ اثبات دا.

۱- هر دم لادي سيف چلاوي۔ جنگ اسم جسمات دا۔
۲- چوٿهين طبقين هوئي روشنائي۔ نور نظر تجلات دا۔
۳- انحد نوبت بنهن وچائي۔ غيب السان ذات دا۔
۴- بحر اعظم واصل هويا۔ ذات رليا وچ ذات دا۔
۵- سر سمايا توکل سائين۔ لاحد والي جهات دا۔

کافي ع ۲۴۴

روپ پيروي

انا احمد بلاميمي، سخن سچي سردار دا۔ اعتبار دا۔
۱- آپي اپني مام سڃاتم۔ واقف هان اسرار دا۔
۲- انا الحق دا سبق پڙهيوسي۔ درس وڏي دربار دا۔
۳- ظاهر باطن ٿيي اثباٿي۔ بينهن نشا نزوار دا۔
۴- اسم جسم دا ترک کيتوسي۔ هويا نور نظر انوار دا۔
۵- سر سمايا توکل سائين۔ دم دم دي ديدار دا۔

ڪافي ع ٢٤٥

روپ پيروي

بيخودي ۾ خود سمايا

عشق امامت آيا۔ احديت هلايا.

١۔ ساقي ڪيف ڪلال پلايا۔ جوشان جوش جڳايا. ″ ″ .

٢۔ برھ والي باھ وچ۔ اسم جسم ڪون جلايا . ″ ″ .

٣۔ آپي اپني ذات سڃاتم۔ نور نظر وچ آيا . ″ ″ .

٤۔ موتو قبلل انت موتو۔ شوق شهادت پايا. ″ ″ .

٥۔ من رآني مار نغارا۔ شاهي چوٽ چلايا . ″ ″ .

٦۔ سيج صفا دا سير ڪيتوسي۔ روحي رمز رلايا. ″ ″ .

٧۔ ماڳ مُٺخاني دا توڪل سائين۔ سارا سر سمايا. ″ ″ .

ڪافي ع ٢٤٦

روپ پيروي

من رآني دا مار نغارا

نوبت سنهن لڳايا۔ چوٽ چلايا.

١۔ شامل شوق هڪ هڪ هويا۔ روزون روز سوايا. ″ ″ .

۲- دم منصوري موج مقرر هويا- اناالحق الايا. 〃 〃 .
۳- ظلمات کنون اڳي لنگهه کران - توڙ عدم کايا. 〃 〃 .
۴- قطره وچون قلزم هويا- شيشا عشق اڏايا. 〃 〃 .
۵- خوف فنا دا چوڙ سدااٺا- خيال امن وچ آيا. 〃 〃 .
۶- لامکان دا سير کيتوسي- دم قدم ملايا. 〃 〃 .
۷- ماڳ مٹخاني دا توکل سائين- سارا سر سمايا. 〃 〃 .

کافي ۲۴۷   روپ پهاڙي بباس

عشق پلي کري آئين
کيٹن منزل مون پهچائين.

۱- هن فنا کون لنگهي اڳاهون- بحر بقا جو ملائين.
۲- وحدت وئي ولايت جي- همت ساڻ هلائين.
۳- اول آخر هوندين هميشه- سيني سر سمائين.
۴- بحر عميق ساڻ - منهنجو روح رلائين.
۵- توکل هن عاشق کي- رهبر توڙ رسائين.

ڪافي ع ٢٤٨

روپ پهاڙي بباس.

ماروئڙن جون لونءَ لونءَ ۾ لارون
راتيان ڏينهان سنڀارون.

١- فذڪروني اذڪرڪم - پر تون پُر پچارون.
٢- وڃن ٿيون وجود ۾ - انحد ترت تنوارون.
٣- نت اباڻي ڏيهڙي - روز روئان پيئي نهارون.
٤- موٽي ملڪ مليرٿي - موڙي ماڳ مهارون.
٥- اصل واري ديس ٿي - واحد واڳون واريون.
٦- بحر بقا جون توڪل سائين - ماڻي بره بهاريون.

ڪافي ع ٢٤٩

روپ ڪنپات

آيو عشق جو سر احوال
آهيون پاڻهي پاڻ خيال.

١- فذڪروني اذڪرڪم - واحد وحدت عمل اعمال.
٢- وذڪر ربڪ في نفسڪ - دم جي درد ڏمال.

۳- وطن واهيري پنهنجي - رهبر ٿيون رهوال .

۴- ٻاري ٻارڻ عشق جو - تنهن ۾ پچي ٿيون پائمال .

۵- موتو قبلل انت موتو - ڪيندون ڪوڙ ڪوال .

۶- فَاَينَمَا تُوَلُوا فثم وجه الله - سارو نور جمال .

۷- انا الحق جو ماري نعرو - منجهون جذب جلال .

۸- بحر بقا ماڳ مدامت - بحرو ٿيو برحال .

۹- اڳي ته عرش عظيم ڪون - پنهنجو ڪيون ٿا نيڪال .

۱۰- بيرنگ بحر عميق ۾ - اسان جو وصل وصال .

۱۱- ساڳ مٺاڻي جو توڪل سائين - ساقي ڪيف ڪلال .

ڪافي ع ۲۵۰

روپ پيروي

جي تون پاڻ سڃاڻين پنهنجو

آهين پاڻهي پاڻ امام .

۱- قالو بلیٰ جي قول جو - اصل هيو انجام .

۲- مري جيءُ ته ماڻين - بحر بقا جو انعام .

۳- ڇڏ مذاهب دين کي - ترڪ ڪفر ايمان.
۴- جدائي جسمات کون - نڪري ڏانهن ميانُ.
۵- شوق شهه تي شهيد ٿي - ڇا قبر ڇا قيام.
۶- هٿون ڪيف ڪلال جي - پيري پيُ جام.
۷- سر معنا سر ۾ - سر کي ڪر قتلام.
۸- اڳي عرش عظيم کون - ڪوڙ ڳارو ڙي ڳام.
۹- ره امن جي ديس تي - عاشق بڌ احرام.
۱۰- توڪل سائين ساقي عاشق ٿيو - هر جاءِ تنهن جو ڪام.

ڪافي ع ۲۵۱

روپ پيروي

عاشق سدا مخمور ٿيو
سيو سينا طور ٿيو.

۱- اڳي نفي اثبات کان - پند پرانهون ڏور ٿيو.
۲- بيخودي جي بحر ۾ - ڇهڇتو ڇڪچور ٿيو.
۳- عاشقن جي فوج - موج ۾ مشهور ٿيو.

۴- سولي سر معراج ڪيو- مرد سوئي منصور ٿيو.
۵- قلب ڪعبو قدسي - پاڻهين پاڻ حضور ٿيو.
۶- پڙهي فرض فنا في الله جو- بحر بقا جي وصول ٿيو.
۷- مٺي مٺخاني ماڳ جي- ملڻ ذوق ضرور ٿيو.
۸- دُر يگانو غيب السائي بات- مدامي محمور ٿيو.
۹- سر سمايو توڪل سائينُ- نازل تجلي نور ٿيو.

ڪافي ع۲۵۲ روپ گجري

درد دي چوٽ لڳايا
لوڙن عدم دي ڪايا.

۱- آپ پڇاڻ باجهون عاشق- هرگز پيا پند اجايا.
۲- عشق عقاب شتاب اسان نون- چست چنبان وچ چايا.
۳- فيض رساني هادي ڪيتي- ساقي سرڪ پلايا.
۴- وچ ميدان محبت والي- ڪؤنتل عشق ڪڍايا.
۵- اناالحق دا مارڪي نعرا- سولي دا ڪرڪي سعيا.

٦۔ من خدا ۾ من خدا۔ ٿينهن ثواب الا يا.
٧۔ من رآئي داوي يارو اسان نون۔ برهين باب پڙهايا.
٨۔ اسم جسم دا ترڪ ڪيتوسي۔ لاحد خيال اڏا يا.
٩۔ آپ پڇاتا توڪل سائين۔ بحر اواگهه سمايا.

ڪافي ع ٢٥٣ روپ پيروي.

طالب ويا اتي ڪاهي،
جتي قبل ماضي نه آهي.

١۔ ويا ڪفر اسلام کان۔ مسجد مندر ڍاهي.
٢۔ حد لنگهيا شريعت جي۔ سوري سر سنباهي.
٣۔ موتو واري موج ۾۔ شوق شهادت پائي.
٤۔ ترڪ ڪيائون طريقت کي۔ حق تنين حاصل آهي.
٥۔ فارغ ٿيا هن فرض کان۔ عشق امام بنائي.
٦۔ محو ٿيا معرفت ۾۔ خالص خيال سمائي.
٧۔ توڪل سائين بحر عميق ۾۔ پنهنجو ويا روح رلائي.

ڪافي ع۲۵۴ روپ تلنگ

همن هون عشق کا درياه
سراسر سر سمانا هي۔

۱۔ تحت سي فلک اوپر۔ سيوئي روشن شمانا هي۔
۲۔ ترک چوڏنهن طيق هويا۔ بحراعظم بي پايان هي۔
۳۔ مارين اناالحق کا نعرا۔ يهي نوبت بجانا هي۔
۴۔ لاحد کي سير قرتي هون۔ مدامي آشيانہ هي۔
۵۔ بحر بيرنگ بقابالله۔ اوئي ميرا ٺکانا هي۔
۶۔ پچهانا آپ کون توکل۔ غيب السان مئخانہ هي۔

ڪافي ع۲۵۵ روپ پيلو

احد سے بن آیا احمدؐ ۔ بنی آدم بہانا ہے۔

۱۔ الف بے تے میم کی چادر۔ رنگی پوشاک پہانا ہے۔
۲۔ صحیح صورت ہے بسم اللہ۔ الانسان سمانا ہے۔
۳۔ ھوالاول ھوالآخر۔ یہ ہی تو ہم پہچانا ہے۔
۴۔ توکل لامکان واصل۔ مدامی آشیانا ہے۔

ڪافي ع ٢٥٦ روپ پهاڙي بياس

واه يار تيڏي هي ياري
تيڏي پرت لڳي سانون پياري ۔

١۔ يار ياراندي ياري باجهون ۔ هويا نحس ناري ۔
٢۔ يار ياراندي حاضر ناظر ۔ هوئي خوب خماري ۔
٣۔ يار ياران تون اولي گهولي ۔ بيحد هوئي بهاري ۔
٤۔ يار ياران نون سبق پڙهاوي ۔ هويا انا الحق اقراري ۔
٥۔ يار ياران دي مرد بهادر ۔ هوئي نيزي سرهسواري ۔
٦۔ يار ياراندي اول آخر ۔ هرگز هوئي اظهاري ۔
٧۔ يار ياراندي توڪل سائين ۔ هوئي هردوجهان مختياري ۔

ڪافي ع ٢٥٧ روپ پيروي

هرجاءِ هادي حڪم هليندا
فيض محمدؐ شاه دا ۔ انباه دا ۔

١۔ فائض فيض رساني ڪردا ۔ وحدت دي درياه دا ۔

۲- جام جهنيندا جوش جڳيندا- جذب جلال الله دا.
۳- هر مظهر وچ طبل وڄيندا- دم منصوري درگاه دا.
۴- چوڏهن طبق روشن سارا- ساڳا سر الله دا.
۵- عشق امامت آپ اليندا- احديت دي ارواح دا.
۶- والي ويئ ولايت هويا- بحر بقا باالله دا.
۷- ذات صفات وچ هويا ماهر- ڪامل قرب ڪلاه دا.
۸- آپي احد احمد هويا- روح رسول الله دا.
۹- صاف بگن وچ ثابت هويا- توڪل نون وليسام دا.

ڪافي ع۲۵۸ روپ پيروي

ڪفر ناهي اسلام

عشق اسان جو آهي امام.

۱- مذهب ملت جوش جلايا- ڪپي دوئي جو دام.
۲- ٻوه ٻاري علم عقل کي- پنهنجو هلائي حڪام.
۳- انا الحق جو ماري نعرو- سولئ تي سر انجام.

۴. بيخوديءَ ۾ خود پايم، جُنگ پيون ٿا جام.

۵. لامظهر آهيان نور نيارو، غيبئُون آيو الهام.

۶. موتو واريءَ موج ۾، پاڻ ڪيم قتلام.

۷. الست بربڪم پاڻ پڇيو، قالو بلىٰ انجام.

۸. فرض فنا جو صحيح پڙهيوسي، ٿيو بحر بقا انعام.

۹. لا چئي ڪري وياسي نڪري، عرش عظيم گام.

۱۰. سرسمايو توڪل سائين، مئُخاني ماڳ مدام.

ڪافي ۲۵۹ روپ پيروي

ترڪ ڪري صفات

هڻ ٿي پنهنجي ذات ۾.

۱. عدم واري اوٽ پيچي چٽ، لا سٽي لا جو ڪات.

۲. بحر اعظم جو آهين پکيڙو، آئين کهڙي اوقات.

۳. جيڏانهن آيو آهين وڃ تيڏانهن، نور ما سٽي تجلات.

۴. وڃ واهيري پنهنجي، بشر چڏي بشرات.

٥۔ ديس امن جي رھ تون نيارو۔ آجو ڪان جسمات۔
٦۔ عرش عظيم ڪان لنگهي اڳا نهون۔ توڙي طلسمات۔
٧۔ ذات رلائي ذات ۾۔ ڪاٽئي ڪل خطرات۔
٨۔ سر سچائي توڪل سائين۔ لاحد پائي جهات۔

ڪافي ع ٢٦٠ روپ پهاڙي

جامان پا آيس لاثاني انساني
ساڳا سر سبحان دا۔ قول هي قرآن دا۔

١۔ وچ احد دي ميم رلايم۔ جوڙيم جملي جهاني۔
٢۔ احد وچون بن احمد آيس۔ اصل غيب الساني۔
٣۔ من رآني دا طبل وڄايم۔ ڪيتم حڪمراني۔
٤۔ بحر اعظم دا مين دُريگانہ۔ ملڪ امن آشياني۔
٥۔ ذات مقدس ازل مين هون۔ اعلىٰ اعظم شاني۔
٦۔ سيني اساڏي جذب جاري۔ سارا ارض رباني۔
٧۔ آپ ڪون اپنا آپ وڪايم۔ جلوہ نور نوراني۔
٨۔ سر سمايا توڪل سائين۔ لاحد مين لامڪاني۔

ڪافي ع ۲٦۱ روپ پيلو

مون کي منهنجو يار مليو
دل اندر ديدار ٿيو.

۱. شيخ مشائخ پير بزرگ ـ حيرت ۾ حيران ٿيو،
جلوه ذات حسن تجلات ٿيو ـ ناٿ نانگو ٿينهن نسنگ نروار ٿيو.

۲. عشق امام اسان جو اڳي روز ازل کون ـ جنهن علم عقل کي دور ڪيو
دين ڪفر جا مذاهب برهه اچي باطل ڪيا ـ اذان انا الحق چئي سولي سر سليو.

۳. منطق فقه فارسي ـ ڪنز قدوري نه چاٽي
عرش اڏاري عرش تي خيال ويو ـ بيرنگ برهه بقا جو انجام ٿيو.

۴. توڪل علي سڀ سرسمايو ـ ويران گهر آباد ڪيو،
جام ساقي پُر پياريو ـ دائما مئخاني مدام لامڪان ٿيو.

کافي ۲۶۲ روپ وھاگ

پئي سب کوڑي خساري
عشق هواندي لمبي پساري،

۱- سوره سولي کُڏ کڏ آون۔ گیت انا الحق اعلیٰ ڳاون
سینھن مریندي نعري.

۲- ملان قاضي سبق پڑھاون۔ پڑھ پڑھ علم عمل نہ پاون
ناري جوني ساري،

۳- دم دم لا دي چوٹ چلاون۔ عشق دي بازي عاشق چاون
موتو تند تنواري،

۴- عدم والي اوٹ پني ویندي۔ اسم جسم کنون ترک کریندي
فائق ویندي اوپاري.

۵- دریاه وحدت دي ترتر جاون۔ عرش عظیم تي خیال اڈاون
لاحد ڈیندي اولاري.

۶- توکل سائیں سرسماون۔ ذاتي دي وچ ذات رلاون
عاشق هوندي نیاري،

⁂ منقبت حضرت مولا علي مشڪل ڪشا ⁂

يا علي دم يا علي

هادي حضرت شاهه علي.

۱- علي اسان سان حاضر ناظر آهي- هر ويلي همراهه علي.
۲- علي اسان جو وارث آهي- شامل شهنشاهه علي.
۳- علي اسان جو رهبر آهي- پانهو پشت پناهه علي.
۴- علي اسان کي جام پياريو- منجهان وحدت جي درياءِ علي.
۵- علي ساقي حوض ڪوثر جو آهي- مظهر العجائب وجه الله علي.
۶- علي اسان کي عرش اڏاريو- ڪري واصل بقا با الله علي.
۷- علي مالڪ ملڪ ڪُل آهي- هر مظهر جو شهنشاهه علي.
۸- علي اسان جو قادر آهي- علي الغالب اسد الله علي.
۹- شان عليءَ جو بيحد بالا آهي- اعلیٰ اعظم يد الله علي.
۱۰- توڪل عليءَ ۾ ماهر آهي- ويو رڳ رڳ ۾ ته سماءِ علي.

؞ فقرنامه ؞

فقير ڪس ڪون ڪهتي هين بتائون. تم ني
سانگ بنايا ڪيا تم فقيري پايا. نهين فقيري
گيڙو رڱاوڻ - نهين فقيري ڪنٺا ڪولابا پاوڻ -
نهين فقيري اوچي اوچي ناد بجاوڻ - نه گلوبند
نه گودڙيه - نهين فقيري ڳانا پاوڻ - نهين فقيري
داڙهي دي وال مناوڻ - نهين فقيري گهونگهٽ
پاوڻ - نهين فقيري وظائف ڪماوڻ - نهين
فقيري چوٽا چڙهاوڻ - نهين فقيري مُهر
لڳاوڻ - نهين فقيري جماعت بناوڻ - نهين
فقيري سبق پڙهاوڻ - نهين فقيري بانگان
چانگان مارڻ - نهين فقيري ذڪر فڪر ڪماوڻ -
نهين فقيري ڪوئي سحر ڪماوڻ - نهين فقيري
ڪشف ڪانيان چلاوڻ - نهين فقيري صوفي
صاف سڏاوڻ ڳلي ٻگلي وچ ڳاوڻ - نهين فقيري

کوئي بيک بناوڻ - فقيري تو ايسي
هي جو جيتي جي مر جاوڻ- عشق دي
خواري چاوڻ- سارا سر سماوڻ تي قدم
اڳون تي پاوڻ انا الحق الاوڻ- وَسقاءُ
ربهم شرابًا طهورا توکل علي سُرکي
سرت جڳاوڻ - اپڻي آپ وچ درسن پاوڻ.

⁘ فراق نامو آدم صفي الله ⁘

پلا ساقي مجهه کو جام وحدت۔ شراب شوق شيشي پر شربت.
عرش اوپر مجهه کو لئي اڏائو۔ عنايت کر بقا باالله دکائو.
تو هي محبوب الله کا پيارا۔ تو هي نور سري سر نيارا.
زيارت اپني مجهه کو کرائو۔ بقا کي سات ۾ روح رلائو.
قدح پر کر ساقي پيالا پلايا۔ موتو قبلل ٿيو سي ترک کايا.
نينهن نشي ني بيخود مست کيا۔ عقل اور هوش سراسر ڊوب گيا.
ٻڙا درياه عشق کا هي ديوانا۔ يکڙ ٿُڙها توکل حوا روانا.
کير کناره نظر اس کا نه آيا۔ بحر نگهوسار ۾ عشاق آيا.
بحر اسُ کا جوهر هي در يگانه۔ مقدس ذات هون هم نور نيشانا.
نهين طاقت فرشتون کي، بحر اس ۾ سو آوي۔ انا سري وه سر اسرار سماوي.
اصل اول احد اور ايک الله ٿا۔ نبي آدم فرشتا نه تجلا ٿا.
احد کي بيچ ۾ نقطا رلايس۔ الف کون ميم کا برقعا پهنايس.
اصل اول اکيلا ٿا نيارا۔ نقش صورت بناِ کيتس نظارا.
احد اور ميم جلوه پايس۔ صورت وو هي پاک احمد نام کهايس.

وهي صورت آها قطب تاري۔ مدت كتني كيتي اس دن گذاري.
رها او بيچ ثا ياقوت لعلان۔ زمرد كي بيچ اور تُوتيۓ مثالان.
اسي صورت سي قطري كل جدا ثيۓ۔ فرشتا كوئي انبيا كوئي اوليا ثيۓ.
زمين كوئي آسمان كوئي دريا لا بنايس۔ كوئي چند كوئي ستاري كوئي شمس كڑايس.
فراقي هوكي الله كن كهايا۔ مٹي كا جوڑ بنگلا خوب بنايا.
پاٹي ظلمات كا چونا لگايس۔ وهي صورت سونهن لي آپ الايس.
كيا فرمان فائق ني ملائك كو۔ كرو ساجد تسي اس نور آدم كو.
ڈائي پسلي سي حوا كون بنايس۔ حوا آدم كون بهشتون مين منگايس.
بهشت كي بيچ آ آسائش كيا۔ خداوند بڑا احسان كيا.
بهشت كي بيچ هوا لك سال آدم۔ حوا آدم ني كايا داٹا گندم.
پليتي كي سبب باهر نكالا۔ حوا مشرق آدم مغرب سٹايا.
مسافر هو رها مسكين آدم۔ پڑا شب روز ثا غمگين آدم۔
ذكر لا اله الا الله بُلاوي۔ الله آدم كو حوا سي ملاوي.
حوا آدم كو لي كر رب ملايس۔ ملائكون مِل نكاح اس كا پڑهايس.
هابيل كابيل پت آدم سي جائي۔ جگت ساري خلقت ساري آدم سي آئي.

سوا لک نبیان ني کیا ظاهر ظهورا۔ محمد کا جلوه اوپر غالب هوا
نبیون کا اولیاؤن کا مُغان هي۔ آخر زمان ختم الانبیاء هي .

⁘ ٻِيٿه اکري ⁘

الف: الف لام هکو هک نام الله دا اندر ميري رهيا ،
هردم نال الله دي هويا ٿيوسي سانگ سجايا سيها ،
الرحمٰن الرحيم مين رند الايا آيا روح ميڏي کون ريها ،
کل شيءٍ ناطق بالحق اهوئي ٻيا چلدا پلدا کيها ،
اي اوهکوئي هويا توکل علي مين نال الله دي نيها .

ب: ب بات بره اثبات بتايا اسان نون ،
نينهن نواب برهين باب پڙهايا اسان نون ،
وسقاء ربهم شرابًا طهورا بيخود جام ساقي پُر پلايا اسان نون ،
بحر بيرنگ بقا با الله وکايا اسان نون ،
بحر اواگه بي پايان توکل علي سر سمايا اسان نون .

ت: ت تحقيق ترک طمع تايات مين کيتا ،
پيرِ مغان دي هٿون گهن شوق شراب پرت پيالا مين پيتا ،

وانا الیه راجعون جیندي مرمین جیتا ،
مار نعرا انا الحق دا سر سولي تي مین نیتا ،
توکل علي ارشاد ٿیوسي جو سارا سر مین سیتا ۔

ث: ث سلا سک دا اصل سیني میڈي چا یا ،
اِگي ته عرش عظیم کنون ثابت سڳا اتي مین ساهیا ،
سبحاني ما اعظم شاني سڀ سر مین سما یا ،
کل شيءٍ محیط رهیوسي مین سارا کیل کلا یا ،
کل شيءٍ اندر توکل علي مین آپ الا یا ۔

ج: ج جان جهان دي دعویٰ عشق چڙا یا ،
موتو قبلل انت موتو۔ اسان نون مار حبوا یا ،
جوڳي هو کي جگت مین کیتا مین جوڳي جوگ کمایا ،
وجودي هر دي اندر مین جامع جوڙ بنا یا ،
جسمات صفاتي نون توکل علي مین جوشان وچ جلا یا ۔

ح : ح حوال برہ برحال اسان تتي آيا ،
هادي پير هدايت كيتي احديت سمجها يا ،
ايك ايكائي هوئي مين هُو دا هُل هُلا يا ،
اندر هو باهر هو- مين هُو دا مشك سوايا ،
انا احمد بلا ميمي مين شاهي چوٹ چلايا ،
لتاهُل حساب حشر دا توكل علي مين هُو وچ هُو سمايا .

خ : خ خفي جلي كر روشن اتي قدم پايم ،
اڳي اخفا كنون لنگهہ كراهون خاص خيال اڈايم ،
لاخوف عليهم ولا هم يحزنون اها آيت عشق الايم ،
خطري خوف رُجا دي هك لا سيتي سپ لاهيم ،
جابجا حق موجود هكوئي هويا توكل علي مين خضر بن كي آيم .

د : دال دلبر مين دل كون كيتا جو مرد ٹيوسي مردانا ،
دل دا دلبر دل وچ هويا اور نهين كو پيچانا ،

لوڑیم دام دوئي دیان دوالیان سپ سر مین دلدار سمانا،
فان فخت فيه من روحي دا هرگز چوڑ بهانا،
پي دُنگ دارون دا مخمور رهيوسي توکل علي عاشق دُرس ديوانا.

ذ : ذي ذکر وچ ذاتي وهم وجود مين زوال کيتا،
آپ کون آپ وکاوٹ کيتي زيارت ضرور مين ديدار کيتا،
من رآني فقد رائی الحق صحيح سخن اهو سردار کيتا،
قال رسول فرمايا مين انهي تي اعتبار کيتا،
توکل علي نيزي اتي سينهن نظارا مين اظهار کيتا.

ر : ري رضا وچ رب دي کيتم روح کون راضي،
سر دا سودا ثابت رهيا اها کيتم قلابازي،
عشق اسان ڈا رهبر هويا اها برہ بنائي بازي،
دم منصوري پا جهون اور نه روُء رازي،
عرفت ربي بربي اپنا شوق کيتم شهبازي،
توکل علي بازي دي وچ سر ڈيوٹ هيئي سرفرازي.

ز : زي ذكر ذاتي وچ ظاهر باطن جلايم جگر جيرا ،
دوست ڎنوسي جنهن دا دل وچ هويا ديرا ،
اسان نون ذوق زياده هويا اهو عشق وكايم ويرا ،
اپنا نور حضور ظهور ڎنوسي اهو سمجهه ڎنوسي ڨيرا ،
فكان كاب ڨوسين اوادنىٰ كنون اگي لنگهه گيا خيال ميرا ،
زينت زيب بشر وچ توكل علي اهو گول لڌوسي پيرا

س : سين سپوئي سيركتوسي، صاف صفا كر سينا ،
يٰسين صورت سراهوئي اندر مكا ويک مدينا ،
من عرف نفسه فقد عرف ربه تحقيق اها تسلينا ،
خلق الانسان علىٰ صورته قول هي قرآن مبينا ،
سيف سنتي سرواهي لادي توكل علي لاٿركس قلب داكينا.

ش : شين شامل شان شريعت شائق رهيوسي ،
عشق شوق شهادت دي شادي كيتوسي ،

والي وئي ولايت وحدت احديت دا هادي ٿيوسي،
انا عرب بلا عين رهيوسي شور شراب شتاب بي حجاب پيتوسي،
محو ٿي وچ مئخاني دي توکل علي عاشق عشاق شهباز رهيوسي.

ص: صاد سيوٹي نفسي ساء صواد مين چوڑيا،
عشق تنبو طولان قناطان آٹ اندر وچ کوڑيا،
ڈوھ ثواب کنون اگي لنگھ گيوسي اهو عشق لايوسي لوڑيا،
سوال جواب کيها پچسن جو مين کيڑيان کنون سگ ٿوڑيا،
طالب المولیٰ مذکرؑ پيغام مين اهو پروڑيا،
حاصل حال حلاجي هويا توکل علي مين سيج سُولي تي جوڑيا.

ض: ضاد هکوئي درد دل وچ ميڈي هويا دائم،
عشق اساڈي عريان جو کيتا مين بحر بقا وچ آئم،
هو الظاهر هو الباطن قرب هويا اهو قائم،
هو الاول هو الآخر نازل اسان ٿي بينھن هويا نائم،

کل شیٔ یرجعو الااصلہ آیت اہا آیم،
وچ درگاہ عشق دي توکل علي اپنا نام ڈرایم.

ط : طُئي توبہ مين کيتا ترک طمع دي تات کنون،
تن وچ تار طريقت هويا واقف ٿيوسي معرفت دي تہ حيات کنون،
عشق اسان نون الهام جو کيتا دور ٿيوسي درجات کنون،
عرش اتي پرواز مين کيتا اڳي لنگھ ڳيوسي ظلمات کنون،
من طلب شیٔ جد وجد ساري سُڌ پيوسي الهیٰ آيات کنون،
عشق توکل علي اثبات مين کيتا جو پيالا پيتم آب حيات کنون.

ظ : ظئي ذاتي ذوق زيادہ اسان نون آها روز ازل کنون،
الست بربکم قالو بلیٰ مين آکيا قول کيتا مين اصل اول کنون،
قم بَاذِني کر اشارا زندہ هويا مين عشق والي اوقات کنون،
زيل (حيل) زحمت توڙ ڳيوسي اڳي اظالات کنون،
کثرت ساري وحدت هوئي توکل علي اها خبر پيوسي نفي اثبات کنون.

ع : عين حقيقت حاصل ٿيوسي صاف آئينہ كيتوسي ،
گھن آئينہ احديت والاحق دي نال رھيوسي ،
خلق الاشياء وھوساكمہ عينہ سارا سر ٿيوسي ،
ريت ربي بعين ربي دل وچ دوست رھيوسي ،
ھر جاء توكل علي ھكوئي حق پاك ڈٹوسي .

غ : غين غيرت دل توں لا سيتي مين لا ٿا ،
ريخت پيا كوئي نہ رھيا مين عين آئيني پا تا ،
فَاينما تُولو فثم وجہ اللہ ھر جاء نظر ھك آتا ،
عين عيان وچ رليان مين صورت صاف سجاتا ،
توكل علي ھُڻ غمزہ كوئي غيب السان سپوئي مين سرسماتا .

ف : فكر فراق زباني دي وچ فاني ٿيوسي ،
فرض فنا في اللہ دا ثابت صحيح پڑھيوسي ،
ھڈ چم لحم اسم جسم كنوں بہ فارغ رھيوسي ،

الا فیها والا یحیٰ لا یموت اهو سر احوال آیو سی ،
فهمیدا فائق دا فضل فی الحال ٿیو سی ،
فنا بات بقا هوئی توکل علی اهو فائض فیض فیاض کیتو سی ۔

ق : قاف کیفیت دا ساقی آپ کلال ٿیو سی ،
وچ مئخانہ دی قائم قدم مدام ݙریو سی ،
بحر بیرنگ بقا با اللّٰه وچ کل شیءٍ قدیر قادر قهار رهیو سی ،
هو هوا وچ اپنا دائما دم رُلیو سی ،
سر سمایا توکل علی لامکان آشیان کیتو سی ۔

ک : کاف کفر اسلام کنوں اڳی لنگھ ڳیو سی ،
کافیا کنز قدوری کشف قبوری نوں ٻی چوڑ ڳیو سی ،
کوڑی دین مذهب فرق ٻیائی وادی وحدت دی وچ ٻوڑ ڳیو سی ،
مرشد ذاتی معنیٰ وچ قلب دی کوڑ ڳیو سی ،
ومن کان فی هٰذہ عما فهو فی الاٰخرت عمآ ط سر سیوئی پچاڻ ڳیو سی ،
عشق وچوں ٻهوں کفایت هوئی توکل علی جو آپی کعبہ قدسی جج حضور رهیو سی ۔

ل : لام لامظهر سين هون نور الاهي ،
لامكان مكان اساں ڏا مين لاڳ لاحد دي لائي ،
لَوْلاَكَ لماخلقت الافلاك هي روشن اساڏي بادشاهي ،
كل سيرو في الارض هويا اساڏا سير سپوئي ،
عشق توكل علي الهام ٿيوسي جو سپ ٿئي نور صفاتي .

م : ميم محمد پوشاك اساڏا جو مين جاما جوڙ بنايا ،
احد احمد والا مين خاكي برقعا پايا ،
هر جاء جلوه ميڏا هويا مين هوكا حق گهمايا ،
الانسان سري وانا سره مين سارا سر سمايا ،
مار نغارا احديت والا توكل علي مين انا الحق الايا .

ن : نون لنسنگ ماريسم نينهن نغارا مين هون نرمل نور نبي دا نيارا ،
عشق اساں نون الغام جو كيتا ديس امن دا سارا ،
انت معي وانا معك كيتا پرت پسارا ،

اگي ته کن فيکون کنون کيتا مين اوتارا ،
سينهن نظارا مين آپ پچهانا توکل علي مار سر حق دا نعرا ٿي نروارا .

و : واه واعظ عشق دا دل وچ رهيوسي ،
وادي وحدت دي وچ لڙه گيوسي ،
وادي وحدت وچ ولايت دا والي ٿيوسي ،
قطره قلزم دي نال رليوسي ،
وفي انفسکم افلا تبصرون وچ وچولي وسداهڻ سپوئي شک لٿوسي ،
توکل علي واحد دي نال وصل وصال کيتوسي .

ه : هي هوا دا مين مرغ هويا اسان نون حب وطن دي آهي ،
جو کجھ هاسي سو وچ ٿيوسي ساڳا سر الاهي ،
لا مقصود في الدارين اها برهين بات بتائي ،
جبروت ملکوت هاهوت لاهوت اتي هوئي اساڏي روشنائي ،
حال عشق احوال اسان تي آيا توکل علي اي حکمت هلايم شهنشاهي .

لا : لا پڙهو لاهوتي ٿيوسي اها لوڪان ڪل نه ڪائي،
دم قدم عدم نون مين لا دي چوٽ چلائي،
لاڪنواڳي لنگهه ڳيوسي مين لاڳ لاحد دي لائي،
احد احمد هڪ رهيوسي مين احديت هلائي،
ان الاولياء الله لا يموتون اها برهين بات بتائي،
لامڪان واصل نازل ٿيوسي توڪل علي ٿئي سالم سيج صفائي.

ع : الله هڪ نام اسان نون هادي حق سمجهايا،
اهو طريقه احد احديت والا اسان نون ڀهون خوش آيا،
الفقر فخري والفقر مني ٿيوسي راز رباني رايا،
ونحن اقرب اليه من حبل الوريد رڳ رڳ دي وچ رب سمايا،
الفقر ذات مع الله توڪل علي اعلىٰ عشق اوگا هيا.

ي : يقين اسان نون اهوئي هويا جو لامظهر مين هون در يگانا،
نينهن اساڏي نشان جو ڪيتا بحر اعظم آشيانا،

بحر بيرنگ بقا بالله وچ امر عمال نهين آنا ،
ديس امن دي ياقي ٿيوسي يڪدل مرغ شاهانا ،
غيب السان وچ حي القيوم توڪل علي باقي بحر رهيوسي بقائي.

نوٽ: هي رسالو ٻيهر لکيو ويو آهي.

بقلم: سيد ڪوثر شاه بخاري

تاريخ: 28 - مئي .2019ع

بمطابق: 22 - رمضان شريف ١٤٤٠ھ

بمقام: درگاه حضرت بابا حاجي شاه ذنو عرف بابا مشتاق سائين

آر - ڊي 219 ڪنڌڪوٽ.